glasilo socialistične zveze delovnega ljudstva velenje

naš čas

titovo velenje, 18. maja 1989
številka 18 (974) cena 3000 dinarjev

IZ VSEBINE:

3. S. O. S
4. Ustavne spremembe
7. Pesticidi morijo
12. V Rotovnikovi jami

Termoelektrarne Šoštanj

Stavke morda ne bo

Za jutri so napovedali delavci Šoštanjskih termoelektraren opozorilno stavko, s katero želijo slovensko javnost opozoriti na številne nerazrešene probleme, predvsem pa na veliko zaostajanje osebnih dohodkov za gospodarstvom, z opozorilno stavko pa naj bi pospešili tudi zagotovitev sredstev za ekološko sanacijo.

Stavkovni odbor, ki so ga oblikovali pred približno štirinajstimi dnevi je delal aktivno in nekaj zahtev delavcev vsaj delno uresničil. Tako so dosegli, da bo znašala povprečna plača za april 2,6 miliona dinarjev, vendar še vedno ni uresničena zahteva po izdelavi kriterijev, ki naj tako kot v ostalem gospodarstvu, tudi v elektrogospodarskem delu pokažejo, kdo je uspešnejši in ga seveda temu primerno tudi nagradijo.

Mirovali tudi niso v tem času znotraj elektro gospodarstva, v torek so se predstavniki tega sistema zbrali v Šoštanju in stavkovni odbor pričakuje, da bodo zahteve delavcev uresničili in jim to sporočili danes do 10. ure. V tem primeru bodo napovedano opozorilno stavko preložili.

(bz)

Srb gost četrtkovega večera

Tokratni kulturni večer v velenjski knjižnici bo gotovo pritegnil marsikoga, ki ga zanimajo aktualna dogajanja v kulturi in v jugoslovanski družbi sploh. Gost četrtkovega večera dne 18. maja, ob 19.30, bo namreč srbski pisatelj, sicer pa predsednik društva jugoslovanskih pisateljev SLOBODAN SELENIĆ. Pogovor bo vodil SANDI ČOLNIK. Selenić se je rodil leta 1933 v Pakracu, Srbija, in piše prozo, eseje in zlasti veliko prevaja iz angleščine. Njegova najbolj znana dela so romani Prijatelji, Pismo-glava, Kosančičev venac 7, Memoari Pere Bogalja. Zlasti veliko je napisal raznih študij o dramatiki sodobnega časa in o njeni avantgardi.

Gotovo bo beseda nanesla tudi na odnose v Društvu pisateljev Jugoslavije in drugih društvih.

Najvišja priznanja šmarskim gledališčnikom

V Grosuplju bo ta konec tedna nadvse živahno. Od četrtka do sobote se bodo na tamkajšnjih odrskih deskah predstavile odrasle amaterske gledališke skupine iz cele Slovenije.

Tokrat na tem srečanju ne bodo nastopili člani Gledališča pod kozolcem iz Šmartnega ob Paki, ampak njihov podmladek. Posebna komisija, ki si je ogledala predstave zaključnega srečanja pionirskih gledaliških skupin Slovenije v Tolminu prejšnji teden, je namreč izbrala za gostovanje v Grosupljem prav mlade gledališčnike iz Šmartnega ob Paki. Tako si bodo igrico Razbojniki iz Kardemome ogledali tudi odrasli amaterski odrski igralci. Naj še povemo, da je mentorica in režiserka te skupine Slavica Pečnik, znova prejela zlato Linhartovo značko.

Srečanje bodo odrasli gledališčniki sklenili v soboto, in sicer s skupščino združenja gledaliških skupin Slovenije. Na njem bodo med drugim podelili priznanja posameznikom in skupinam s tega področja kulturnega ustvarjanja. Tako bosta za enkratni umetniški dosežek prejela zlato Linhartovo značko Jože Krajnc, odrasli člani Gledališča pod kozolcem iz Šmartnega ob Paki pa najvišje priznanje na tem področju — Linhartovo listino. Doslej menda tega hrani v svojih vitrinah le pet gledaliških skupin naše republike. Prejeli pa ga bodo za dolgoletno kakovostno ustvarjanje na področju gledališke dejavnosti. *(tap)*

Gorenje Gospodinjski aparati

Razvojna razmišljanja morajo prerasti v gibanje

Proizvodnja gospodinjskih aparatov je perspektivna, zato je potrebno nenehno dograjevati razvojno, tržno, kadrovsko in organizacijsko filozofijo Gorenja Gospodinjski aparati, upoštevaje pri tem izhodišča poslovnega področja DOM in programskega projekta »Inteligentni dom«. To je bila temeljna ugotovitev konference ZK Gorenja Gospodinjski aparati, na kateri so podrobneje spregovorili o razvojnih usmeritvah ter največje delovne organizacije poslovnega sistema Gorenje.

»Zadnja leta stopnjujemo hitrost lastnega razvoja, ker želimo zadržati stik z drugimi svetovnimi proizvajalci in zadržati konkurenčno sposobnost in doseženi delež na posameznih trgih«, je na konferenci poudaril predsednik poslovodnega odbora Gorenje Gospodinjski aparati, **Ladislav Grdina**. »Uvajanje vse večjega deleža proizvodnje pod lastno blagovno znamko pa zagotavlja večjo unifikacijo in standardizacijo, z večanjem deleža proizvodnje pod lastno blagovno znamko pridobivamo širši krog kupcev, znižujemo stroške proizvodnje in dvigujemo kakovostno raven naših izdelkov.«

Večanje deleža proizvodnje pod lastno blagovno znamko pa, razumljivo, terja menjanje filozofije prodaje; ustvariti je potrebno lasten trg, lastno kakovost in lasten razvoj.

Zastarelost tehnologije in hotenje, da bi izboljšali kakovost izdelkov in uvedli nove generacije izdelkov, s katerimi se želijo postaviti ob bok uveljavljenih zahodnoevropskih proizvajalcev, terja tudi posodabljanje tehnologije. Te pa niso sposobni zamenjati sočasno, pač pa so se odločili za postopno zamenjavo, in to v zaporedju, ki zagotavlja nenehno kontinuiteto proizvodnjo, izboljšanje kakovosti in postopno uvajanje novih generacij izdelkov. Nova tehnologija pa mora biti najsodobnejša, fleksibilna ekološko čista in visokoproduktivna, skratka prilagojena proizvodnji naslednjega desetletja.

V Gorenju Gospodinjski aparati se dobro zavedajo, da morajo za dosego tako zastavljenih ciljev izpolniti nekatere pogoje. Predvsem morajo poskrbeti za kvaliteten in učinkovit lasten razvoj. Razviti morajo lasten promocijski sistem, delati predvsem pod lastno blagovno znamko in jo utrditi, distribucijski način nabave in prodaje pa mora zamenjati marketinški pristop obdelave trga. Kar zadeva prihodnjo organiziranost pa se zavzemajo za ciljno vodenje delovne organizacije, s poudarjeno programsko usmerjenostjo in zaokroženostjo, seveda ob polni uveljavitvi strokovnosti in znanja, podprtega z učinkovitim sistemom nagrajevanja.

Razpravljalci so, med drugim, tudi poudarili, da morajo razvojna razmišljanja delavcev Gorenja Gospodinjski aparati čimprej postati gibanje.

Takšna usmeritev terja tudi sistematično, redno funkcionalno izobraževanje in strokovno usposabljanje vseh zaposlenih. Zato se bo moral vsak delavec izobraževati v skladu z zahtevami, postavljenimi za posamezna strokovna področja in funkcije, strokovni in vodilni delavci pa so odgovorni za oblikovanje ustreznih programov ter za prenašanje znanj in izkušenj na sodelavce.

Za uresničitev zahtevnih razvojnih in naložbenih programov bodo potrebna velika finančna sredstva. Zagotoviti bo treba nove oblike in vire financiranja poslovanja in razvoja, posebno pozornost pri tem pa je treba nameniti sovlaganjem. Na sproščanje kvalitetnih sredstev za naložbe bo pomembno vplivalo optimiranje zalog, nasploh pa bo treba uveljaviti učinkovito in dosledno finančno politiko.

(V. Š.)

Spominska pot nas je vodila v Mathausen

Komisija za bivše politične zapornike, internirance in izgnance ter njen odbor za Mauthausen ter ZZB NOV Slovenije, predvsem pa zelo aktivni odborniki občinske organizacije so skupaj z OK ZSMS Velenje uspešno organizirali enodnevni ogled spominskega parka in taborišča Mauthausen v Avstriji. Spominske poti, kot so pot imenovali, so se udeležili tudi nekateri preživeli interniranci iz Velenja in Slovenije, z nami so bili ukradeni otroci, svojci že umrlih internirancev in otroci tistih staršev, ki so tukaj končali svojo življenjsko pot za vedno.

Svoboda je za to taborišče prišla 5. maja 1945.

Ogledali smo si muzej in vse še obstoječe prostore. Tudi krematorij, kjer so sežgali na tisoče internirancev. Mauthausen je sprejel prve internirance 8. avgusta 1938, in ko si prestopil prag taborišča si postal številka, tu pa so zapornike ločevali še s trikotniki: rdeč trikotnik z začetno črko narodnosti ali države so nosili politični zaporniki, zelenega kriminalci, roza homoseksualci, črnega delomrzneži, vijoličastega jehovci, grafitne barve brez državljanstva pa interniranci. Židje so bili enako oblečeni, le da so morali nositi na oblačilih prišiti dve veliki Davidovi zvezdi — eno spredaj in drugo zadaj.

Ti časi se nam nekako hitro odmikajo in z nasiljem si ponovno nekateri želijo vladati. V upanju, da bo demokracija imela trdnejša tla in veliko poguma, volje in smelosti, živimo v upanju, da bo prevladal razum in spoštovanje človekovih pravic.

L. Ojsteršek

Razprave o gradivih za skupščine sis družbenih dejavnosti

V pripravah na ponovno zasedanje skupščin skupnosti OTROŠKEGA VARSTVA, IZOBRAŽEVANJA, KULTURE in TELESNE KULTURE, ki so v tem tednu, je strokovna služba, dne 12. 5. 1989, organizirala tudi predhodno razpravo o skupščinskem gradivu in pripombah nanj.

Na razpravo so bili vabljeni tajniki samoupravnih organov OZD, oziroma delavci, ki skrbijo za funkcioniranje delegatskega sistema in sodelujejo pri oblikovanju delegatskih stališč.

Žal, so se te razprave udeležili le predstavniki GORENJA, VEGRADA, ESO ter TOVARNE USNJA ŠOŠTANJ.. Ta-ti so opozorili na neodgovoren odnos do delegatskega sistema v tistih OZD, ki se razprave niso udeležili (poslanih je bilo 45 vabil). Predlagali so, da postane sodelovanje na tej ravni stalna oblika dela pred sejami skupščin SIS in po njih. Prav bi bilo, da se takih razgovorov udeleže tudi delavci, ki skrbe za delegatski sistem v OZD družbenih dejavnosti.

Kljub okrnjeni udeležbi so navzoči odprli razpravo o več zadevah. Prva se je nanašala na pripombe delegacij v zvezi s spreminjanjem prispevnih stopenj. Obrazložitev o tem je v skupščinskih gradivih. Temu so navzoči dodali potrebo, da se na nivoju občine (OZD — Izvršni svet — Komite za družbene dejavnosti — strokovna služba) doseže usklajenost predlogov, kadar gre za spreminjanje prispevnih stopenj med dvema sejama skupščin SIS.

V zvezi s sklepčnostjo sej skupščin ter delovanjem delegatskega sistema pa je bilo opozorjeno, da ga doslej, kljub deklariranju, nismo razvijali, zato je stanje takšno kot je. Ne smemo pa zanemariti priložnosti, da v široki javni razpravi o AMANDMAJIH USTAVE SRS povemo, katera področja družbenih dejavnosti smatramo kot SKUPNE DRUŽBENE POTREBE in KAKŠEN NAJ BO VPLIV UPORABNIKOV PRI UREJANJU SKUPNIH DRUŽBENIH POTREB. Pomembno je tudi vprašanje ali naj skupne družbene potrebe UREJA in FINANCIRA REPUBLIKA ali pa naj na podlagi enotnih osnov in meril v republiki O TEM ODLOČA OBČINA. Marsikaj bo treba spremeniti tudi v oblikah zastopanja uporabnikov, začenši z opredelitvijo strukture uporabnikov, novo opredelitvijo delegata in njegove vloge, dolžino mandata, odgovornostjo, itd.

Skupna strokovna služba SIS družbenih dejavnosti občine Velenje

Služba izobraževanja Rekove delovne organizacije Rudnik lignita Velenje je v ponedeljek v mirkoračunalniški učilnici Centra srednjih šol pripravila za vodilne in vodstvene delavce zanimiv seminar z naslovom Infomracijske metode za podporo razvoju.

Seminar je vodila prof. dr. Aleksandra Kornhauser. Prisotni pa so se seznanili z razvojem znanstveno — tehničnih informacijskih sistemov, z mednarodnim infomracijskih omrežjem, bibliografskimi in faktografskimi bazami podatkov, informacijskimi metodami v reševanju problemov in osnovami baz znanja. Pomembno je, da računalniško predznanje za udeležbo in razumevanje seminarja ni bilo potrebno.

b. et.

Celjsko območje

18. mladinski pevski festival v Celju

Letos spet množična pesem

Celje bo od 25. do 28. maja spet v znamenju mladinskega petja. V tem času bo namreč v mestu ob Savinji že osemnajsti festival mladinskih pevskih zborov. Čeprav organizatorji tudi letos niso imeli lahkega dela, da so zagotovili denar za prireditev, jim je vendarle uspelo pripraviti tudi množični nastop v mestnem parku. Tak množičen nastop, ki je bil domala vsa leta značilnost celjskega festivala, je namreč na zadnjem festivalu odpadel prav zaradi denarne suše.

Množični nastop združenih slovenskih mladinskih zborov, kjer bo prepevalo okoli 1400 pevcev, bo seveda le ena od vrste prireditev v teh festivalskih dneh. Nastopov pevcev bo namreč veliko: pa ne le v dvorani Narodnega doma, kjer bodo tekmovalni nastopi, ampak tudi na mnogih drugih mestih. Večina zborov bo namreč s priložnostnimi pesmimi nastopila tudi na raznih delih mesta kar na prostem ter s tem pripomogla k prijetnemu kulturnemu utripu festivalskega Celja.

V zveznem delu tekmovanja bo v treh skupinah nastopilo 21 zborov iz skoraj vseh republik in pokrajin; manjkala bosta le zbora iz Kosova in Črne Gore. Bogata bo tudi kakovost ter konkurenca v mednarodni konkurenci, kjer se bo pomerilo veliko zborov iz vzhodne in zahodne Evrope: Finske, Zahodne Nemčije, Sovjetske zveze, Bolgarije, Madžarske in ČSSR. Tudi letos so pripravili več spremnih prireditev. Na tako imenovani glasbeni delavnici, kjer bodo prikazali delo z zborom, bodo nastopili trije zbori iz tujine (delavnica bo v glasbeni šoli v Celju), v Muzeju revolucije pa bodo pripravili mednarodno razstavo glasbene literature. Celjski Zavod za kulturne prireditve, ki je organizator festivala, bo poskrbel tudi za to, da bodo mladi pevci pestro preživeli dni, ko bodo v Celju. Tudi zanje bodo namreč pripravili nekaj zanimivih prireditev.

Omenili smo že, da organizatorjem ni bilo lahko zbrati denarja za prireditev, vendar se je ponovno pokazalo, da je še nekaj delovnih organizacij s posluhom za petje. Tako sta generalno pokroviteljstvo sprejela Aero in Cinkarna, pokrovitelji pa še Gorenje iz Titovega Velenja, Elkroj Mozirje, Mlekarna Arja vas, Kovinotehna, Ljubljanska banka Celje, Celjska območna skupnost Zavarovalnice Triglav, SOZD Merx, MPI ter Talis iz Maribora. Nekatere od teh organizacij bodo pomagale tudi s svojimi proizvodi. *(-fk)*

Od tu in tam

PODPORA IN NEPODPORA

Česar niso uspeli v Ljubljani in Mariboru, so v Celju: tu je bila prejšnji teden posebna javna prireditev v podporo slovenski pomladi. Posebnost je bila v tem, da so jo notranji organi dovolili in da se ji je pridružila tudi SZDL.

Manj in tudi premalo podpore pa je imel na volilno programski konferenci mladine kandidat za predsednika Peter Šmid. Pa bo tako morala celjska mladinska organizacija volitve ponoviti.

KONJIČANI ZA VODO

Konjičani upajo, da bodo z vključitvijo še zadnje vrtine v Polenah le dobili toliko vode, da bodo lahko imeli sedanji žički vodovod res le še za rezervo. Od tod namreč predvsem ob deževju priteka oporečna voda. Vendar pa so imeli v Polenah veliko več skrbi, kot so pričakovali in kot so jim obljubljali delavci geološkega zavoda. Tako so morali narediti kar štiri vrtine; pa še bo pridobivanje vode drago, saj bodo morali uporabljati tudi črpalke.

TRŽNO GOSPODARSTVO

Na Rogli se je včeraj pričelo posvetovanje o uveljavljanju tržnega gospodarstva pri nas. Za danes je na tem posvetu napovedan tudi obisk: predsednik slovenskega predsedstva Janez Stanovnik, sicer pa bo v treh dneh vrsta priznanih strokovnjakov spregovorila o trženju, seveda predvsem v luči našega vključevanja v Evropo. Na posvetovanju sodeluje tudi Ehrhard Reihen, direktor direkcije EGS za odnose z mediteranskimi državami.

(-fk)

Emona ekspres

Cirkus

Piše: VINKO VASLE

V Ljubljani je v teh dneh aktualna razprava o tem, kaj v slovenskem političnem življenju pomeni in predstavlja trojanski klanec. Iz zgodovine je sicer znano, da je bila tamkaj nekoč mitnica, ki je ločevala dve slovenski banovini; ve se tudi, da so v teh krajih bili doma znameniti Slovenci rokovnjaške usmerjenosti. Prav zdaj pa se prebija teza, da Trojane pravzaprav ločujejo demokracijo od nedemokracije! Prva naj bi imela domovinsko pravico na Štajerskem, druga pa v ljubljanski pokrajini, vse skupaj pa je zakuhala znamenita prepoved javnega zborovanja v Ljubljani v podporo četverici.

Seveda si nekateri pravoverni Štajerci niso mogli kaj, da me ne bi vznemirjali s telefonskim dokazovanjem, kakšna da je ljubljanska oblast, ki meni nič tebi nič prepoveduje navdušenim množicam, da bi se malo bolj masovno sestajale. Celje in Maribor pa sta iz drugačnega testa, so mi dokazovali in mi zapretili, da bo treba na Trojanah spet postaviti kakšno mejo. Da se bo pač vedelo! Ko sem imel takšnih napadov na svojo integriteto dovolj in ko ni pomagalo niti dokazovanje o mojem štajerskem poreklu, sem uporabil informacijo, ki mi jo je v zaporu na Dobu zaupal Janez Janša osebno: v tem arestu je skoraj 80 odstotkov Štajercev. Po moje bo to zadostovalo v dokazovanju tega, kdo je boljši in kdo slabši in vsaj malo umililo sedanje napade z ene na drugo stran Trojan. Ker, kaj pa človek ve, lahko pride še do ostrejših diplomatskih sporov in konflikotv med Slovenci, ki so že tradicionalno nagnjeni k špetirom, kot zatrjuje oče naroda Janez Stanovnik. Navsezadnje že od osvoboditve sem Mariborčani zatrjujejo, da so zatirani po Ljubljančanih in vsak Mariborčan, ki pride na začasno delo v Ljubljano, predstavlja v očeh svojega naroda nacionalnega izdajalca. Takšne težave ima na primer dramatik Tone Partljič, ki pa ni videti pretirano zaskrbljen in še vdno upa, da do vojnega spopada ne bo prišlo.

Vojna pa vseeno je. Tako smo morali na sedežu naše najširše fronte spet pet ur razpravljati o vprašanju, ali Slovenci napadamo JLA. Stara zvezna vlada, ki smo jo prav Slovenci najbolj postavljali na pranger, je namreč napisala poročilo, v katerem dokazuje, da v naši deželi v povprečju vsak dan izvršimo 1,9 napada na JLA. Ker ta vlada tudi za gospodarstvo pomembne ukrepe, ki so nas spravili na beraško palico, ni uporabila niti enega argumenta, ji seveda oproščamo, da tudi za preštete napade na armado ni navedla niti enega samega konkretnega dokaza. Ker pa znamo biti tudi v tej deželi zlobni, smo udarec vrnili s statističnim podatkom, da se je lani v Sloveniji zgodilo 46 kaznivih dejanj med pripadniki JLA in občani — od teh so jih 38 zakrivili tovariši v vojaških uniformah, civilisti pa le 8. Pa zaradi tega nikomur niti na kraj pameti ne pride, da bi zatrjeval, da vojska napada slovenski narod.

Letošnji dan varnosti je potekal v posebnem vzdušju, še zlasti, ko so pričevalci iz državne varnosti, ki jih je malo privila posebna skupščinska komisija, tekali iz seje na proslavo in nazaj. Zabeležili pa smo tudi večji škandal, ki ste ga verjetno spregledali: uredništvo Mladine je namreč plačalo skoraj četrstranski oglas v Delu, s katerim pripadnikom državne varnosti čestita njihov praznik. Odgovorni na Delu so nesramnost spregledali in so se zato morali pred »ustreznimi organi« med štirimi očmi zagovarjati. S tem je v praksi padla Mladinina teza, da državna varnost po naših tiskarnah nadzoruje, kaj bodo nekateri zlobni časopisi objavili. Nasploh je naša državna varnost trenutno med publiko malo v nemilosti. Slovenska zato, ker je pomagala zapreti četverico in se zdaj njeni udeleženci pred skupščinsko komisijo ničesar več ne spomnijo. Kar je seveda poseben primer kolektivne izgube spomina in nič nenavadnega za današnje shizofrene čase. Drugo skrajnost predstavlja bosansko-hercegovska državna varnost, ki se v zadevi Kecmanović vsega še preveč spominja, če ni tudi kaj sama zraven dodala. Poseben primer pa je črnogorska državna varnost, ki je trenutno obtožena, da je v večna lovišča spravila pomočnika republiškega sekretarja za ljudsko obrambo polkovnika JLA Vojislava Sčepanovića in jugoslovanskega konzula v Hamburgu Vasilija Delibašića. Oba naj bi po zatrjevanju svobodnega novinarja Milovana Brkića malo preveč vedela s čim vse se je ukvarjal bivši črnogorski sekretar za notranje zadeve Vladimir Keković — tisti mož, ki je ob revoluciji v Titogradu izdal znamenito navodilo »Ukrepajte po ukazu« zaradi katerega je bila mlada črnogorska revolucija malo tepena. Ve se tudi, da je bil Brkić zaradi svojega vohljanja po preteklosti in sedanjosti tega moža sredi Titograda grdo pretepen — ukaz pa je podpisal tovariš Keković. Brkića poznam, je zelo neprijeten človek, ki najraje razkriva poznosocialistične zablode naše oblasti in je tudi za Kekovića izbrskal na dan nekaj nesramnih podatkov: človek ima v Titogradu tri hiše, tri v Beogradu in nekaj vil ob črnogorski obali. K tem grehom mu je Brkić prištel še lastništvo dragocene umetniške zbirke in se vprašal, od kod človeku tolikšno premoženje!

Kaj lahko drugega zapišem, kot to, da bi Brkića, če bi raziskoval moje premoženjsko stanje, tudi pretepel, da me v javnosti ne bi sramotil in s tem tudi naš socialistični sistem. Kaj bi pa rekli tujci, če bi izvedeli, da nimam skorajda ničesar? Rekli bi, da je pri nas zagotovo kriza socializma. Potem bi me pa kdo lahko privil, češ, da s svojim sramotnim premoženjskim stanjem blatim ugled države. Tega pa že ne dovolim.

Bravo, Janez!

Tako je prav, Janez — to je prav in to je treba storiti! Tako so besedno zaploskali nekateri, ko so slišali besede Janeza Bohoriča, da bi lahko bile slovenske plače še višje kot so. To je namreč ena od izjav naših politikov, za katero so pripravljeni vsi dvigniti roke: za boljše plače seveda. Saj vemo, kaj se nam dogaja zaradi plač. Pa pri tem ne mislimo le na napovedan prosti dan večine zaposlenih v Tešu.

Toda žal se je Janez v svojih izjavah kaj kmalu pokazal za tipičnega našega politika: najprej nekaj lepo pove, obljubi, potem pa vse pokvari. Hoče namreč, da za višje plače tudi več in bolje delamo, ker da se bo to poznalo pri dohodku, pa pri sedanjih osebnih dohodkih, če pa bo to privedlo še do zmanjšanja peruti inflacije, tudi stvarni osebni dohodki ne bodo več padali.

Čudne zahteve nam postavlja; čudne predvsem zato, ker nam je novi predsednik Zisa obljubil, da tako ali tako letos plače realno ne bodo več padale. Da ne bomo le dobivali debeljših kuvert, ampak da bomo za tisto, ker bo v njih, lahko tudi kaj pametnega kupili.

Zdaj sem pa v dvomih: ali naj poslušam našega Janeza, ali pa delam po starem in pričakujem izpolnitev zveznikovih obljub. Ob tem se le bojim, da če bomo tudi mi le čakali, potem mnogi ne bodo nikoli dočakali. Saj je končno lahko optimistična filozofija zgrajena prav na predpostavki, da eni ne smejo obstati in čakati, ampak še naprej vleči voz naprej. Pri gospodarstvu je namreč edino dovoljeno, da zahodno-severni del lahko vleče naprej — za razliko od politike seveda.

Od tega, kolikor dobivamo mesečno (ali vsakih štirinajst dni, nekateri pravijo, da ne bi bilo slabo, če bi bile plače kar tedensko — od tod pa do dnine pa potem ni več daleč) je seveda odvisno, kako in kaj bomo jedli. In prav zaradi tega, pravijo, da bomo lahko še naprej kaj jedli, je bolje, da zdaj jemo malo manj. Pravijo, da to nima nobene zveze s tisto zgodbo o ciganu in konju. Tisto je čisto druga zgodba — podobna pa je!

Pa še nekaj pravijo! Pravijo, da dobivamo mi malo manj za jesti zato, ker ponekod delijo toliko, da jedo (zajedajo) svoje tovarne. Morda je za to spet kriv naš sistem informiranja. Da namreč v take sredine še ni posredoval zahtev, ki jim mi poslušamo tako pogosto: da je treba delati bolje in več.

No — vsaj eno črno piko vem, da sem si spet pridobil!

(frk)

Zbornica kot zbiralec novih predlogov

Po malo več kot letu dni so se na seji skupščine Savinjsko-šaleške gospodarske zbornice spet dobili delegati. V ospredju njihovega zanimanja je bil program, ki si ga je zbornica naložila za letos. Nalog veliko, je bila bistvena ugotovitev, ki je ob koncu navrgla tudi sklep, da je treba k uresničevanju pristopiti selektivno in povedati kaj bo imelo prednost, kajti vseh nalog, ki so našle mesto v programu, najbrž ne bo mogoče uresničiti. Sicer pa, je menil eden od delegatov, zbornica bi morala postati predvsem zbiralec novih predlogov.

Temeljne naloge Savinjsko-šaleške gospodarske zbornice izhajajo iz njene vloge v regijskem gospodarstvu, nalog slovenske Gospodarske zbornice in dokumentov sprejetih na ravni obeh občin — Velenja in Mozirja. Vsak odbor ali komisija, ki deluje znotraj zbornice ima svoj program. Komisije se ukvarjajo s področjem planiranja in razvoja, kadrov in izobraževanja, kakovosti in standardizacije, družbenoekonomskimi odnosi, drobnim gospodarstvom, gostinstvom in turizmom, kmetijstvom in trgovino, lesarstvom, varstvom okolja in racionalno rabo energije, sejemsko in propagandno dejavnostjo in informatiko. Z delom odborov in komisij bodo v zbornici nadaljevali, saj se je takšna organiziranost izkazala za dobro. Razmišljajo pa o tem, da bodo oblikovali še komisijo, ki bo osrednjo pozornost namenila inventivni dejavnosti.

Pri proučevanju povsem konkretnih vprašanj bodo tudi v bodoče uporabljali metodo oblikovanja ekip strokovnjakov, ki se na določeno področje dobro spoznajo in lahko s svojim znanjem in pogledi bistveno prispevalo k razrešitvi neke problematike.

(mkp)

naš čas

»NAŠ ČAS«, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva Velenje, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, Cesta Františka Foita 10.

»NAŠ ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; od 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstdnevnik »Šaleški rudar«, kot tednika pa izhaja »NAŠ ČAS« od 1. marca 1973.

Uredništvo: Stane Vovk (direktor in glavni urednik), Boris Zakošek (odgovorni urednik), Milena Krstić-Planinc, Bogdan Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Mira Zakošek (novinarji).

Izhaja ob četrtkih.

Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, Cesta Františka Foita 10, telefon (063) 853-451, 856-955, 855-450. Brzojavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda je 3.000 dinarjev. Mesečna naročnina 11.000 dinarjev, trimesečna naročnina za individualne naročnike 32.400 dinarjev, trimesečna naročnina za tujino 54.800 dinarjev.

Žiro račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800-603-38482.

Grafična priprava, korektura, tisk in odprema: ČGP Večer, tozd Mariborski tisk Maribor.

Naročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za »NAŠ ČAS« se po mnenju sekretariata za informiranje izvršnega sveta skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 od 8. februarja 1984 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

Gibanje mladi raziskovalci za razvoj občine Velenje

Bo ustanovitev sklada rešila finančne zagate?

Šest let je že minilo od ustanovitvenega sklepa skupščine občinske raziskovalne skupnosti o ustanovitvi gibanja »Mladi raziskovalci za razvoj občine Velenje«. V vseh dosedanjih letih delovanja je z doseženimi rezultati in množičnostjo povsem upravičilo svoj obstoj. Celo več. Dodobra je našlo mesto in vlogo v prizadevanjih za inovativno družbo, postaja pa vse bolj in bolj tudi pomembna oblika vzgojnoizobraževalnega dela v občini.

V gibanju sodelujejo učenci 7. in 8. razredov osnovnih šol, dijaki Centra srednjih šol iz Titovega Velenja, študentje in tudi drugi. Od šolskega leta 1983/84 do lanskega je 264 avtorjev izdelalo 119 nalog, od katerih jih je posebna komisija nagradila kar 68. Na republiških tovrstnih tekmovanjih je doslej sodelovalo 83 nalog mladih velenjskih raziskovalcev, 10 pa se jih je uvrstilo še na zvezna srečanja. Samo lani je 86 avtorjev izdelalo 32 raziskovalnih nalog, od tega največ s področja računalništva.

Kljub doseženim rezultatom, vlogi v vzgojnoizobraževalnem procesu, . . . se je letos znašlo gibanje v velikih finančnih zagatah. Od pobudnikov — izvršnega sveta skupščine občine Velenje, občinske izobraževalne in raziskovalne skupnosti, je ostala edini dokaj trdni financer dejavnosti prav slednja. Čeprav gibanja »Mladi raziskovalci za razvoj občine Velenje« ni uvrstila med prednostne svoje naloge, mu namenja precej pozornosti. Občinska izobraževalna skupnost, ki prispeva nagrade mladim raziskovalcem pa v ustanovitvenem sklepu ni bila opredeljena kot sofinancer te dejavnosti, ampak je to vlogo pridobila šele leta 1987 s prenosom obveznosti iz proračuna SO Velenje. V pogojih interventne zakonodaje, ob vse hitrejšem naraščanju stroškov obe vse težje zagotavljata potreben denar.

S težavami gibanja so se na seji pred tednom dni seznanili tudi člani komiteja za družbene dejavnosti. V razpravi so poudarili, da gibanje vodi v Evropo 92 in škoda bi bilo, če bi zaradi neurejenih finančnih vprašanj prenehalo delovati. Treba ga je podpreti in storiti vse za njegovo ohranitev. 30 milijonov dinarjev, kolikor bi odbor rabil za organizacijo letošnjega, pa resnično ne bi smelo predstavljati tako velike težave za našo občino. Med drugim so predlagali tudi ustanovitev posebnega sklada z osnovnimi financerji, ki ne bodo le deklarativni člani. Poleg občinske izobraževalne in raziskovalne skupnosti, bi se morali vanje vključiti še Savinjsko-šaleška gospodarska zbornica, občinski svet ZSS in izvršni svet.

KDO BO PREŽIVEL SALEŠKO DOLINO

»Stvari so popolnoma jasne, ekologija je potisnjena na stranski tir prav zaradi splošne družbene krize. Socialistični ekonomski giganti so odpovedali, država je odpovedala, odpovedati mora le še okolje. V Šaleški dolini se je to že zgodilo.«

»Oh, saj je škoda časa, ki sem ga zapravil za to anketo. Ne bomo se premaknili z mrtve točke, dokler ne bo ozdravela vsa družba – ni onesnaženo samo okolje, odmiramo tudi ljudje, predvsem kot državljani.«

»Sami smo vsega krivi. Toda ni daleč čas, ko bomo to začeli zares čutiti, in takrat se bomo zavedli, da tako ne gre naprej. Šaleška dolina potrebuje zeleno stranko!«

Na naših straneh je ekologija našla svoje mesto. Veliko pozornosti ji namenjamo in nedvomno smo precej prispevali k dokaj veliki ekološki osveščenosti Šalečanov. Tega tokrat ne trdimo na pamet. To je jasno pokazala javnomnenjska raziskava revije Mladina in raziskovalne skupnosti Varianta.

Mladina je oblikovala svojo ekološko karavano, ki bo do poletja obiskovala najbolj onesnažene predele Slovenije. Seveda ni čudno, da so se najprej ustavili pri nas.

Anketiranje so opravili v Šaleški dolini 3. in 4. maja. Osem anketarjev je opravilo individualne pogovore s 360 anketiranci, kar je veliko. Vzorec je bil pripravljen kot kvotni, izračunan glede na strukturo prebivalstva (tako kot je v navadi pri hitrih javnomnenjskih anketah).

V anketi je sodelovalo 23,8 prebivalcev mlajših od 25 let, 22,9 starih od 26 do 35 let, 19,6 od 36 do 45 let, 15,5 od 26 do 55 let in 18,2 starih več kot 56 let. 48 odstotkov je bilo moških, 91,4 odstotke slovenske narodnosti, po izobrazbi pa je bilo 23,2 odstotka anketirancev brez strokovne izobrazbe, 24,7 s končano strokovno šolo, 41,4 s srednjo in 10,7 s končano višjo in visoko šolo.

Javnomnenjska anketa je bila objavljena v zadnji številki Mladine, zaradi aktualnosti pa povzemamo nekatera najbolj zanimiva vprašanja.

● V KATERE DRUŽBENOPOLITIČNE ORGANIZACIJE, DRUŠTVA, ZVEZE STE VČLANJENI, ALI SE ČUTITE ČLANA, V KATERIH PA ŽELITE, ALI NE ŽELITE POSTATI ČLAN?

	čutim se člana, sem član	želim postati član	ne želim biti član
a) Zveze komunistov	12.2	0.9	86.9
b) Socialistična zveza	34.5	5.4	60.1
c) ekološkega gibanja	17.3	31.3	51.5
d) mirovnega gibanja	13.7	30.4	56.0
e) gibanja proti gradnji jedrskih elektrarn	9.5	30.4	60.1
f) Slovenske demokratske zveze	6.8	13.7	79.5
g) Socialdemokratske zveze	7.4	6.0	86.6
h) Zveze socialistične mladine	24.1	3.9	72.0
i) Socialnokatoliškega gibanja	7.1	7.1	85.7
j) Odbora za varstvo človekovih pravic	15.8	32.1	52.1
k) Društva za varstvo okolja Titovo Velenje	15.5	32.7	51.8

● KAKO BI VI OCENILI SVOJ ŽIVLJENJSKI STANDARD?

1 – živim še kar dobro	46.7
2 – moj življenjski standard je precej skromen, vendar se da živeti	42.6
3 – moj življenjski standard je tako nizek, da komaj zadovoljujem svoje življenjske potrebe	7.1
4 – sploh ne morem dostojno živeti	3.6

● OD KDAJ ŽIVITE V ŠALEŠKI DOLINI?

od leta (podatki za letnice so v datoteki)	41.7
od rojstva	58.3

● ALI SO PROBLEMI VARSTVA OKOLJA, PO VAŠEM MNENJU:

1 – politična vprašanja	17.0
2 – gospodarska vprašanja	52.1
3 – etična vprašanja vsakega posameznika	19.3
4 – drugo	6.3
5 – ne vem, neodločen	5.4

● NAŠTELI VAM BOMO NEKAJ DRŽAV, V KATERI OD NJIH, PO VAŠEM MNENJU NAJMANJ IN V KATERI NAJBOLJ SKRBIJO ZA ČLOVEKOVO OKOLJE?

	NAJMANJ	NAJBOLJ
o – nobena	3.9	5.4
1 – Sovjetska zveza	34.5	3.1
2 – Japonska	4.5	22.6
3 – Nemška demokratična republika	10.1	11.9
4 – Jugoslavija	43.8	4.8
5 – Avstrija	3.3	52.4

● KAKO NAJ BI, PO VAŠEM MNENJU, MLADI SPOZNAVALI EKOLOŠKO PROBLEMATIKO. ALI BI MORALI IMETI V ŠOLAH POSEBNI PREDMET O VARSTVU OKOLJA?

1 – da, v učne programe bi morali uvesti poseben predmet o varstvu okolja	21.1
2 – ne, ta vprašanja je treba obravnavati v okviru drugih predmetov	6.5
3 – v šolske programe bi morali uvesti več krožkov, raziskovalnega dela in prostovoljnih aktivnosti, ki bi vzpodbujale aktivni odnos mladih do okolja	43.5
4 – potreben bi bil poseben predmet, ekološka vprašanja pa bi morala biti vključena tudi v celotni šolski program	22.0
5 – ne, to niso zadeve, o katerih bi se morali v šoli učiti, se z njimi ukvarjati	1.8
6 – ne vem, neodločen	5.1

● NAŠTELI VAM BOMO NEKAJ TRDITEV, VI PA POVEJTE, ALI SE Z NJIMI STRINJATE, ALI SE NE STRINJATE?

	strinjam se	ne strinjam se	ne vem
A. EKOLOGI SO TEČNOBE, KI VTIKAJO NOS V VSAKO STVAR.	5.7	82.1	12.2
B. EKOLOŠKO GIBANJE V SLOVENIJI JE V ZATONU.	28.6	48.5	22.9
C. RAZVOJ JE MOGOČ SAMO Z ODPIRANJEM NOVIH INDUSTRIJSKIH PROJEKTOV, TOVARN.	22.0	59.5	18.5
D. EDINO GRADNJA JEDRSKIH ELEKTRARN NAM BO DALA DOVOLJ ELEKTRIČNE ENERGIJE.	3.9	82.4	13.7
E. ČE JEDRSKE ODPADKE ŽE IMAMO, PAČ MORAMO ZGRADITI TUDI ODLAGALIŠČE ZANJE.	67.3	22.0	10.7
F. ZA ONESNAŽEVALCE OKOLJA BI MORALI PREDPISATI ZELO VISOKE DENARNE KAZNI.	87.2	5.7	7.1
G. TOVARNE, KI ONESNAŽUJEJO OKOLJA IN NE POSKRBIJO ZA ČISTILNE NAPRAVE, BI MORALI TAKOJ ZAPRETI.	75.3	14.0	10.7
H. V RESNICI SO TERMOELEKTRARNE NEVARNEJŠE OD JEDRSKIH ELEKTRARN.	20.5	48.8	30.7
I. HRUP V ZVEZI Z ONESNAŽENOSTJO OKOLJA V ŠALEŠKI DOLINI JE NEUTEMELJEN.	11.9	72.6	15.5
J. ČE BOMO TAKO BREZBRIŽNI DO OKOLJA, BO V KRATKEM PRIŠLO DO EKOLOŠKE KATASTROFE.	89.3	4.2	6.5

● KAJ MENITE O EKOLOŠKIH DEMONSTRACIJAH?

1 – ekoloških problemov ni mogoče reševati na ulici, demonstracije zato niso potrebne	8.6
2 – takšne demonstracije onemogočajo normalno reševanje problemov varstva okolja in jih je treba prepovedati, onemogočiti	3.9
3 – takšne demonstracije izražajo zaskrbljenost javnosti za življenjsko okolje in pomenijo začetek reševanja problemov okolja	83.0
4 – ne vem, neodločen	4.5

● V PRIMERU, DA BI EKOLOGI ORGANIZIRALI STRANKO: ZELENA ALTERNATIVA, ALI BI ŽELELI POSTATI NJEN ČLAN?

1 – da, brez omahovanja	21.7
2 – da, vendar odvisno od programa	50.9
3 – ne, ne bi želel biti član ekološke stranke	7.4
4 – sem proti organiziranju kakršnihkoli strank	3.6
5 – ne vem, neodločen	16.4

● ALI MENITE, DA BI MORAL OBSTAJATI NEODVISNI EKOLOŠKI INŠTITUT, KI BI OPRAVLJAL MERITVE IN POSREDOVAL RAZLIČNE PODATKE, POMEMBNE ZA OHRANJANJE ČLOVEKOVEGA OKOLJA, NAJŠIRŠI JAVNOSTI?

1 – da, to bi bilo nujno	77.7
2 – dobro bi bilo, vendar ni nujno	12.5
3 – institutov imamo že tako ali tako preveč	3.9
4 – obstoječi instituti opravljajo to nalogo dobro	3.0
5 – ne vem, neodločen	3.0

● ALI VI OSEBNO ZAUPATE REZULTATOM MERITEV ONESNAŽENOSTI OKOLJA?

1 – da, saj meritve opravljajo strokovnjaki	14.3
2 – da, meritvam zaupam, sporna pa je uporaba rezultatov, s katerimi razpolaga tisti, ki je meritve naročil in plačal	51.5
3 – rezultatom ne verjamem, čeprav so jih opravili strokovnjaki	25.9
4 – ne vem, neodločen	8.3

● V TITOVEM VELENJU SO STROKOVNJAKI INŠTITUTA JOŽEF STEFAN MERILI RADIOAKTIVNOST DEPONIJE PREMOGA. UGOTOVILI SO, DA DEPONIJA NI RADIOAKTIVNA. ALI TEJ UGOTOVITVI VERJAMETE?

1 – da	20.2
2 – ne	44.9
3 – ne vem, neodločen	34.8

● ALI STE ŽE SLIŠALI ZA VANETA GOŠNIKA? KDO JE VANE GOŠNIK?

(možnih je več odgovorov! Prikazani so samo »da« odgovori)

3 – strokovno politični sodelavec velenjskega sindikalnega sveta	17.0
3 – tečnoba, ki se vtika v stvari, ki se ga ne tičejo	2.4
3 – dopisnik Dela iz Titovega Velenja	7.1
3 – predsednik Društva za varstvo okolja	11.3
3 – ekolog, ki pravilno opozarja na probleme varstva okolja	31.0
4 – slišal je zanj, vendar ne ve kdo je	27.1
5 – ni še slišal za V. Gošnika	23.2

● KATERI SO, PO VAŠEM MNENJU, RAZLOGI ZA ONESNAŽENOST OKOLJA V ŠALEŠKI DOLINI? DOLOČITE RANG PRVIH TREH RAZLOGOV:

	I.	II.	III.
1 – neustrezni občinski planski dokumenti	11.0	6.5	7.1
2 – pomanjkanje denarja za čistilne naprave	41.1	16.7	10.7
3 – pretirano izkoriščanje naravnih virov	17.9	24.1	10.7
4 – lokalni politiki, ki želijo samo finančno uspešno proizvodnjo	10.1	16.4	13.1
5 – vsi, ki tu živimo, ker ne naredimo ničesar	4.5	10.4	17.3
6 – neustrezno planiranje gospodarskega razvoja na ravni republike	12.2	8.9	17.3
7 – kaj drugega	0.3	0.9	1.8
8 – ne vem kaj	2.4	1.8	0.9
9 – naše okolje ni onesnaženo	0.3		

● NAŠTELI VAM BOMO ŠTIRI ONESNAŽEVALCE OKOLJA V ŠALEŠKI DOLINI. PROSIMO VAS, DA Z OCENO OD 1 DO 5 (1 POMENI MALO, 5 PA ZELO) POVESTE KOLIKO, PO VAŠEM MNENJU, POSEGA V ŽIVLJENJSKO OKOLJE IN GA POSLABŠUJE!

	malo 1	2	3	4	zelo 5	ne vem 6
A. TERMOELEKTRARNA ŠOŠTANJ	1.3	0.3	3.3	8.6	82.4	3.6
B. DEPONIJA ODPADKOV IZ TERMOELEKTRARNE ŠOŠTANJ	3.6	4.8	11.6	23.2	51.8	5.1
C. ŠIRJENJE RUDNIKA LIGNITA	7.1	6.8	24.4	19.0	35.4	7.1
D. DEPONIJA PREMOGA V VELENJU	7.4	14.9	23.5	19.6	26.2	8.3

● ALI SE, PO VAŠEM MNENJU, PREBIVALCI ŠALEŠKE DOLINE DOVOLJ ZAVEDAJO EKOLOŠKEGA PROPADANJA SVOJEGA ŽIVLJENJSKEGA OKOLJA?

1 – da, tega se zavedajo	22.3
2 – da, vendar ne toliko, da bi to občutili kot osebni problem	56.5
3 – ne, sploh se ne zavedajo	15.5
4 – ne vem, neodločen	5.7

● ALI SE JE, PO VAŠEM MNENJU, ŠTEVILO BOLEZNI ZARADI ONESNAŽENOSTI OKOLJA V ŠALEŠKI DOLINI V ZADNJIH LETIH POVEČALO, ALI SE NI POVEČALO?

	se je povečalo	ni sprememb	se je zmanjšalo	ne vem
A. RAKASTA OBOLENJA	63.1	3.9	0.6	32.4
B. UMRLJIVOST NOVOROJENČKOV	56.0	8.6	1.8	33.6
C. BOLEZNI DIHAL	82.4	1.8	1.2	14.6
D. BOLEZNI ŽIVČEVJA IN ČUTIL	53.3	9.2	0.9	36.6
E. DUŠEVNE BOLEZNI	37.8	13.1	0.9	48.2
F. BOLEZNI KOSTI IN GIBAL	38.7	13.1	0.6	47.6

● ALI STE, NA KAKRŠENKOLI NAČIN ŽE KDAJ OPOZORILI NA PROBLEME VARSTVA OKOLJA V ŠALEŠKI DOLINI IN ZAHTEVALI NJIHOVO REŠEVANJE?

(možnih je več odgovorov! prikazani so samo »da« odgovori)

3 – na raznih sestankih v krajevni skupnosti	27.1
3 – pismeno sem opozarjal na te probleme	3.6
3 – udeležil sem se demonstracij	41.7
3 – na raznih sestankih v delovni organizaciji	15.2
4 – nisem še opozoril na te probleme	35.7
5 – na to se mi ne zdi vredno opozarjati	2.1

● KDO JE PO VAŠEM MNENJU, NAJODGOVORNEJŠI IN BI TUDI MORAL POSKRBETI ZA SANACIJO EKOLOŠKEGA STANJA V ŠALEŠKI DOLINI?

1 – rešitev mora biti narejena na zvezni ravni	15.2
2 – rešitev mora biti narejena na republiški ravni	49.7
3 – rešitev mora biti narejena na občinski ravni	15.5
4 – rešitev mora narediti povzročitelj problemov sam	16.4
5 – ne vem	3.3

● IN KDO MORA PRISKRBETI FINANČNA SREDSTVA ZA EKOLOŠKO SANACIJO NAJVEČJIH ONESNAŽEVALCEV OKOLJA?

(možnih je več odgovorov!)

3 – federacija	30.1
3 – republika	64.3
3 – občina	41.4
3 – onesnaževalci sami	57.1
3 – tisti, ki hočejo živeti v čistejšem okolju	9.2
4 – ne vem kdo	2.4
5 – ni treba posebnih finančnih sredstev za okolje	

● ALI STE PRIPRAVLJENI PRISPEVATI ›EKOLOŠKI DINAR‹ (VSAK MESEC ENODNEVNI ZASLUŽEK) ZA REŠEVANJE EKOLOŠKIH PROBLEMOV?

1 – da, brezpogojno	8.9
2 – da, toda samo, če bom natančno vedel, za kaj bodo tako zbrana sredstva uporabljena	66.1
3 – ne, ker mora za sanacijo okolja poskrbeti država	17.0
4 – ne vem, neodločen	8.0

● KAJ MENITE O »ODLOKU O SANACIJI TERMOELEKTRARNE ŠOŠTANJ«?

1 – Odlok je bilo treba sprejeti, strinjam se z njegovo vsebino	40.5
2 – Odlok je bilo treba sprejeti, vendar se z njegovo vsebino ne strinjam	8.9
3 – nič ne vem o Odloku	50.6

● VSE KAŽE, DA ZA ČISTILNE NAPRAVE V TERMOELEKTRARNI ŠOŠTANJ NE BO DOVOLJ DENARJA. KAJ BI BILO PO VAŠEM MNENJU POTREBNO STORITI?

(možnih je več odgovorov!)

3 – povečati ceno električne energije	4.5
3 – uvesti republiški ›ekološki dinar‹	68.2
3 – če denarja ne bo, naj TE zmanjša proizvodnjo in če bo potrebno, začne odpuščati delavce	25.9
3 – dobiti namenske kredite iz tujine	17.9
3 – kaj drugega	17.3

● Koliko je, po vašem mnenju, onesnaženo človekovo okolje v Šaleški dolini?

● Kakšne bi morale biti kazni za odgovorne, ki se izpolnjujejo, oz. ne poskrbijo za izpolnjevanje zakonov in nalog s področja varstva okolja? (možnih je bilo več odgovorov, prikazani so samo »da« odgovori)

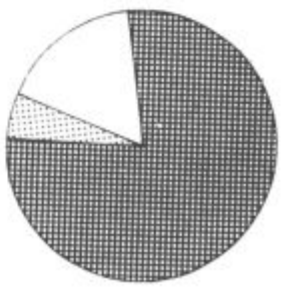

74,4 % — moralne
27,3 % — denarne
26,8 % — odstop s položaja

Na tokratni akciji jih je sodelovalo 111

Plešivec 89

Opravili že dve tretjini del

Pesem krampov in lopat se je prejšnjo soboto veselo razlegala po zaselku Pusta gora v krajevni skupnosti Plešivec. 111 krajanov, novih, starih naročnikov, mladih — med njimi le osem brigadirjev brigade Karla Destovnika Kajuha, je kopalo jarke za izgradnjo sekundarnega voda telefonskega omrežja. Na 13 kilometrov dolgi, za nameček še zahtevni trasi, so s sobotno akcijo, katere organizatorja sta bila svet krajevne skupnosti in tamkajšnja osnovna organizacija ZSMS; dve tretjini potrebnih del že opravili. Kdaj bo v 45 gospodinjstvih zazvonil telefon, pa je odvisno od izgradnje centrale v Škalah.

Naj povemo, da izgradnja telefonskega omrežja ni prednostna naloga krajanov Plešivca v tem letu. Referendumski program so namreč že v celoti uresničili, s to akcijo pa so se zaradi velikih potreb na eni in možnosti na drugi strani vključili v prizadevanja krajanov severnega dela Šaleške doline. Za naložbo naj bi po sedanjih ocenah odšteli milijardo dinarjev.

Zagnanosti, volje, hotenj in zvrhane delovne vneme, da bi nalogo čimprej uresničili, krajani ob našem obisku niso skrivali. Nekoliko nejevolje in razočaranj sta povzročili morda le skromna udeležba brigade občinske konference ZSMS ter dejstvo, da kljub obljubam parola mesto-vasi ostaja le to. Na vseh dosedanjih akcijah, tudi na sobotni, so spoznali, da tudi pri tem ostajajo besede brez dejanj.

Ob našem obisku smo se zapletli v pogovor z nekaterimi udeleženci in zabeležili naslednje:

Marjan Kotnik, predsednik OO ZSMS Plešivec: »Naša mladinska organizacija je danes ena od organizatoric akcije Plešivec 89. Z njo smo se mladi te krajevne skupnosti vključili v praznovanje meseca mladosti v naši občini. V njej sodelujemo po svojih močeh vse od njenega načrtovanja dalje. Naši člani so se v akcijo dokaj dobro vključili, nismo pa uspeli najbolje pri dogovoru z občinsko konferenco ZSMS Velenje glede udeležbe njenih brigadirjev. Saj veste, za kramp in lopato je marsikateremu mlademu danes težko prijeti. Pohvaliti pa moram osem brigadirjev, ki se je akcije vendarle udeležilo, saj so zelo pridni.«

Jože Zajc: »Sem eden od bodočih naročnikov. Čeprav je naložba dokaj velika, sem se v akcijo vključil. Za nas starejše krajane je telefon nuja, med drugim tudi zaradi oddaljenosti od mesta, raztresenih domačij... Naš trud, upam, bo prihodnjo pomlad bogato poplačan. Vesel sem, da je našlo toliko razumevanja za naše želje vodstvo krajevne skupnosti.«

Pero Jukič, eden od osmih brigadirjev brigade Karla Destovnika-Kajuha: »Na lokalni akciji sem danes že petnajstič. Čeprav na njih družimo prijetno s koristnim, se vendarle mnogi mladi velenjske občine tega ne zavedajo dovolj dobro. Za tako skromno udeležbo pa je poleg nezanimanja za brigadirsko delo, vsaj po mojem mnenju — krivo predsedstvo OK ZSMS Velenje. Premalo je storilo, da bi nas krampalo in lopatalo danes vsaj od 30 do 40.«

Naj ob koncu zapišemo še to: ko so o programu praznovanja ob letošnjem mesecu mladosti pred nedavnim spregovorili člani predsedstva občinske konference ZSMS, so med drugim sklenili, da bodo vsaj nekateri od njih na tej lokalni akciji krampali in lopatali skupaj z brigadirji. Ob našem obisku jih ni bilo na trasi, kaj šele kaj drugega. Žal, je spet eden od sklepov ostal le sklep.

Tap)

Marjan Kotnik

Jože Zajc

Pero Jukič

Mladi pred naborno komisijo

Veselo in prešerno

Prejšnji teden smo lahko mnogi v središču Titovega Velenja opazili lepo okrašene vozove na katerih so sedeli mladi fantje. Velikokrat s pesmijo na ustih in rožo za gumbnico. Prihajali so od vsepovsod pred naborno komisijo. Ampak, predno so prišli tako daleč, so morali opraviti že kar nekaj aktivnosti — recimo zdravniške preglede, ki jih že drugo leto zapovrstjo opravijo v civilni zdravstveni ustanovi, zdravstvenem domu Velenje. Nekaj aktivnosti pred tem pa opravijo tudi v krajevnih skupnsotih, delovnih organizacijah in seveda šolah, kjer nabornike dobro poznajo in dajo o njih tudi svoje mnenje oziroma priporočilo.

Potem pa pridejo pred komisijo, ki jo sestavljajo: predsednik, ta je navadno vojaška oseba, tokrat je bil to Ignjat Dakić, kapetan I. razreda, zdravnik, dr. Bogdan Menih, predstavnik oddelka za ljudsko obrambo Viktor Brglez, predstavnik OK SZDL Velenje, to je bil predsednik Pankrac Semečnik, predstavnik mladine Zdravko Golob in tajnica komisije Marjana Plajhner. Lahko pa pridejo tudi predstavki krajevnih skupnosti, ki so sodelovali pri izpolnjevanju vprašalnikov za nabornike.

Najbolj pa nas je zanimalo, koliko je upoštevan pri izbiri roda, ki ga bo nabornik služil, njegov interes. **Marjana Plajhner** pravi: »Želje mladih po služenju vojnega roka v določenem rodu so seveda eno, možnosti pa drugo. Pri izbiri gre za cel splet okoliščin, ki jih je treba upoštevati. To, v katerem rodu bo nabornik služil vojsko je odvisno od njegovega zdravstvenega stanja, šolske izobrazbe, potreb Jugoslovanske ljudske armade, tudi od mnenj, ki jih dobimo o nabornikih iz krajevnih skupnosti, šol, delovnih organizacij, skušamo pa seveda, kolikor se da, upoštevati tudi želje nabornikov.«

Ti, ki so pred naborno komisijo prišli prejšnji teden, bodo vojaško obleko oblekli prihodnje leto, ko bodo stari 19 let.

In kaj pravijo naborniki?

Miroslav Lah iz KS Bevče pravi, da bo služil v pešadijo. »To sicer ni bila moja želja, vendar sem zadovoljen. Končal sem 2. letnik strojne šole in do vojske je še nekaj časa. Kje bom vojaški rok služil mi je čisto vseeno, važno je, da se bo hitro izteklo.«

Jože Podvinšek iz KS Gaberke je »dobil« vezista, želel pa je, kot nam je povedal v Titovo gardo. Pa je tudi on zadovoljen. »Na nabor smo se fantje pripravljali kar nekaj časa in sem smo prišli na okrašenem vozu. Cel dan se bomo vozili po mestu, skupaj pa odšli tudi na kosilo.«

Damjan Lipnik iz KS Škale je prišel na nabor skupaj s prijatelji iz Škal, rekel je, da jih je bilo deset in da je zanj to velik dogodek. »Služil bom inžinerijo, kar sem si tudi želel in tudi vojaški rok bom služil z veseljem in to kjer koli, kamor bom odšel.«

To so torej povedali naborniki, ki so potrdili to, kar je že uvodoma rekla referentka za naborne zadeve, da skušajo kolikor se le da upoštevati želje nabornikov, da pa to čisto vedno ni mogoče.

Bogdan Mugerle

Niso bili edini, ki so se pred naborno komisijo v Domu borcev in mladine v Titovem Velenju takole pripeljali.

Miroslav Lah

Jože Podvinšek

Damjan Lipnik

Ustavne spremembe

Vključimo se v spremembe republiške ustave

Ustava je vsekakor najpomembnejši republiški dokument in v njeno spreminjanje bi se morali vključiti kar najbolj množično. Te aktivnosti usmerja v občini Velenje svet za družbeno politični sistem pri predsedstvu občinske konference SZDL Velenje, ki si tudi prizadeva, da bi bil z načrtovanimi spremembami seznanjen čim širši krog občanov in da bi zbrali tudi pripombe oziroma sugestije.

Na zadnji seji tega sveta so tudi sprejeli program za vodenje javne razprave o osnutku amandmajev k ustavi SR Slovenije. O tem smo se pogovarjali s sekretarjem OK SZDL Velenje Martinom Budno.

Kako ste torej oblikovali program in kako bo potekala razprava v občini Velenje?

MARTIN BUDNA: »Program smo zasnovali tako, da bo mogoče doseči temeljne cilje javne razprave — to je opredelitev do najpomembnejših izvirnih rešitev, ki jih ponujajo amandmaji in do predlogov, ki so nakazani v več variantah. Pri tem se bomo vsebinsko posvetili tistim amandmajem, ki so posebej pomembni za našo občino. To hkrati pomeni, da tistim amandmajem, ki pomenijo zgolj uskladitev z zvezno ustavo, ne bomo posvečali večje pozornosti, saj smo se do vsebine opredelili že pri razpravi o amandmajih k zvezni ustavi. To pa seveda ne smemo razumeti kot zapiranje prostora za pobude tudi s tega področja — nasprotno, vsaka pobuda je dobrodošla. Tisto, česar sedaj ne bomo mogli vnesti, bomo uporabili pri sestavi nove Ustave. To še posebej velja za tiste dele odprtih vprašanj, ki jih ne bomo uspeli doreči. V programu smo zapisali 18 širših aktivnosti, med katerimi bi izpostavil zlasti sledeča sklopa: a) organizirali bomo štiri tematske razprave, kjer bo vključena predvsem stroka in tisti organi, ki se s posamezno sredino odgovorno ukvarjajo. Prva tema obravnava volitve, delegatski in skupščinski sistem, druga samoupravno organiziranost v občini ter vlogo upravnih organov in relacije do republike, tretja obravnava človekove pravice, zakonitost in ustavnost, četrta pa družbenoekonomske odnose. Opozoriti moram, da bodo te razprave hkrati že tudi smernice za organiziranje v naši občini, kar amandmaji omogočajo. Gre zlasti za način, kako izvoliti delegate ter vodstva skupščin in kako se organizirati na področju, ki ga sedaj pokrivajo SIS. Torej gre v bistvu za vprašanje organiziranosti občine kot samoupravne komune in manj kot oblastne institucije; b) OK SZDL ima v svojem programu dve razpravi za širšo skupnost, in sicer: — 18. 5. ob 18. uri v mali dvorani Kulturnega centra; — 25. 5. ob 17. uri v prostorih SO Velenje, na kateri bo Miran Potrč odgovarjal na vprašanja. Na obe razpravi seveda vabimo vse, ki si želijo boljšo Ustavo. Pri razpravi imajo posebno vlogo vse DPO, še zlasti Zveza sindikatov in socialistična zveza, ki je nosilec razprave, pomembno pa se vključuje še gospodarska zbornica, društva in zveze in še zlasti sredstva informiranja, kjer največ pričakujemo od Našega časa in Radia Velenje. Menimo, da bi razprava morala zajeti vsa temeljna okolja.«

Do kdaj pa mora biti razprava sklenjena in kako jo sploh nameravate zaključiti?

MARTIN BUDNA: »Razprava o osnutku amandmajev mora biti končana do konca maja. P OK SZDL bo zato predvidoma že 30. 5 obravnavalo poročilo o poteku javne obravnave. Ta dokument bo izhodišče za obravnavo na seji OK SZDL ter na zborih skupščine občine, ki mora po sklepu Sveta za družbenopolitični sistem oblikovati stališče za skupino delegatov v republiški skupščini. S tem pa seveda razprave ne bo konec, saj se bomo morali opredeliti še do končnega predloga. Slišati je tudi že za predloge, da se razprava podaljša, vendar je potrebno upoštevati, da rabimo po sprejetju amandmajev še precej časa za prilagoditev zakonodaje. Največ časovnih zadreg bo pri volilni zakonodaji, saj morajo biti splošne volitve v letu 1990 izvedene na nov način, časa za pripravo pa že sedaj primanjkuje.«

Vse bolj odločne so zahteve javnosti, da se spremenijo tudi posamezna določila temeljnih načel oziroma, da se ta črtajo. Osnutek tega ne predvideva. Kaj menite o tem?

MARTIN BUDNA: »Republiška komisija za ustavna vprašanja je to izredno pomembno vprašanje obravnavala in o tem v Poročevalcu št. 10 tudi poročala ter predlagala, da se to vprašanje vsestransko prouči. Mi se zavzemamo za predlog, da se temeljna načela nadomestijo s kratko in jasno preambulo, v kateri mora biti tudi ugotovitev, da se vsi ljudje rodijo svobodni in imajo enako dostojanstvo in enake pravice, ob ostalih nujnih določbah pa bi morali zapisati tudi zavzemanje za sodelovanje in združevanje z vsemi narodi na svetu ter za vključevanje v napredne tokove sveta in Evrope. V kolikor tega ne bomo storili, lahko ustavno sodišče osporava kup nove zakonodaje, zlasti s področja družbenoekonomskih odnosov in političnega sistema, saj so vsaj delno v nasprotju s sedanjimi temeljnimi načeli. Vemo pa, da zadnje poglavje teh načel daje v primeru spornih tolmačenj Ustave prednost prav temeljnim načelom. V kolikor torej tega ne spremenimo, je vprašljivo, če ima res smisel spreminjati ostale dele Ustave in to ne glede na to, da so v zvezni ustavi ta načela ohranjena. Prepričan sem, da se bodo naši občani in delovni ljudje do tega vprašanja tudi tako opredelili — naj bo to izziv za razpravo.«

Možnosti, da se vključite v razpravo o ustavnih spremembah je veliko. Naj še enkrat zapišemo, da ste vsi, ki vas to področje zanima, vabljeni na vse prej omenjene razprave, torej tako danes ob 18. uri v malo dvorano Kulturnega centra in prihodnji četrtek, ko bo naš gost Miran Potrč.

(mz)

»Odprta vrata Gorenja«

Ob dnevu mladosti bodo pripravili v Gorenju že tradicionalno akcijo »Odprta vrata Gorenja«, s katero želijo predstaviti proizvodni proces in delovne pogoje zaposlenih vsem, ki jih to zanima.

Prihodnji četrtek, 25. maja, si bo mogoče organizirano ogledati Gorenje, in sicer dopoldan ob 11. uri, popoldan pa ob 15. uri. Vsi tisti, ki bi si radi ogledali Gorenje, se bodo zbrali pri vratarnici ob glavnem vhodu (pri avtobusni postaji), predsedniki osnovnih organizacij ZSM Gorenja Gospodinjski aparati pa jih bodo potem popeljali po Gorenjevih tovarnah v Titovem Velenju.

(an)

Priznanja SŠGZ za leto 1989

V ponedeljek, 22. maja, bodo v Titovem Velenju podelili zbornična priznanja za gospodarske dosežke, ki ji skupščina SŠGZ Titovo Velenje podeljuje organizacijam združenega dela in posameznikom, že nekaj let zapovrstjo.

Najvišje zbornično priznanje — ZLATO PLAKETO za leto 1988 — bo prejela delovna organizacija **Gorenje MGA Nazarje** za njene nadpoprečne gospodarske rezultate in visok delež izvoza, saj kar 62 odstotkov izdelkov prodajo na tuje. Poleg tega, pa si je ta delovna organizacija priznanje zaslužila tudi za njeno nenehno rast, tako na kadrovskem kot na tehnološkem področju.

SREBRNE PLAKETE Savinjsko—Šaleške gospodarske zbornice pa bodo prejeli: **Jože Kuder** za uspešno vodenje DO MGA Nazarje, ki je pod njegovim vodstvom postala vzorčna organizacija v sistemu Gorenja; **Ferdo Erjavc**, vodja tozd Kemija Mozirje, ki ga odlikuje prizadevanje za tehnološko prenovo delovnih procesov ob skrbi za varstvo okolja in usmeritev v mednarodno menjavo; **Magda in Mirko Cigale** za uspešno vodenje skupne obratovalnice, kjer sledita zahtevam trga z novimi in kakovostnimi proizvodi; **Roman Jurič** za prispevek pri razvoju in organizaciji inovacijske dejavnosti v občini Velenje; **Jože Zajc** za dolgoletno strokovno delo na področju financ v DO ESO ter v organih Ljubljanske banke; **Albin Repše** za uspehe pri razvoju sistema za zagotavljanje kakovosti v sozdu Gorenje in organih zbornice, **Anton Pečovnik** za uspešen razvoj in vodenje obratovalnice in zavzeto delo predsednika Obrtnega združenja; in **Viktor Živkovič** za aktivno in kreativno delo v organih Obrtnega združenja.

Diplome Savinjsko-šaleške gospodarske zbornice pa bodo prejeli: **Ivan Krefl** (obrtna dejavnost kovinske galanterije), **Jakob Filač** (gostinška dejavnost). **Jože Borštnar** in Maša Valentinčič (vodenja campa Menina) in **Ferdo Grmič** (avtoprevozništvo).

(mkp)

Skrivnost uspeha

Kje smo v DO RLV na področju izobraževanja?

Izobraževanje mora biti korak pred spremembami, če naj nanje pripravlja, je dejstvo, ki smo se ga zavedali in izobraževanje zastavili kot ciljno aktivnost že na začetku tega srednjeročnega obdobja. Vendar le gola razvojna vizija področja in nevkomponiranost v poslovni sistem v taki meri, kot bi to moralo biti, delu ne daje pravega smisla.

Ob trdno zastavljeni poslovni politiki novega vodstva DO in izpostavljenih poslovnih ciljih: 1. kontinuirano ohranjanje proizvodnje 4,7 milijonov ton nakopanega lignita letno, 2. skrb za nenehno povečevanje varnosti pri delu in humanizacije dela, 3. večja poslovna uspešnost, 4. rešitev ekoloških problemov, — in ob opredeljeni filozofiji DO: človek — delo — znanje, vedno bolj čutimo, da postaja področje izobraževanja dejansko in ne deklarativno enakovredno ostalim področjem in da predstavlja strategijo za doseganje postavljenih ciljev. To daje dejavnosti nov smisel in pomeni dodaten impulz za akcijo. In kje smo?

Organizacijsko pokriva področje izobraževanja posebna TOZD — Izobraževanje, v okviru katere ugotavljamo potrebe, planiramo, programiramo, organiziramo in izvajamo vse vrste izobraževanja v DO.

Zaradi specifike rudarskega področja smo razdeljeni v dva dela: v enem delu TOZD izvajamo praktični pouk, proizvodno delo in delovno prakso za učence srednjega usmerjenega izobraževanja rudarske, strojne, elektro usmeritve in uvajamo novince. Ta del izobraževanja izvajamo po verificiranih programih, sprejetih v ustreznih PIS, na deloviščih v rudniku — v jami, v strojnih in elektro delavnicah in v rudarskem učnem prostoru. Za potek izobraževanja skrbijo izvajalci proizvodnega dela, inštruktorji in učitelji praktičnega pouka, ki so si za to delo pridobili pedagoško-andragoško izobrazbo in ki se na tem področju tudi permanentno izobražujejo. Ta del dejavnosti je tako obsežen, da terja posebno predstavitev v eni prihodnjih številk.

Drugi del pa predstavlja v sklopu TOZD organizirana služba izobraževanja, ki pokriva del izobraževanja bodočih in kompletno področje izobraževanja zaposlenih delavcev za celoten kombinat.

Ker na vseh področjih naše dejavnosti nadaljujemo začeto delo, smo za osnovni cilj našega dela v letu 1989 zapisali, da bomo izboljšali kvaliteto dela na vseh štirih področjih, ki jih zajema naš del izobraževanja v DO:

— na področju
1. **štipendiranja**
2. **usposabljanja z delom**
3. **študija ob delu za pridobitev strokovne izobrazbe zaposlenih**
4. **dopolnilnega izobraževanja zaposlenih.**

Štipendiranje

je področje, kjer se začenja naša skrb za kadre. Lahko rečemo, da se zavedamo, ne le, da smo zapisali, da je skrb za kadrovsko reprodukcijo ena najpomembnejših in dolgoročnih komponent našega razvoja. Zato tudi želimo zagotavljati priliv novih, po smereh in stopnjah izobrazbe ustreznih kadrov, in vse kadrovske potrebe pokriti z lastnimi štipendisti. Že **leta nazaj so razpisi štipendij naše DO močni, gibljejo se med 250. in 350. razpisanimi štipendijami (REK skupaj med 435 in 595), problem pa je v tem, da jih uspemo podeliti le okrog 50 %. V največji meri ostajajo nepodeljene štipendije na IV. st. Premalo je kandidatov za področje rudarstva, strojništva, elektrotehnike, že več let ni kandidatov za zidarje, tesarje, železokrivce.** Čeprav strukturno razpise spreminjamo v korist V., VI., VII. stopnje, — vemo namreč, da so aspiracije mladine visoke, v to nas sili visok tehnološki nivo proizvodnje, z večanjem števila štipendistov na V. st. si dolgoročno ustvarjamo tudi potencial za VI. in VII. st., — vendar imamo tudi na teh stopnjah težave s podelitvijo štipendij. Na V. st. jih ostane največ nepodeljenih na področju strojništva in elektrotehnike-energetike, na VI. in VII. st. pa na področju strojništva, elektronike, računalništva . . . Med vzroki za takšno stanje so gotovo dejstva, da v naših razpisih prevladujejo tehnične usmeritve, da glede na naravo dela ženska populacija ne more kandidirati, da je spreminjanje miselnosti domače populacije pri odločanju za rudarski poklic proces, ki teče počasi, da so razpisi DO v naši občini izjemno močni in da tudi na tem področju že lahko govorimo o tržnih razmerah in o trgu štipendistov, na katerem se DO konkurenčno pojavljamo . . . Čeprav imamo torej na tem področju težave, ne odstopamo od kriterija, da mora biti naš bodoči kader kvaliteten. Bili smo prvi, ki smo pričeli s štipendiranjem posebej prizadevnih in nadarjenih učencev v dolini, še preden je to kategorijo zajel nov samoupravni sporazum o štipendiranju, ter učencev naravoslovno-matematične in družboslovno-kulturne dejavnosti.

Tako smo zajeli kar dobršen del zelo kvalitetne populacije, ki bo sestavljala naše razvojne teame. Za ostale, ki jih ne bomo mogli podpirati pri nadaljnjem študiju in jim nuditi zaposlitve, pa tudi menimo, da je prav, da jim pomagamo priti na njihovi izobraževalni poti čim višje, saj jih bo dolina potrebovala za prestrukturiranje gospodarstva. Tudi pri ostalih usmeritvah je pri kriterijih za izbor štipendistov najvažnejši učni uspeh.

Za pridobivanje štipendistov rudarske usmeritve vodimo posebne aktivnosti na osnovnih šolah. Predvsem želimo, da bi bili učenci in starši dobro informirani, tako o ugodnostih, ki jih nudimo v procesu šolanja (osnovna štipendija, dodatek za deficitarnost, plačani učbeniki, potni stroški, poseben dodatek v višini še ene štipendije glede na učni uspeh), kot tudi o delu samem, ki si ga še vedno predstavljajo kot težaško. Tudi gotovost zaposlitve je v sedanjih razmerah pomemben podatek, ki ga ni kar tako spregledati. Letos je poslovodni odbor vzpostavil še eno pomembno vez, ravnatelji in ŠSD naših šol so bili gostje naše DO. Predstavil jim je naša razvojna hotenja in probleme v zvezi s štipendiranjem. Ob obisku v jami pa so lahko sami spoznali, zakaj želimo kader, ki bo z znanjem in odgovornostjo opravljal svoje delo.

Kljub vsem težavam pri pridobivanju štipendistov, imamo ob kontinuiranem prilivu v zadnjih petih letih med 480 in 540 štipendistov letno (letos 493), kar je nad 50 % vseh štipendistov REK.

Če podatke primerjamo s tistimi, ki so jih za izvozno uspešnejše OZD v SRS in za celotno združeno delo objavili za leto 1986, so primerjave naslednje: mi imamo letos 1 štipendista na 11 zaposlenih delavcev, izvozno uspešnejše OZD so imele 1 štipendista na 16 zaposlenih, celotno ZD pa na 21 zaposlenih. V strukturnih razmerjih po stopnjah izobrazbe, ki so za nas zelo pomembna, saj tudi tako skrbimo za izboljšanje izobrazbene strukture zaposlenih, močno raste število štipendistov V., VI., VII. st., rahlo pa se niža število štipendistov IV. st.. Visok delež štipendistov V. st. — 41,8 %, pomeni dolgoročno zastavljeno štipendiranje za VI. in VII. st. Podatke za VI. in VII. st. lahko spet primerjamo: naš delež štipendistov VI. stopnje je letos 3,7 %, v izvozno uspešnejših OZD je bil 8,9 %, v celotnem združenem delu 4,5 %; naš delež štipendistov VII. st. je letos 17,6 %, v izvozno uspešnejših OZD je bil 20,9 %, v celotnem ZD 15,8 %. Čeprav nismo izvozno usmerjeni, v številu štipendistov na število zaposlenih prekašamo izvozno usmerjene OZD, v strukturnih razmerjih pa moramo nadaljevati zastavljeno politiko.

In v katero smer gredo naša razmišljanja za delo v prihodnje?

Razmišljamo o novih oblikah sodelovanja s štipendisti, čim bolj neformalnih, v katerih bi spodbujali ustvarjalnost (raziskovalne naloge) in željo po znanju (tuji jeziki). V sodelovanju z vzgojno-izobraževalnimi institucijami pa se bomo zavzemali za obogatene programe in podpirali področje dela z nadarjenimi učenci.

Usposabljanje z delom

V RLV se zavedamo, **da se kvaliteta pridobljene strokovne izobrazbe preliva v novo kvaliteto le, če sledi izobraževanju usposabljanje kot faza, v kateri se uresničuje uporaba izobrazbe v konkretnih pogojih.**

Usposabljanje mladih kadrov z delom je za naš delovni kolektiv velika in zahtevna naloga saj se vsako leto zaposli okrog 180 pripravnikov. Le z jasno zastavljenimi cilji usposabljanja uspevamo pripravnike uvesti v vsa tista dela v okviru njihove stroke, ki jih opravljajo po končanem pripravništvu.

Neposredno usmerja in vodi proces usposabljanja okrog 500 mentorjev in inštruktorjev, ki so se za to delo predhodno usposobili na internih seminarjih. Brez njihove pomoči bi delo s pripravniki usahnilo.

Posredno sodelujejo pri usposabljanju pripravnikov številni vodilni delavci od skupinovodij do vodij TOZD.

Zagotovo lahko trdimo, da je proces usposabljanja postal v našem delovnem kolektivu ena izmed tistih vzgojno-izobraževalnih oblik, v katero se vključuje poleg poklicnih pedagogov veliko število **neprofesionalnih** pedagogov, strokovnjakov, ki se globoko zavedajo, **da bomo imeli takšen kader, kakršnega si bomo sami vzgojili.**

Ker so dela in naloge v rudarstvu zelo odgovorna in vezana na nevarno delo v jami, je za večino mladih strokovnjakov usposabljanje v času pripravništva prekratka doba, da bi se dovolj usposobili za samostojno opravljanje svojega poklica.

Nadzorno-tehnično osebje v skladu z rudarsko zakonodajo opravlja poleg pripravniškega izpita še posebni strokovni izpit.

Da bi bilo dopolnilno usposabljanje kandidatov nadzorno-tehničnega osebja čimbolj uspešno, smo v RLV programe pripravništva nadgradili z novimi vsebinami.

Kandidata nadzorno-tehničnega osebja v času med pripravniškim in posebnim strokovnim izpitom usmerjajo v delo mentorji, ki so jih usposabljali že v času pripravništva.

Danes lahko trdimo, da je proces usposabljanja kot vzgojno-izobraževalna oblika v RLV močno podružbljen, saj se vanj neposredno vključuje vsak peti ali šesti delavec, zato lahko upamo, da uspehi ne bodo izostajali.

Študij ob delu za pridobitev izobrazbe zaposlenih

Osnovna usmeritev na področju izobraževanja ob delu je zagotavljanje možnosti za izobraževanje vsakemu našemu delavcu, ki želi nadaljevati z izobraževanjem za pridobitev višje stopnje v svoji osnovni stroki. Tako nadgradnjo stroke podpiramo skladno z določili, ki so zapisana v Samoupravnem sporazumu o izobraževanju.

Vsakoletne kadrovske potrebe po študiju ob delu razpisujemo v skladu s splošnim načelom — dvig izobrazbene strukture zaposlenih na osnovi srednjeročnih in dolgoročnih kadrovskih planov. Dejansko strokovno pa bomo lahko ugotavljali potrebe po kadrih takrat, ko v opisih del in nalog ne bo več alternativnih stopenj izobrazbe.

V tekočem šolskem letu redno opravlja študijske obveznosti ob delu 267 naših delavcev ali 5 % vseh zaposlenih v DO RLV.

Na IV. st. zahtevnosti se izobražuje 51 % vseh študirajočih ob delu, na V. st. 30 % in na VI. in VII. stopnji ter podiplomski študij 19 % vseh študirajočih.

Primerjalno s preteklim šolskim letom razveseljuje naraščanje števila študentov ob delu na VI. st. in na podiplomskem študiju v poprečju za 35 %. Predvidoma v oktobru načrtujemo pričetek izobraževanja ob delu za bodoče inženirje rudarstva, ki bodo po nekajletnem premoru zopet imeli možnost obiskovanja predavanj v dislociranem oddelku Fakultete za naravoslovje in tehnologijo, VTO za Montanistiko v Titovem Velenju. Prav gotovo pa nam prostorska oddaljenost od študijskih centrov omejuje možnosti študija ob delu na VII. st. smeri dipl. inž. rudarstva, dipl. inž. strojništva in dipl. inž. elektrotehnike.

Iz množice problemov, ki se pojavljajo pri študentih ob delu in smo jih sistematično ugotavljali z anketiranjem tistih, ki so se v študij ob delu vključevali od leta 1979 dalje, omenjamo najpogostejše: slabo poznavanje metod in tehnik uspešnega učenja odraslih, izguba motivacije po nekem časovnem obdobju, strah pred neuspehom.

Skladno s temi ugotovitvami smo pričeli s ciljnimi aktivnostmi po posameznih problemskih sklopih (predavanje prof. dr. Ane Krajnc, pripravljalnica iz matematike), ki jih sproti nadgrajujemo, njih rdeča nit pa je aktivno spremljanje posameznikovega študija do diplome.

Še posebej ponosni smo, da smo ob delu uspeli izobraziti 1. generacijo rudarskih invalidov, ki so zaposleni v TOZD Higiena, tehnika in zaščita. Izobraževali so se po verificiranih programih za pridobitev naziva pomožni tekstilec in obutveni pomočnik (II. st. zaht.). To je šele uvod v bolj sistematično delo na področju izobraževanja invalidov. V prihodnje želimo ob delu in iz dela izobraziti invalide v čevljarski in obutveni stroki od vključno IV. st. dalje.

Med nalogami, ki si jih na področju izobraževanja ob delu še zastavljamo pa želimo posebej izpostaviti naslednje: vzpostavitev sodelovanja med našo DO in tistimi VI ustanovami, kjer se izobražujejo naši delavci.

Predvsem želimo, da bi le-te bolj upoštevale značilnosti odraslega udeleženca izobraževanja, njegove praktične izkušnje, ki si jih je že pridobil v procesu dela, oziroma, da bi VI ustanove začutile organsko povezanost teoretičnih znanj z delavčevimi že pridobljenimi praktičnimi izkušnjami. Zavzemati se torej moramo za vzpostavitev oziroma izboljšanje pretoka znanja med delovno organizacijo in VI ustanovo. Na tem področju dosegamo s Centrom srednjih šol že spodbudne rezultate, žal pa ne moremo enako trditi za Tehniško fakulteto iz Maribora, kjer se trenutno izobražuje 32 naših bodočih inženirjev strojništva in elektrotehnike ter bodoči magister elektrotehnike.

Poleg še večje individualizacije dela s študenti ob delu v prihodnje (svetovanje, aktivno spremljanje posameznikovega študija) pa se bomo predvsem trudili razvijati prepričanje, da pomeni vsako izobraževanje poleg pridobivanja novega znanja tudi proces osebnostnega razvoja.

To je bila hkrati ena od osrednjih usmeritev na okrogli mizi o izobraževanju odraslih, ki je bila ob dnevu komunista v T. Velenju.

Dopolnilno izobraževanje zaposlenih

je področje, ki smo mu že doslej namenjali veliko pozornosti in kamor bomo usmerili velik del aktivnosti tudi v prihodnje.

Število programov iz leta v leto narašča in od 10 % vključenih v preteklih letih, se je procent dvignil na 25 % v zadnjih letih.

Da bomo realizirali naš cilj in v dopolnilno izobraževanje vključili slehernega delavca, nas čaka še veliko dela.

Za letos lahko rečemo, da smo naredili precejšnje premike na vseh področjih dopolnilnega izobraževanja zaposlenih:

— Na področju **strokovnega izobraževanja** smo razširili področje sodelovanja z zunanjimi institucijami in poleg utečenih, pripravili kar precej novih, uspelih seminarjev in tečajev (tečaj za voznike težke gradbene mehanizacije, tečaj za skladiščno poslovanje, izobraževanje strojevodij . . .).

— Na področju **pedagoško-andragoškega izobraževanja** smo bili že doslej skrbni v organizaciji seminarjev za mentorje pripravnikom, za izvajalce proizvodnega dela, delovne prakse in pripravništva.

Da pa bi spodbujali in razvijali kvalitetne medsebojne odnose, ki pripomorejo k zadovoljstvu človeka v njegovi delovni sredini in tudi k rasti produktivnosti, smo se posebej in celovito lotili področja vodenja in dela z ljudmi. Letos smo izvedli osnovne seminarje za srednji vodstveni kader z naslovom Vodenje skupine in delo z ljudmi. Uspelo nam je pritegniti k sodelovanju znanega andragoškega strokovnjaka iz Ljubljane, mag. Jožeta Valentinčiča. V izobraževanje smo zajeli celoten srednji vodstveni kader, kar je ob številu 365 nadzornikov in 100 poslovodij terjalo skrbne organizacijske priprave, sodelovanje pri vsebinski pripravi in maksimalno angažiranost pri izvedbi seminarjev.

V anketnem vprašalniku so udeleženci v 98 % ocenili, da so bili s seminarjem zadovoljni, ob pozitivnih pripombah: predavanje je bilo zanimivo, koristno, poučno, življenjsko, zelo primerno, odličen predavatelj, snov podana strokovno in razumljivo, pa smo bili posebej veseli kar številnih pobud, da naj bi take seminarje organizirali večkrat, z njimi nadaljevali, da naj bi bili vsaj 2 krat letno . . . V prihodnjih letih bomo seminarje na to temo nadgrajevali za vse vodstvene strukture.

V okviru tega področja smo zasnovali še en nov ciklus ciklus predavanj za permanentno predagoško-andragoško izobraževanje predavateljev. Ker je za »učečo se družbo« značilno, da se vloga učitelja in učenca nenehno menjujeta: sedaj sem učitelj, v naslednji situaciji pa že učenec, in ker širimo število programov, širimo tudi krog naših najožjih sodelavcev — predavateljev, ki jih želimo na novo vlogo, ki jo opravljajo, pripraviti. Zanje in za stalne člane izpitnih komisij smo pripravili prvo predavanje: Osnove izobraževanja odraslih. Predavala je prof. dr. Ana Krajnc, redna profesorica na Filozofski fakulteti v Ljubljani, sodelavki naše strokovne knjižnice pa sta pripravili tudi razstavo strokovne literature s tega področja. Odziv je bil zelo dober, saj se je predavanja udeležilo 54 sodelavcev.

— Letos smo pričeli z izobraževanjem tudi na povsem novem področju — **na področju znanj za opravljanje poslovodnih nalog** (managementa). Poleg tega, da so se vsi naši vodilni — poslovodni delavci vključili v programe izobraževanja, ki jih pripravlja Center za usposabljanje vodilnih delavcev pri GZS na Brdu pri Kranju, in kamor smo vključili v izobraževanje tudi mlade, perspektivne vodstvene delavce, smo zanje pričeli organizirati seminarje tudi »doma«. Zavod za organizacijo poslovanja je navdušil s celodnevnim seminarjem na temo Sodobno upravljanje — pogoj učinkovitosti podjetja. V pripravi pa imamo še seminar, ki ga bo vodila prof. dr. Aleksandra Kornhauser: Informacijske metode za podporo razvoju.

— Na področju **splošnega izobraževanja** smo v okviru tečajev tujih jezikov, poleg standardnih, kamor se vključuje vsak semester okrog 30 zaposlenih, največ na CSŠ, pričeli še s specialnim tečajem tehnične angleščine za dipl. inž. rudarstva. Zelo smo povečali tudi število vključenih v tečaje računalništva in vanje letos doslej zajeli preko 80 udeležencev. Tudi na tem področju smo zastavili uspešno sodelovanje s CSŠ. Naši delavci se precej vključujejo tudi v izobraževanje, ki ga organizirajo in izvajajo zunanje institucije. Na tem področju želimo biti informacijsko središče. Zbiramo vse informacije o tem, katere institucije in za katere profile organizirajo različne seminarje in tečaje in o njih obveščamo zaposlene. Udeležence seminarjev bi radi motivirali za prenos pridobljenega znanja v svojo delovno sredino, z zbiranjem povratnih informacij o kvaliteti izobraževanja pa želimo zbrati informacije o tem, katerim institucijam je cilj le zbiranje denarja, ne pa tudi kvaliteta dela. Želimo, da se naši delavci udeležujejo le kvalitetnih seminarjev.

In kako si zamišljamo razvoj področja dopolnilnega izobraževanja zaposlenih v prihodnje?

1. Veliko pozornosti bomo namenili sistematičnemu ugotavljanju potreb po dopolnilnem izobraževanju, strukturirali bomo nove in aktualizirali utečene programe izobraževanja. Posebej skrbno bomo dogradili teme vseh novo zastavljenih področij.

2. Trudili se bomo, da bi bilo v kvalitetno dopolnilno izobraževanje vključenih čim več delavcev, perspektivno vsak delavec, v določenem obsegu ur.

3. Celotno področje nameravamo sistemsko urediti — zasnovati sistem dopolnilnega izobraževanja delavcev kot sestavni del sistema razvoja kadrov.

Tu torej smo, odločeni, da v teh smereh nadaljujemo delo.

Srečno!

Služba izobraževanja

Za pripravnike letos več mest kot lani

Najtežje bo za skrajšani program

Samo 0,4 odstotno rast zaposlenosti smo v občini Velenje dogovorili v preteklem letu, pa tudi ta ni bila uresničena! Število zaposlenih se je celo rahlo znižalo v primerjavi z letom '87 — predvsem na račun zmanjšanega zaposlovanja v gospodarstvu, medtem ko je negospodarstvo načrtovano stopnjo rasti malo preseglo. Kako bo letos?

Velenjsko združeno delo je z letnimi načrti predvidelo 0,8 odstotno rast zaposlenosti. Da bo ekonomsko upravičena, bodo morala podjetja izboljšati poslovne rezultate. Napovedano zaposlovanje se od organizacije do organizacije precej razlikuje, ponekod bodo zaposlenost celo zmanjševali, marsikje pa ga ohranjali na istem nivoju.

Tokrat se je velenjsko združeno delo odločilo, da bo dalo prednost pri zaposlovanju mladi generaciji, sodeč po številu načrtovanih delovnih mest za pripravnike. Skupaj načrtujejo 845 zaposlitev in od tega več kot polovico — 443 za pripravnike. To pomeni, da bo imela pri zaposlovanju letošnja generacija nekaj več možnosti od lanske, ko se je v občini zaposlilo 393 pripravnikov. Tri četrtine od tega za določen čas, pa čeprav so organizacije v planih za lani predvidele prav obratno. Sicer pa na Skupnosti za zaposlovanje ugotavljajo, da je bilo kljub temu zaposlovanje pripravnikov uresničeno v precej visoki meri — na IV. stopnji je dobilo pripravništvo celo več mladih kot je bilo načrtovano. Zaposlilo se je tri četrtine celotne generacije in če bi tudi organizacije uresničile prav vse razpisane potrebe po pripravnikih, bi del mladih še vedno ostal brez zaposlitve — posledice poklicne neusklajenosti med ponudbo in povpraševanjem.

Letos bo brez pripravništva ostal del mladih, ki sklenjujejo skrajšani program. V teh programih jih je namreč več kot pa je zanje predvidenih pripravniških mest. Na V. stopnji računajo, da jih bo brez pripravništva ostalo dvajset, trideset, medtem ko na IV. stopnji težav ne bo — razpisanih potreb je več kot pa jih bo prišlo iz šol. Za mlade s končano VI. in VII. stopnjo bi predvidena delovna mesta — številčno — zadostovala, vendar bo poklicna neusklajenost tista, ki bo nekaterim povzročala težave pri zagotavljanju pripravništva in tudi pri zaposlitvi.

(mkp)

Erini dnevi:

Pogled uprt v prihodnost

Mesec maj so si izbrali za svoj mesec delavci Ere. Pripravili so »Erine dneve«, ki bodo postali, kot pravi pomočnik direktorja GVIDO OMLADIČ, tradicionalni. V tem času vse temeljne organizacije povečajo svoje aktivnosti tako do potrošnikov kot do poslovnih partnerjev.

Erini dnevi so pravzaprav prerastli iz tradicionalnih komercialnih dnevov tozda Veleprodaja. Letošnje, desete, so proslavili z ureditvijo razstavnih prostorov, medse pa so povabili poslovne partnerje, jih seznanili s svojimi razvojnimi pogledi, težavami in se seveda dogovorili za nadaljnje sodelovanje. Tozd Maloprodaja je pripravil v tem času dneve ugodnega nakupa, razširili so ponudbo in skušali po svojih močeh ustreči željam potrošnikov. Tozd Vino je dal poseben poudarek lastni polnitvi vin — s Šmarškovirštajnskega področja, v Erine dneve pa se vključujeta tudi tozda Koplas in Kmetijstvo s poglabljanjem sodelovanja s svojimi dolgoletnimi partnerji.

»Osnovni namen teh dni je povečanje prodaje, utrditev poslovnih vezi in seveda doseganje čim boljših rezultatov. Zavedamo se, da bodo pogoji tržnega gospodarjenja zahtevni in da bomo uspešni le s skupnim nastopanjem vseh tozdov. Le tako bomo poslovno in komercialno dovolj močni,« pravi Gvido Omladič.

Veliko pozornosti namenjajo v Eri v tem času svoji poslovni politiki, svojemu razvoju, ki mora biti takšen, da se bodo znašli v tržnem sistemu, ki jim prinaša mnogo dobrega, pa tudi težke naloge.

»Prišli smo do neke prelomnice, ko se vse bolj zavedamo resnice, da moramo korak naprej. Spremeniti moramo fiziuonomijo naše delovne organizacije, se odpreti navzven ter razmišljati o kvaliteti dela in boljšem poslovanju delovne organizacije. Nujno mora priti do reorganizacije, predvsem moramo organizirati nove komercialne službe in razviti nekatere nove dejavnosti. Pristopiti pa moramo tudi k organizaciji zunanje trgovine, tako za svoje potrebe kot potrebe manjših ozdov v občini.

Prav zato vabimo v hišo strokovnjake, ki so pripravljeni sodelovati pri oblikovanju naše delovne organizacije,« pravi Franjo Korun, direktor Ere, ki poudarja tudi, da se v tem kolektivu zavedajo tržnega sistema, v katerem bodo odvisni izključno od samega sebe, od lastnega znanja, sposobnosti in inovativnosti. Svoje aktivnosti naravnavajo v tem času tako, da povzdignejo svojo delovno organizacijo iz povprečja, uveljaviti pa se želijo tudi širše, najprej v slovenskem in jugoslovanskem prostoru, kasneje pa tudi v mednarodnem. Postati želijo del Evrope 1992 in prav zato so pred njimi kvalitetne spremembe pri poslovanju (logistika, kvaliteta poslovanja, nomenklatura). Že zdaj je ta delovna organizacija dobro računalniško podprta, vendar jih čaka na tem področju še ogromno dela, podobno pa velja tudi za kadrovsko in naložbeno področje. Tu naj omenimo, da pristopajo ravno v tem času k eni izjemno pomembni in obsežni nalogi — izgradnji tehnične blagovnice v Titovem Velenju z okoli štiri tisoč kvadratnimi metri prodajnih površin. Pred Ero so torej obsežne in velike naloge, ki jih Velenjčani pozdravljamo, saj pomeni uspešen razvoj Ere tudi uspešnejši razvoj občine. *M. Zakošek*

Era je pripravila v tem času za potrošnike veliko presenečenj, mednje sodi vsekakor tudi modna revija na Titovem trgu in nasveti pri nakupu modne kreatorke

Zgornja Savinjska dolina bo oaza miru za severno nemške goste

»Zelo prijazni ste!«

Pred dnevi se je v Zgornji Savinjski dolini mudil ugleden svobodni popotni novinar gospod Heinrich Fischer. Piše za šest najpomembnejših severnonemških časopisov. Tokrat je bil že četrtič v Jugoslaviji in tretjič v Sloveniji. Preko agencije Kompas si je izbral za cilj našo dolino, ki jo je s pomočjo vodičev prekrižaril od Savinjskega gaja do slapa Rinke. Poleg vseh naravnih lepot in značilnosti, ki jih ponuja dolina, je obiskal tudi nekaj turističnih kmetij, ki so glavni in na žalost edini vir naše ponudbe.

Na poti domov se je za kratek čas ponovno ustavil v Mozirju in skupaj smo si ogledali vasico Šmihel. Na turistični kmetiji pri Jesevniku je poskušal izraziti svoje vtise. Bilo jih je veliko, navdušenje pa tudi:

»Ko sem bil zadnjič v Sloveniji, mi je moj dober prijatelj in predstavnik Turistične zveze Jugoslavije v Frankfurtu, Leopold Perc, razkazal Bled, Bohinj, Kranjsko goro in ostalo Gorenjsko. Videl sem tudi Vipavsko dolino, Bovec in nepozabne Julijske Alpe, ki jih Nemci dokaj dobro poznajo. Zelo malo pa jih je slišalo za Kamniško-Savinjske Alpe in prelepo Logarsko dolino. Zagotovo je to ena najlepših dolin, kar sem jih videl v Zahodni Evropi, in sklenil sem, da jo našim bralcem najprej predstavim. Seveda ne bom pozabil omeniti Matkovega in Robanovega kota. Naj ljudje izvedo, kje bodo še lahko uživali neskaljen mir!

Zelo sem srečen, da niste gradili hotelov, razen na Golteh, in da dolina ne pozna pravega masovnega turizma. Veliko nemških gostov je bolj zadovoljnih z majhnimi gostilnami, ki nudijo toplino in domačnost. Takšnih imate kar nekaj. Bil sem prijetno presenečen nad Pensionom Raduha gospe Selišnikove v Lučah. Pri njih sem bival dva dni in dobil zajtrk, ki mi bo za vedno ostal v spominu; tako po kakovosti kot tudi po obilnosti. Kaj takega drugod po svetu nisem bil vajen. Dobil sem tudi savinjski želodec, ki ga prej nisem poznal. To je zdaj moja nova poslastica.

Tudi same Luče sem si zapomnil. So lepa in prijazna vasica. Veliko je novih hiš s skrbno urejenimi vrtovi, kar naredi na gosta dober vtis. Nasploh imate majhna in urejena naselja, gričke pa na veliko posejane s cerkvicami različnih stilov, kar daje pokrajini prav poseben čar.

Navdušen sem bil nad cerkvico v Solčavi, Radmirju, Okonini . . . Odpeljal sem se tudi v Gornji grad, kjer sem posnel in fotografiral cerkev ter vse umetnine v njej.

Gostom imate resnično kaj pokazati!«

Ogledal si je turistične kmetije pri Macesniku, Ježu, Jesevniku in Puncerju. Hvalil je sobe in primerjal cene:

»Najprej naj pohvalim gospoda Ježa. Nemško govori kot profesor! Druga pohvala velja sobam. Veliko je lesa, ki ti pričara naravo in toploto. Skrbno sem si zapisoval podatke kmetij in cene. Veste, za nekje od 20 do 40 nemških mark, kolikor zahtevate za penzion, dobite pri nas nekoliko boljše kosilo za štiri osebe. Torej, več kot ugodno za naše goste!

Tudi z ostalimi aktivnostmi kot so ribolov, lovstvo, kajakaštvo, jahanje in planinarjenje se lahko gost ukvarja v neposredni bližini kmetije. Pomembno je, da za planinarjenje ni potreben vodnik, tako kot drugod. Blizu so tudi teniška igrišča, dobili ste savno in fitnes klub . . .

Beseda je nanesla na odnos ljudi do turistov, na prijaznost. Zopet smo bili polaskani.

»Zelo prijazni ste! Ne vidim nikakršne razlike v odnosu do gostov pri vas ali pa na primer na avstrijskem Koroškem. Ne morem se znebiti vtisa, da ste si nekako podobni, saj živite v podobnih pokrajinskih in podnebnih razmerah. Veliko sem hodil po svetu in lahko mi verjamete, kako pomembno je, na kateri geografski širini živiš. Bolj ko greš na jug, bolj je vroče, bolj so ljudje temperamentni in — leni. Obratno je proti severu.

Slovenija je na nekakšni podnebni in zgodovinski prelomnici. Slednja tepe Slovence, ki imajo v Jugoslaviji hočeš nočeš posebno mesto. Zdaj, ko ta zgodovina udarja navzven tudi v politiki, ste seveda na udaru. Če ta dejstva prenesemo na turizem, je logično, da se tuj gost ne bo brezskrbno odločal za počitnice na jugu Dalmacije, temveč bo raje šel na sever. Preveč dobro si je zapomnil, da je Kosovo na jugu! Čisto konkretno lahko iz lastnih izkušenj veste, da je povpraševanje letos večje na severu Jadrana in manjše na jugu.«

Ko je stekla beseda o propagiranju Zgornje Savinjske doline v časopisih za katere poroča, je dejal:

»Zelo previden bom! Kajti, infrastruktura ni tisto, kar si gost želi. Ob tem sem se spomnil tudi vaših cest, ki so po vsej dolini lepe, razen ozkega dela med Ljubnim in Lučami.«

Za konec, me je prehitel kar sam.

»Ne pozabite zapisati, da mi je pri vas najbolj všeč veliko **število drobnih domačih obrti.** Posebno priznanje pa velja slovenski kuhinji in Zlatorog pivu!«

Morda bi veljalo omeniti, da se Heinrich Fischer ne ukvarja samo z iskanjem skritih kotičkov po svetu, temveč je kljub svojim belim lasem zelo aktiven na Japonskem. Tam končuje projekt imenovan »The Kingdom of happyness« ali po naše Kraljestvo sreče. »Kraljestvo« predstavlja nekakšno mini mestece, ki ga je z vsemi značilnostmi Nemčije in njenih spomenikov postavil na Japonskem. Leži na otoku Hokaido, otvoril pa ga bo 1. julija 1989.

Andreja Britovšek

Turistično društvo Titovo Velenje

Prizadevanja večja od rezultatov

Skrb za urejeno in čisto okolje, živahnejši utrip mesta, popestritev turistične ponudbe, . . . so bile prednostne naloge članov turističnega društva iz Titovega Velenja v preteklem letu.

Po pregledu opravljenega dela sodeč bi bila ocena uspešno zanj povsem upravičena, rezultati prizadevanj pa manjši od željenih.

Vendar ne zato, ker bi člani turističnega društva iz Titovega Velenja vložili v dejavnost premalo truda in volje, ampak zaradi še vedno nekulturnega odnosa do družbene lastnine nekaterih občanov. Ta je marsikje zelo slaba, da ne omenjamo posebej vandalizma, in nenazadnje še količkov z verigami na parkirnih prostorih pred posameznimi stanovanjskimi bloki. Ti k turistično urejenem mestu zagotovo ne sodijo.

Da bi postalo mesto Titovo Velenje v prihodnje precej bolj zanimivo, takšno, da bi bili nanj ponosni, bodo skupaj s člani velenjskega turističnega društva morali kaj več storiti tudi odgovorni. Le s skupnimi močmi se bo Titovo Velenje iz petega »klina«, kamor ga je lani uvrstila republiška komisija, po urejenosti povzpelo še višje.

Čeprav so društva, klubi v letu 1988 pripravili več zanimivih turističnih, kulturnih in športnih prireditev kot pretekla leta, ostaja skrb za zadovoljitev potreb zahtevnejših gostov, po kakovostnejših gostinskih zmogljivostih in ponudbi še v prihodnje osrednja naloga peščice zagnanih turističnih delavcev in seveda naše širše družbenopolitične skupnosti. Tako so poudarili člani turističnega društva Titovo Velenje na svojem občnem zboru, na katerem so pohvalili delo mladinskega odseka ter izrekli precej kritičnih besed o delu na področju propagande, spominkarstva in razvoju kmečkega turizma v dolini.

V zajetnem delovnem programu za letos ostaja skrb za urejeno in čisto okolje stalna naloga.

Nič manj aktivnosti ni načrtovala komisija za propagando, kjer naj bi založili turistično razgledniko našega mesta, dopolnili oziroma zbrali gradivo za izdajo novega prospekta, pa aktivnosti na področju izletništva. Z raznimi akcijami nameravajo spodbuditi delo zelenih straž, ustanavljanje turističnega podmladka na šolah, kjer ti še ne delajo. Omenimo pa naj še prizadevanja pri izgradnji avtokampa ob Velenjskem jezeru, ureditvi Hude luknje, sodelovanje pri organizaciji kulturnih in športnih prireditvah.

S tesnejšim sodelovanjem vseh, ki jim ni vseeno, v kakšnem mestu živijo in delajo, ter z novimi člani, s katerimi naj bi okrešili komisije in odbore društva samega, prizadevanja za turistično urejen, zanimiv, . . . kraj v prihodnje gotovo ne bo izostala.

(tap)

Vse več družin potrebuje pomoč

Padec življenjske ravni občutimo na svojih žepih bolj ali manj vsi. Zategovanje pasu ni več najbolj učinkovita metoda reševanja življenjskih stisk. Sploh pa se ne »obnese« več pri tistih, ki so že prejšnja leta komajda staknili konec s koncem. Na robu življenjske ravni živi vse več in več posameznikov, družin, inflacija, rast cen, razmere v gospodarstvu pa močno otežujejo uresničevanje zastavljenih ciljev na področju socialne politike.

Po domicilu je lani v naši občini prejemalo 1299 družin eno družbenodenarno pomoč — v največ primerih je bila to družbenodenarna pomoč otrokom ali subvencija stanarin. Takšnih, ki so prejemale po dve pomoči je bilo lani 318, po tri družbenodenarne pomoči 45, sedem družin pa je v naši občini preteklo leto prejelo po več kot tri družbenodenarne pomoči.

O stanju na področju socialne politike pri nas dovolj nazorno kažejo tudi naslednji zanimivi podatki. Zbrali so jih zaposleni na Centru za socialno delo Titovo Velenje: upokojencu, ki se s poprečnem dohodku uvršča med tiste, ki žive na robu življenjske ravni in je zato pridobil pravico do subvencije stanarine, ostane ob plačilu stroškov stanovanja, elektrike in RTV naročnine od pokojnine od 900 do milijon dinarjev. Koliko je to — malo ali veliko — pa pove podatek o porabi najcenejšega kilograma kruha in najcenejšega litra mleka na dan. Za ta strošek mora na mesec odšteti 220 tisoč dinarjev. Še težje se godi upokojencem, kjer se morata s takšnim dohodkom preživljati mož in žena, ki nima svojih prejemkov. Tema ostane ob plačilu prej omenjenih stroškov le 560 tisoč dinarjev, brez mleka in kruha.

V še veliko težjem materialnem položaju so enoroditeljske družine z enim ali dvema otrokoma, popolne družine, kjer je zaposlen samo eden od staršev z enim, dvema ali tremi otroki. Ti se tudi najmnožičneje pojavljajo med prosilci različnih socialno varstvenih pomoči. Vsem tem ostane od plačila stroškov stanovanja, električne energije, RTV naročnine in oskrbnine v vrtcu ali prehrane v šoli, skupaj z njihovimi dohodki vred, le od 300 do 400 tisočakov na družinskega člana. Ob tem pa naj še enkrat spomnimo, da morajo za liter najcenejšega mleka in kilogram socialnega kruha plačati 220 tisoč dinarjev. Kje pa je tu še obleka, obutev in drugi včasih tudi neizogibni stroški.

Vsi ti podatki dovolj zgovorno pričajo sami po sebi in potrjujejo to, da ne more biti socialna politika le skrb Centra za socialno delo, ampak precej bolj tudi »stvar« združenega dela naše doline.

(tap)

Kviz o škodljivostih

Pritegniti tudi odrasle

V prostorih glasbene šole Frana Koruna Koželjskega v Titovem Velenju je bilo pred nedavnim občinsko kviz tekmovanje v znanju o škodljivostih in težavah narkomanije, alkoholizma in kajenja. Na njem so sodelovali učenci 6., 7. in 8. razredov vseh osnovnih šol velenjske občine ter usmeritev Centra srednjih šol Titovo Velenje.

Med 13 osnovnošolskimi ekipami so osvojile največje število možnih točk prva in druga ekipa OŠ Veljka Vlahovića pred drugo ekipo OŠ Gustava Šiliha, Titovo Velenje. Po 23 točk so zbrali prva in druga ekipa OŠ bratov Letonje iz Šmartnega ob Paki, prva ekipa osnovne šole Gustava Šiliha, druga ekipa OŠ Šalek, obe Titovo Velenje, prva ekipa OŠ Karla Destovnika Kajuha Šoštanj. Na naslednja mesta pa so se uvrstili tekmovalci prve ekipe OŠ Šalek, Antona Aškerca, bratov Mravljakov (Titovo Velenje) ter Bibe Roeck Šoštanj. Pri srednješolcih so bili najuspešnejši tekmovalci rudarske, strojne, računalniške in naravoslovne usmeritve Centra srednjih šol Titovo Velenje, le dve točki manj pa so zbrali dijaki družboslovne in elektro usmeritve. Naj zapišemo še to, da so zvrhano mero znanja s tega področja pokazali tekmovalci Centra srednjih šol, ki so na letošnjem tekmovanju sodelovali prvič, nekoliko manj uspešni kot na prejšnjem tekmovanju pa so bili pri dejanju odgovorov na zastavljena vprašanja tekmovalci osnovnih šol.

In kaj so menili o pomembnosti takšnih tekmovanj, o razširjenosti kajenja, alkoholizma, . . . nekateri tekmovalci?

Peter Vrečar, 1. letnik računalniške usmeritve: »Takšna tekmovanja imajo svoj smisel in pomen. Če drugega ne, pripomorejo k večji osveščenosti. Glede na razširjenost takšnih naslad sodobnega časa pa na njih sodeluje mnogo premalo, tako učencev, kot tudi odraslih ljudi. Tudi na šolah samih namenjamo tem vprašanjem premalo pozornosti. Prepričan sem, če bi se vsaj mladi podrobneje seznanili s škodljivostmi prekomernega uživanja alkohola, drog in kajenja, bi o teh vprašanjih gotovo razmišljali nekoliko drugače.«

Robi Podpečan, 1. letnik rudarske usmeritve: »Takšna seznanitev s škodljivostmi razvad sodobnega časa bi prišla prav marsikomu in ne le peščici, ki sodeluje v njem. Čeprav je zasvojenost kar precej razširjena, se posledic očitno še ne zavedamo dovolj. Vsaj nekaj minut na teden bi morali na osnovnih in srednjih šolah nameniti tem vprašanjem. S sošolci se o tej temi večkrat pogovarjamo, ampak le to. Takšna tekmovanja bi morala biti precej bolj zanimiva za širši krog ljudi.«

Donatella Fece, 7. c. OŠ Biba Roeck Šoštanj: »Prvič sodelujem na takšnem tekmovanju. Zame je bilo zelo zanimivo in koristno. Še več bi jih moralo biti. Poleg učencev in srednješolcev pa naj bi na njih sodelovali tudi naši starši.«

Ob koncu tekmovanja so organizatorji, občinska organizacija Rdečega križa Velenje, svet za socialno in zdravstveno politiko, občinska zveza prijateljev mladine Velenje in občinska izobraževalna skupnost tekmovalcev nagradila z lepimi knjižnimi nagradami.

(tap)

Peter Vrečar

Robi Podpečan

Donatella Fece

Pesticidi pobijajo tudi čebele

Kdaj s kmetovalci z roko v roki?

Čebelarstvo naj bi bila ena od kmetijskih panog. V naši dolini pa jim ne pripisujemo večjega pomena. Posamezniki, ki se ukvarjajo s to dejavnostjo, so bolj ali manj prepuščeni sami sebi, volji, vztrajnosti in zagnanosti. Da je temu res tako, dokazuje med drugim tudi predpraznični pomor čebel v Gaberkah.

»Že drugo ali celo tretje leto zapored smo čebelarji v tem kraju doživeli pravo katastrofo«, je ob obisku v našem uredništvu zgrožen pripovedoval **Mihael Goltnik.** »Namesto, da bi s kmetovalci delali z roko v roki, ubiramo vsak svojo pot. Rezultat takšnega ravnanja pa je okrog 30 odstoten pomor čebel na območju krajevne skupnosti Gaberke.

Med njimi največ pašnih, ki so sedaj najbolj potrebne za opraševanje.«

Po njegovih besedah bi morali kmetovalci pri uporabi škropiv obvestiti o tem čebelarje vsaj 48 ur pred dejanjem. Žal, tega niso storili predlani, ne lani, niti letos. Nastalo škodo je težko oceniti, saj ne vedo, za koliko so se zmanjšale družine, kako bodo vremenske razmere vplivale na obnovo zaroda,. . . »Če bi ocenjevali le po pridelku cvetličnega medu, ki ga letos ne bomo pridelali, pomeni to ob kolikortoliko poprečni letini vsaj 4 milijone dinarjev škode.«

Da je za množično zastrupitev čebel krivo škropivo za uničevanje plevela v žitih, je ugotovil tudi veterinarski inšpektor naše občine. Žal, je lahko ugotovil samo to in nič drugega. V navodilih za uporabo tega škropiva namreč ni omenjena njegova škodljivost za čebele, ampak le za ljudi, toplokrvne živali in ribe. Izkušnje iz preteklih let pa dovolj zgovorno pričajo o škodljivosti slednjega tudi za čebele. »Dogodek ni osamljen,« poudarja Edvard Šribar, »ukrepati pa ne moremo. Prav zaradi navodil ob takih primerih lahko kmetovalce le opozarjamo na določila odredbe o varstvu čebel pred uporabo kemičnih sredstev za varstvo rastlin. Ta določa, da morajo tisti, ki uporabljajo strupene pripravke, škodljive za čebele, o uporabi teh sredstev obvestiti čebelarje vsaj 48 ur prej in to na območju treh kilometrov. Prav tako bi morali na škropljivem področju odstraniti prezgodnjo cvetočo podrast. Kadar temu ni tako, naj bi bili kmetovalci vsaj solidarni s čebelarji in škropili s pripravki zgodaj zjutraj oziroma pozno zvečer. Nalet skozi megle, ustvarjene ob škropljenju, so neglede na deklaracijo škodljive tudi za čebele.«

Mihael Goltnik, ki se s čebelarjenjem ukvarja že svojih 15 let, iskreno upa — prepričani smo, da tudi ostali čebelarji, da je bil to resnično zadnji primer neusklajenega sodelovanja s kmetovalci. Kajti, drugače mu bo pošla vsa volja, zvrhana mera veselja, zagnanosti in vztrajnosti, ki jo ima. Lani je Mihael naredil nov čebelnjak, večji kot za 40 panjev AŽ, kolikor jih je imel do letošnjega 27. aprila. Letos bo ostal prazen. »Čebelarstvo ni tako enostavno kot bi to ocenil kdo na prvi pogled. Čebelar ne more biti vsak, zagotovo pa ne takšen, ki ne pozna dobro narave, čebele do podrobnosti — njenih »navad in muh«. Letina je v veliki meri odvisna od vremena, od tega, ali čebele medijo na enem in istem kraju ali nabirajo med na najboljši paši v sezoni.

Marsikdo misli, da je čebelarstvo na lahko pridobljen kos kruha.

Moti se. Časi, ko so čebelarji dobili za kilogram medu kar sedem kilogramov sladkorja, so že davno mimo.«

Mihael kljub temu snuje načrte v zvezi s svojim čebeljim zarodom v prihodnje. Rad bi povečal število družin, panjev, prevažal čebele na pašo po Jugoslaviji.

Čeprav je za čebelarje naše doline ukvarjanje s čebelami bolj konjiček kot kaj drugega, si njihova prizadevanja vendarle ne zaslužijo takšnega ravnanja kmetovalcev. Konec koncev bi se ti morali zavedati, da z neodgovornim dejanjem delajo tudi sebi mačjo uslugo, ali ne vedo, da brez čebel kljub kemičnim pripomočkom letina zagotovo ne bo tako bogata kot bi sicer lahko bila?

(tap)

Mihael Goltnik:»Je tega res treba bilo?«

Občinska gasilska zveza Mozirje

Še naprej zgled vsem ostalim

V prenovljenem gasilskem domu v Novi Štifti so se zbrali gasilci občine Mozirje na občnem zboru občinske gasilske zveze. Njihovo delo v preteklem letu v vseh pogledih potrjuje mnenje predsednika republiške konference SZDL Jožeta Smoleta, ki je na lanskem kongresu v Celju dejal, da naš trenutni položaj terja od vseh preudarno, modro in odgovorno delovanje, predvsem gospodarnost pri ravnanju z družbenimi sredstvi. Pri vsem tem prednjačijo gasilci, ki vztrajno napredujejo, hodijo po začrtani poti možnega napredka, brez zaletavanja, po utrjenem načelu demokratičnosti in ustvarjalnega sožitja z vsemi ostalimi.

To so potrdili letošnji občni zbori gasilskih društev mozirske občine in tudi zadnji občni zbor občinske gasilske zveze. Vsi zbori so bili odlično obiskani, poleg gasilcev so se jih udeležili vsi predstavniki družbeno-političnih in delovnih organizacij, krajevnih skupnosti in drugih, razveseljiva je velika udeležba mladih, pa izjemno plodne, kritične in samokritične razprave, stoodstotno uresničeni in preseženi letni načrti in še bi lahko naštevali.

Vse to so gasilci dosegli s tem, da so sicer pičla sredstva v posameznih okoljih oplemenitili tudi desetkratno, tako, kot znajo samo gasilci. Navsezadnje se temu ne kaže čuditi. Samo v mozirski občini je 17 novih ali preurejenih gasilskih domov, ki praviloma služijo za najrazličnejše ostale potrebe vseh krajevnih dejavnikov.

Tudi opremljeni in usposobljeni so gasilci zelo dobro in bodo v prihodnje še bolj. Eden od temeljev za takšno stanje je tudi medsebojno sodelovanje in strpnost.

Pri lanski in letošnji delitvi sredstev ni bilo niti najmanjšega spora. Gasilci sicer poudarjajo, da so se ob delitvi kregali, vendar so se kregali koristno in sredstva namenili tja, kjer so bila najbolj potrebna in najbolj smotrno izkoriščena.

Osnovne usmeritve v lanskem letu so bile preventiva, izobraževanje in usposabljanje, opremljenost društev in zagotavljanje osnovnih pogojev za njihovo delovanje ter množičnost. Povsod so uspeli in prepričani so, da bodo vsem težavam navkljub podobno oceno sprejeli tudi ob letu. Enake naloge namreč ostajajo tudi za letošnje leto, le še zahtevnejše bodo.

V razpravi so spregovorili še o marsičem koristnem, kar bodo vnesli v svoj letošnji delovni načrt, posebej veseli pa so bili tehtnih želja po tesnejšem sodelovanju med občinskimi gasilskimi zvezami Kamnik, Ravne na Koroškem, Celje, Žalec in Velenje. Zlasti sodelovanje z občino Velenje je lahko vsem za zgled.

J. P.

Z zaključnimi izpiti so prejšnjo nedeljo sklenili letošnji tečaj za nižje gasilske častnike. Posnetek je z ene izmed praktičnih vaj

Mislinja

Gradijo vodni zbiralnik

SIS za Komunalno in cestno dejavnost občine Slovenj Gradec je investitor vseh del na novem vodnem zbiralniku, ki ga gradijo v Mislinji. Potrebe po občasnem pomanjkanju vode so namreč narekovale novi vir zbiranja (vsaj preko noči) in tako so se pričela gradbena dela zbiralnika. Imel bo dve zbiralni komori in vsaka od njih bo imela prostornino 100 m³. Gradbena dela so zaupana Kogradu Dravograd, vsa inštalacijska dela pa izvajajo delavci Komunalnega podjetja Slovenj Gradec, katero bo potem z zbiralnikom tudi upravljalo. Kot predvidevajo bodo vsa dela zaključena v juliju, z zbiralnikom pa bo dobilo izredno strnjeno naselje Mislinje ter okoliških zaselkov nedvomno boljšo vodno oskrbo izpod Pohorja.

SKLENILI TEČAJ

Gasilsko društvo Mislinja je bilo skupaj z OGZ Slovenj Gradec organizator 20-urnega tečaja za naziv »mlajši in starejši pionir-gasilec«. Tako se je zbralo preko 60 udeležencev iz gasilskih društev Doliča, Dovž ter seveda domačinov, ki so z intenzivnim, trodnevnim delom, pa tudi s pomočjo dobrih predavateljev uspešno zaključili tečaj. Tako so se najmlajši člani gasilske organizacije spoznali z organizacijo in zgodovino gasilstva ter njenimi predpisi, kemične pojave. Silno zanimivo ter privlačno je bilo spoznavanje orodja in opreme gasilcev ter reševanja in evakuacije. Pri praktičnem delu tečaja pa so še seznanili še s postrojavanjem, korakanjem, tekmovanju z vedrovko, polaganju cevi in štafeti s prenosom vode.

Silvo Jaš

Enologinja svetuje

Bolezni vinske trte

Večina bolezni vinske trte povzročajo mikroskopsko majhne glivice, ki ne morejo živeti samostojno, zato žive zajedalsko ali parazitsko življenje v drugih rastlinah, kjer dobivajo hrano za svoj obstoj. Ko pride glivica v rastlino pravimo, da je nastopila okužba. Čas od okužbe do prvih vidnih znakov na rastlini imenujemo inkubacijska doba. Čas od okužbe do pojava trosov pa frutifikacijsko dobo. Glive ki napadajo vinsko trto delimo na:

1. Plesnivke (Phicomycetes) — tu je za vinogradnike najpomembnejša peronospora.

2. Zaprtotrosnice (Ascomycetes) — za vinogradnike je tu pomembna družina pepelnatih plesni, in sicer rod UNCINULA — to je oidij vinske trte, ROD PSEUDOPEZIZA — ali rdeči ožig in SCHEROTINIA — to je siva grozdna gniloba.

3. Nepopolne glive — sem spada tudi rod PHOMA, ki povzroča sušenje kabrnikov.

PERONOSPORA: To bolezen povzroča glivica PLASMOPARA VITICOLA. Glivica je doma v Severni Ameriki, kjer živi na divji trti in ne povzroča velike škode. Leta 1878 je z uvozom ameriške trte prišla v Južno Francijo in od tam se je naglo razširila po vsej Evropi. Napada predvsem liste včasih pa tudi vitice in poganjke ter grozde. Prvi vidni znaki so prosojni oljni madeži na zgornji strani listov, ki jih bolje vidimo, če list obrnemo proti svetlobi. Kmalu se na teh madežih na spodnji strani listov pojavijo bele plesnive prevleke, velike 2 do 3 cm. V zelo vlažnem vremenu oljnih madežev ni, ampak je samo plesen na spodnji strani lista. Napadeni deli lista porjavijo in se posušijo in predčasno odpadejo, zato grozdje ne dozori. Grozdi, ki jih napada, postanejo prekriti z belo plesnijo, se posušijo in odpadejo. Trosi peronospore preživijo v odpadlem listju.

Spomladi, ko je dnevna temperatura nekaj dni (3 do 4) nad 11° C in istočasno dežuje, ti trosi počijo in glivica začne svoj razvoj.

Inkubacijska doba je zelo odvisna od toplote in relativne zračne vlage.

Razvijati se začne pri temperaturi 18° do 23° C, pri temperaturi nad 29° C se ne razvija več. Torej pri temperaturi 23° C je inkubacijska doba 4 dni, pri temperaturi 13° C pa traja 11 dni.

Čas škropljenja se torej naravnava po razvoju glivice peronospore. V Sloveniji imamo posebne postaje, ki opazujejo razvoj bolezni in napovedujejo čas škropljenja. Vseeno pa se lahko držimo že ustaljenih rokov za škropljenje, in sicer: prvo škropljenje opravimo, ko so poganjki dolgi 10 do 15 cm, drugo v začetku junija, ko so vidni vsi kaberniki, tretje po cvetenju in četrto 2 do 3 tedne pozneje.

Veronika Krumpačnik, dipl. ing. agr.

Vrtičkarstvo

Vsaka vrtnina je dobrodošla

Vemo, da nam standard iz dneva v dan pada, vse teže je povezati začetek s koncem meseca, zato je še tako majhen vrt nekje na obrobju mesta za gospodinjski proračun še kako dobrodošel. Da je zanimanje med ljudmi za tovrstno rekreacijo, če temu lahko tako rečemo, zares veliko, priča število tistih, ki vrtičke že imajo in še bolj število tistih, ki bi jih radi imeli. Ponekod v Sloveniji imajo vrtičkarstvo organizirano, pri nas pa se s tem ukvarjajo nekatere delovne organizacije, ki svojo zemljo namenjajo vrtičkarjem, da bi ta bila obdelana in kultirivana. Seveda imajo prednost zaposleni, zlasti tisti, ki živijo v blokih. Prosilcev, ki bi radi imeli vrt in na njem pridelovali osnovne vrtnine, je vsako leto več, žal pa se površine tudi zaradi lastnih potreb iz leta v leto zmanjšujejo.

Zapišimo, da na Rudarsko elektroenergetskem kombinatu posvečajo vrtičkarjem veliko pozornosti. Imajo 640 vrtov, velikih približno po sto kvadratnih metrov, za najemnino pa morajo uporabniki plačati stari milijon na leto, kar je simbolično. Vendar pa bodo morali na REK-u, žal, že letošnjo jesen to število prepoloviti, saj bo 310 vrtov šlo stran zaradi širitve lastne dejavnosti. Ko že omenjamo vrtove, vsekakor ne moremo mimo parcel, imenovanih kinta-kunte, ta izraz je že kar udomačen. Na tem rušnem področju ima parcele 243 uporabnikov, v glavnem delavci REK-a.

Sicer se na REK-u z vrtičkarstvom ukvarja oddelek rudarskih škod že približno šest let. Poudarjajo, da je zanimanje za vrtove vsako leto večje, žal pa je prostora toliko kot ga je in nič več.

Poglejmo še, kako je s tem v Gorenju. Tu imajo 223 parcel, vsaka je velika 50 kvadratnih metrov, letna najemnina pa znaša 40 tisočakov. Tudi pri njih se je letos število parcel zmanjšalo zaradi lastnih potreb, kljub temu pa so ugodili vsem potrošnikom, prednost pa imajo razumljivo stanovalci v blokih.

B. M.

Občinska gasilska zveza Velenje

Društva so dobro opremljena in usposobljena

Slovenski gasilci so lani na 11. kongresu v Celju med drugim tudi pregledali opravljeno delo. Ugotovili so, da je bilo na področju gasilstva opravljenega ogromno dela na preventivnem in operativnem področju.

Če pogledamo statistične podatke občinske gasilske zveze Velenje, ki združuje 14 gasilskih društev, je stanje enako. Veliko so osveščali občane o požarni preventivi s predavanji v šolah, po krajevnih skupnostih in v združenem delu. Društva so organizirala nabavo gasilnih aparatov za občane, kar se jim je že bogato obrestovalo. Kar nekaj začetnih požarov so občani pogasili sami, ali požar omejili do prihoda gasilcev. Dejstvo je namreč, da ob tem tempu življenja, razvoju tehnologije, naraščanju cestnega prometa, niti ne moremo pričakovati, da do požarov ne bi prišlo. Zato moramo biti na vsakem koraku pripravljeni na morebitna presenečenja. Analize vse bolj kažejo, da je za večino požarov kriv človek. Posledice vsakega najmanjšega požara so občutne, materialna škoda pa neizbežna. Ob vsem tem je razveseljivo to, da se v gasilske vrste vključuje vse več občanov, žena in mladine. Tako se ni bati za obstoj gasilstva v občini Velenje, ki izobražujejo in pridobijo ustrezno strokovno znanje. Lani so se štirje člani udeležili v Mariboru seminarja o nevarnih snoveh. V gasilskem društvu Pesje smo izvedli osnovni tečaj za gasilce, ki ga je obiskovalo 32 slušateljev, seminar za upravljalce UKV postaj, posvete in tečaj za poveljnike društev. Skratka, izobraževanju bomo v tem letu posvetili največ časa.«

Tone Berložnik: »Le strokovno usposobljeni bomo kos nalogam«

Kakšni so še načrti za letos?

»Prepričan sem, da bomo v tem letu dokončno uredili alarmni sistem tako, da bomo lahko s telefonsko številko, ki je klicna prav **letos praznuje 120-letnico** začetka organiziranega gasilstva na slovenskem.

Kako so gasilska društva v Šaleški dolini tehnično opremljena, je bilo prvo vprašanje predsedniku občinske gasilske zveze Velenje Tonetu Berložniku. »Na osnovi izdelane ocene požarne ogroženosti v občini Velenje smo opravili tudi kategorizacijo gasilskih društev. Ima tri osnovna središča — Titovo Velenje, Šoštanj in Šmartno ob Paki. Omenjena društva so tudi opremljena kot osnovni nosilci razvoja požarnega varstva v občini in temu primerno jih bomo tudi naprej opremljali. Ostala društva bomo opremili glede na potrebe njihovega požarnega okoliša. Sklep strokovne tehnične komisije pri občinski gasilski zvezi in samoupravni interesni skupnosti za varstvo pred požari je, da se naš strojni park ne povečuje, pač pa bomo dotrajana vozila zamenjali z novimi, tehnično boljšimi in prilagodljivejšimi. Seveda pa ob teh vprašanjih vedno naletimo na finančne težave. S tem, ko se zmanjšuje prispevna stopnja za razbremenitev gospodarstva, je denarja manj. Kljub temu si na moč prizadevamo, da so naši tehnični pripomočki in gasilski domovi vzorni.«

Gasilci se morajo nenehno izobraževati, da so dovolj usposobljeni in mobilni. Kako je s tem v občini Velenje?

»Hiter razvoj tehnologije, vedno več kemičnih sredstev, močno povečan tranzitni promet skozi našo občino, narekuje tudi članom gasilske organizacije, da se za GD Titovo Velenje, alarmirali vsa društva v dolini. Še naprej si bomo prizadevali, da se v naše vrste vključi čimveč novih članov. Še naprej bomo uspešno izvajali gasilska tekmovanja desetin za memorial Matevža Haceta, od občinskega, področnega do republiškega. Skrbeli bomo za izobraževanje, izvajali požarnovarnostne preglede in sodelovali z vsemi družbeno-političnimi organizacijami, kajti zavedamo se, da požarna varnost ni le skrb gasilcev, poklicnih in prostovoljnih, ampak vseh delovnih ljudi in občanov, samoupravnih skupnosti, izvršnega sveta in vseh družbeno-političnih organizacij.«

R. Mugerle

Šoštanjčani na Tržaškem

Meja nas ločuje, Kajuhova pesem združuje

Pod tem geslom, ki so ga izrekli kraški prijatelji dveh vasic iz okolice Trsta, je v soboto, 13. maja, potekalo naše srečanje v Padričah in Gropadi.

Z rudniškim avtobusom, ki ga je varno upravljal Pavle Acman smo že zgodaj krenili iz Šoštanja: učenci in učitelji Kajuhove šole s predstavniki Partizana, Svobode in krajevne skupnosti. Kratek postanek smo imeli le v Senožečah, ob 10. uri pa smo bili že na meji pri Lipici, kjer nas je čakal dolgoletni tržaški prijatelj Bruno Kralj in nas popeljal skozi Bazovico pred šolo v Gropadi. Tu so nas čakali učenci z učitelji in vaščani. Šola nosi ime našega rojaka Karla Destovnika-Kajuha, kar je napisano v slovenskem in italijanskem jeziku na stebrih pred vhodom v šolo. Ta je nekako na sredini pri cesti, ki povezuje Padriče in Gropado.

Po lanskem srečanju v Šoštanju smo si spet segli v roke, stari in novi znanci. Vaščani so nam v šoli pripravili odlično malico, med katero smo izmenjali novice. Videl sem Karla Kordeža, ki je Rudija Bajca seznanjal z osemdesetletnim nekdanjim partizanom s Primorske Evgenom Kalcem. Kot borec je dal pobudo, da se je šola v tem kraju leta 1972 poimenovala po Kajuhu. Pesniku so z lastnim denarjem pred šolo postavili tudi lep spomenik.

Ob 11. uri so nas povabili v negovan park, kjer so učenci gropajske šole pod vodstvom učiteljic Savice Gergič, Sonje Cahario in Marine Golin pripravili kulturni program. Veliko truda je bilo vloženega vanj. Nastopili sta tudi naši učenki Barbara Sevšek in Eva Ržen, ki sta recitirali Kajuhove pesmi in pesem o Šaleški dolini. V imenu šole nas je pozdravil učenec Peter Milkovič. Spregovoril pa je tudi Karel Kordež in se zahvalil za prisrčen sprejem, nato pa šoli izročil v spomin Kipec partizana v bronu, delo Ivana Napotnika in zbirko knjig. Zahvalila se je voditeljica šole Savica Grgič in prav tako izročila darilo za šolo in vsakega izmed nas. Predsednik gropajskega kulturnega društva »Skala« Aleksander Kalc je našim učencem poklonil kinoprojektor in grafike, ki sta ju za Svobodo in Partizan prejela Zdravko Zupančič in Rudi Bajec. Tone Bahor pa je učencem gropajske šole podelil priznanja, ki so jih prejeli na razstavi Likovni svet otrok. Za pozornost se je zahvalila ravnateljica matične šole iz Opčin Lucija Barei-Križman in zaželela še naprej tako pristne stike in vezi.

Po programu so naši učenci odšli s svojimi gropajskimi vrstniki na njihove domove. Popoldan smo si ogledali zaščiten park Globojner in na razgledni točki občudovali panoramo tržaškega zaliva. Videli smo slovenske vasi Jezero, ki nima jezera, Boršt, ki nima gozda in Dolino, ki je dejansko v hribu. Razlagal nam je učitelj Bruno Kralj, ki je že od leta 1965 naš prijatelj in pobudnik srečanj med nami, Kraševci in Šoštanjci kakor nam pravijo tamkajšnji domačini.

Kot zanimivost naj povem, da se večinoma vsi v vasi pišejo Grgič, Kalc, Milkovič in Križmanič.

Potem so nas povabili v nov kulturni dom društva Skala v Gropadi, ki je bilo ustanovljeno leta 1885. Vsekakor zavidanja vredna obletnica, ki jo premore le redko društvo tudi v matični domovini. Tu so se zbrali skoraj vsi vaščani. Pozdravil nas je Sašo Kalc. Pihalna godba, ki nosi ime domačega skladatelja Viktorja Parme, sestavljajo pa jo mladi muzikanti iz Trebč, Padrič in Gropade je priredila koncert pod vodstvom Leandra Pegama. Zahvalili smo se jim, Rudi Bajec pa je vse prisotne naslednje leto povabil na obisk v Šoštanj.

Predno smo se poslovili od gostoljubnih Gropajcev smo v Padričah obiskali še nekdanjega predsednika društva »Slovan« Rafaela Grgiča, ki se zaradi bolezni srečanja ni mogel udeležiti. Vse prehitro je minilo prijetno popoldne in na vaškem trgu v Padričah smo se poslovili. Do meje pri Kozini nas je spremljal harmonikar Karlo Grgič. Vse je šlo po sreči in učenci so vso pot do doma prepevali. Pa na svidenje, dragi Kraševci, ki so nam v spominsko knjigo zapisali: Čeprav nas meja ločuje, nas Kajuhova pesem združuje — drugo leto zopet v Šoštanju. *Viktor Kojc*

Mozart — zadnji koncert prvega ciklusa

V soboto, 20. maja, ob 20. uri bo v koncertni dvorani Glasbene šole v Titovem Velenju zadnji — peti koncert letošnjega ciklusa koncertov komornega ansambla SLOVENICUM. Letošnji ciklus obsega skladbe iz obdobja Mozartovega otroštva in je posvečen njegovim učiteljem in vzornikom.

V zaključnem koncertu tega, doslej edinstvenega ciklusa v Sloveniji, v katerem so se zvrstile skladbe Mozartovega očeta Leopolda, Christiana Bacha, Abela, Martinija, Allegrija, Michaela Haydna, bo ansambel SLOVENICUM pod vodstvom dirigenta Uroša Lajovica in z gosti solisti: Ireno Vremšak-Bar (sopran), Dragico Kovačič (mezzosopran), Brankom Robinšakom (tenor), Ivanom Sancinom (bas) in Akademskim pevskim zborom »France Prešeren« (zborovodja Tomaž Faganel) iz Kranja predstavil vokalno instrumentalno delo »Betulia liberata« Wolfganga Amadeusa Mozarta.

S tem koncertom se bomo »ločili« od Mozartovega otroštva in se pripravili na naslednji ciklus, ki nas bo v prihodnji sezoni seznanil tudi z drugimi Mozartovimi sodobniki.

10 let Rudarskega okteta

V soboto, 13. maja, so pevci RUDARSKEGA OKTETA praznovali in s pesmijo počastili svoj jubilej — 10 let skupnega petja.

Desetletno obdobje samo po sebi ni kaj izjemnega, posebej ne za najrazličnejše glasbene skupine. Vendar če gre za OKTET, se pravi za osem izvajalcev, potem je to še težje: osem glasov, kjer pravzaprav nikoli ne sme nihče manjkati, ker sicer ni celote, je vendar drugače kot pri zboru ali orkestru, kjer se občasne »praznine« le lahko nekako prikrijejo. Zato gre napore in hotenja tovrstnih ansamblov drugače ocenjevati. Sami pevci pa dobijo ali pa tudi ne potrditev smisla svojih hotenj v dobro izbranem in izvedenem koncertu, v polni dvorani, pred publiko, ki zna prisluhniti, kritično oceniti pa tudi primerno nagraditi posamezne izvedbe. Če pevci iz pesmi v pesem dvigujejo temperaturo in žanjejo aplavz v dvorani, potem je lahko zadoščenje skoraj popolno.

In v soboto smo bili prisotni takšnemu zadoščenju!

Umetniški vodja okteta prof. Ciril Vertačnik je drzno zasnoval jubilejni program. V prvem delu so pevci zapeli devet pesmi iz klasičnega repertoarja slovenskih ustvarjalcev:

Ubald Vrabec ZDRAVICA, Jakob Gallus ECCE QUOMODO MORITUR IUSTUS, Jakob Gallus DONNE VENITE AL BALO, Vasilij Mirk NA TRGU, Alojz Srebotnjak BORI, Anton Foerster RAZBITA ČAŠA, Anton Hajdrih JADRANSKO MORJE, Anton Foerster VEČERNI AVE, Danilo Bučar TAM, KJER PISANA SO POLJA.

Začetno zadržanost so pevci kaj kmalu »zmogli« (morda je najlepši vtis zapustila Hajdrihova: Jadransko morje) in lepo stopnjevali razpoložene tako, da smo kar precej radovedno pričakovali drugi del koncerta, ki je napovedoval in obetal še več. In res:

France Marolt PISEMCE, France Marolt MOJA KOSA, Zdravko Švikaršič OJ, TE MLINAR, Samo Vremšak ANA SAMA RIEČ ME GRIVA, Emil Adamič LUCIPETER BAN, Pavel Kernjak TI PUEBEČ JAK NE LUMPEJ, Stevan S. Mokranjac IMALA BABA (iz II. rukoveti), Rado Simoniti LA MONTANARA (Planinarica), Slavljanski TARI BARI.

In res: v priredbah naših lepih narodnih so pevci, predvsem pa solisti (Franc Bahčič, Oto Gradišnik, Franc Martinšek) izpolnili svoje poslanstvo; sprostili so se in zapeli, kolikor so jim »dala grla« (slišati je bilo, da so tu imeli pred koncertom resnične težave!). Poslušalci smo jim hvaležno ploskali in oddolžili so se nam z dvema dodatkoma.

Resnično lep koncert, lep večer in zato kličemo RUDARSKEMU OKTETU, še na mnoga leta. *mag. Ivan Marin*

Iz muzeja Velenje

Zgodilo se je . . .

19. MAJA

LETA 1924

V celjskem tedniku Nova doba najdemo na ta dan tudi novico iz Paške vasi, ki nam predstavlja dejavnost njihovega gasilskega društva:

»Gasilno društvo Paška vas naznanja, da ponovi dne 19. maja na splošno željo ljudsko igro »Junaške Blejke«, na istem prostoru kot prej v Gorenju. Začetek ob 3. uri popoldne. Vabimo vse!«

Takšnih in podobnih novic iz tega časa lahko najdemo v časopisih kar precej. Svojo gledališko skupino je imelo skoraj vsako društvo, tako ne preseneča, da je gledališke predstave organiziralo tudi Gasilsko društvo Paška vas, ki je bilo znano po tej aktivnosti tudi po drugi svetovni vojni.

LETA 1962

V mariborskem Večeru št. 115, ki je izšel 18. maja tega leta, lahko najdemo dve novici iz Šaleške doline.

Novica iz Šoštanja, ki ima naslov Likovna in tehnična dela šoštanjske mladine, pravi sledeče:

»V nedeljo, 20. maja, bodo ob 9. uri dopoldne v šoštanjskem sindikalnem domu odprli razstavo likovnih in tehničnih izdelkov II. osnovne šole iz Šoštanja. Razstavo so priredili v počastitev dneva mladosti pod pokroviteljstvom sveta za kulturo in prosveto občinskega LO Šoštanj. Odprta bo vsak dan od 8. do 18. ure.«

Razstavna dejavnost likovnih izdelkov šolskih otrok ima v Šoštanju torej že bogato tradicijo in je dobra osnova za to dejavnost danes.

Novica iz Velenja pa nam predstavlja dejavnost Društva upokojencev Velenje:

»Društvo upokojencev v Velenju ima svoj pevski zbor. Sedaj pa bi radi ustanovili še mali godalni orkester in servis za postrežbo bolnikom. Velenjski upokojenci so za letos planirali tudi več izletov. Skrbijo za socialno šibkejše upokojence in so lani obdarili kar 30 svojih članov.«

Društvo upokojencev je še danes zelo aktivno, žal pa je med njimi vse več članov, ki so socialno ogroženi zaradi zaostajanja pokojnin za življenjskimi stroški.

LETA 1968

Tudi naslednja novica iz šaleške doline je bila objavljena v mariborskem Večeru, št. 116:

»V Velenju so dobesedno razgrabili vstopnice za sobotno zabavno prireditev, ki jo pripravlja kreditna banka Celje s poslovnimi enotami. Na prireditvi bo sodeloval narodno-zabavni ansambel Borisa Franka s Kranjci in humoristom. Med prireditvijo bo nagradno žrebanje vezanih vlog. Med vlagatelje bodo razdelili kar 39 lepih nagrad. Prireditev bo nocoj v Domu kulture v Velenju.«

Danes se naslednica Kreditne banke Celje ne ukvarja več z organizacijo takih ali podobnih prireditev. Razlogov je verjetno več, najmočnejše pa je prav gotovo dejstvo, da takšne reklame ne potrebuje več. Varčevalcev ima verjetno dovolj oziroma preveč, vsaj glede na gnečo pred bančnimi okenci. Res pa je tudi to, da je bil dinar v letih, ko je bila objavljena ta vest še dokaj stabilna valuta in je tudi varčevanje imelo svoj smisel.

DAMIJAN KLJAJIČ

Rekli so:

TONE PARTLJIČ na kulturnem večeru dne 5. maja

Odločil sem se, da na politiko okoli sebe reagiram, kot vidite, preko zajebancije. Ko pišem humoreske, politično angažirane in kadarkoli jih napišem (še celo zdaj bi jo moral napisati čez nedeljo, pa je najbrže ne bom, ker čujem, da so Janša aretirali, odpeljali in zaprli), se sprašujem, ali imam pravico do te pozicije Švejka v tako brutalnih časih? Ali imam pravico skrivati se za nekimi humoreskami? Ali ni to v bistvu švejkovska pozicija in ali je poštena in ali je dovolj hrabra? To se sprašujem vsak teden. Obenem si pa mislim, da če bomo vse tako zares jemali, če se ne bomo mogli niti posmehniti več z distanco temu kar delamo, kot sem rekel prej, kako doživljam recimo CK, pa tudi Kučana, ki ga v resnici zelo cenim. Ampak se mi zdi, da je ujet v grozno farso, ki je seveda strašna. Upajmo, da ne bo zaradi nje stekla kri, čeprav kot vemo, je že stekla tudi kri. In se res sprašujem, ali imam pravico se s tega zajebavati. To je prvo, kar nisem prepričan, da imam prav.

Drugo pa, sam nimam občutka oportunizma. Naj vam povem, kako je bilo, ko sem bil predsednik pisateljev. Pot pisateljem sta utrla že Tone Pavček, ki je tudi že sedaj vedno boljši in Potrč (in če sem prej kako pikro na njegov račun rekel, bi lahko edino v zvezi s tem, da je hotel pisateljsko društvo voditi tako kot je CK rekel). Pavček je prvi vedel, da je treba te stvari delati drugače in je meni zelo olajšal in sem jaz nekako pristal na to, da grem v politiko in naredimo prvo zborovanje v Cankarjevem domu leta 1985. Marsikje sem že govoril, kako je to izgledalo, ko so me poklicali tja in ko sem videl vso slovensko tedanjo politiko posrano od strahu, kaj se bo zgodilo tam v Cankarjevem domu. In takrat sem izgubil veliko spoštovanja do njih, če se tako bojijo, kaj bodo pa sedaj pisatelji naredili. No, ni važno. Takrat, moram reči, je bil Šetinc predsednik SZDL (preberite njegovo knjigo, če jo niste, boste točno videli, do kam je on s svojo vzgojo in svojim akvitivizmom poskušal odpirati SZDL, plaho in počasi, ker objektivno takrat ni bilo mogoče). Ko sva šla z Mikelnom k njemu zaradi Dachauskih procesov (ko so dali tisto, se spomnite, nekakšno »rehabilitacijo«) Mikeln v imenu PENa, jaz v imenu pisateljev (ker je Torkar in še kak pisatelj tudi nastradal), in sva šla protestirati, kakšna rehabilitacija je to, ker daješ možnosti, da so nekateri pa vendarle bili krivi. In ko sva prišla midva k njemu, bili smo sami trije v pisarni, nama je rekel: »Poglej Partljič tista vrata, ti mi sedaj tu praviš, da sem premalo demokratičen. Zjutraj je tam stala ena tovarišica ugledna revolucionarka (ni povedal imena, vendar si lahko mislimo za katero gre), ki je vpila name, kako smo izdali in revolucijo in partijo in vse in kako popuščamo tem pritiskom.« In mislim, da je bila vsa slovenska politika, ki je hotela biti liberalna, stalno pod tem nakovalom. Skratka, takrat, ko sem jaz bil predsednik pisateljev, ni bilo ne Bavčarja, ni bilo ne Mladine, take kot je sedaj in mi je govoril, kake težave ima s svojim sinom Miletom, ni bilo ne Ruplove zveze, ne Omanove zveze, smo pa že takrat podprli Spomenko Hribar. Drugega nismo mogli, kot da smo šli v politiko.

Velikansko vlogo za zborovanje je opravil takrat Kmecl (čeprav med pisatelji Kmecl ni dosti priljubljen, ker ga imajo za del politične strukture, po mojem pa po krivici). Kmecl je v tistem času, leta 1984, ko je bil predsednik Komiteja za kulturo, prvi napisal jasno v časopisih, koliko slovenskega denarja gre kam in je napisal recimo to, da dajemo sredstva za pomoč Črni gori po potresu v isti višini, kot je proračun slovenske kulturne skupnosti. Nismo vedeli kaj dajemo v federacijo, kaj dajemo za JLA, kaj dajemo za nerazvite, samo za Črno goro smo dajali toliko kot za kulturo. In takrat smo pisatelji rekli, jebenti, ali ima en narod, ki ga je kultura skozi zgodovino držala pokonci, pravico take kastracije. Vsaka čast solidarnosti, ki mora biti in tudi mi jo bomo morda kdaj potrebovali, je pa nerazumno, da toliko let po potresu daješ nekam več, kot za svojo kulturo. In Kmeclovi podatki so bili za nas impulz, da smo šli v politiko.

Danes se mi zdi, ko poslušam tega Bavčarja, jebenti, da je edini pravi zvit politik. In zato tudi je marsikomu neprijeten. Zadnjič, ko sem se z njim domov vozil, je rekel: »Partljič, veš, samo to moraš stalno pokazati, da se jih ne bojiš. Samo to so najbolj nervozni, samo to! Pa se tudi jaz kdaj zvečer doma, pod povštrom razjočem.« Kar se mi je od enega takšnega hrusta, kot je Bavčar, zdelo skoraj neverjetno, da ima tudi on take stiske. Je še rekel: »Samo to jim ne pokazat in vedno imej ti iniciativo in ne pokazat, da se jih bojiš.«

Mislim, da so ti fantje sposobni, društvo pisateljev pa tudi dobro dela in jaz ne čutim več svoje dolžnosti. Jaz sem sedaj član predsedstva SZDL, drznil bi si reči, da sem tam (redkokdaj grem na seje, tudi to priznam, zlasti kadar so tam kulturna vprašanja), v okviru svoje sposobnosti hraber. Od mene sta radikalnejša mladi Šetinc in Mojca Drčar-Murko, jaz pa sodim tam nekam kot Bibič. In tam se mi zdi, da se ne smem prodati. Drugače pa ne čutim potrebe po nekem nastopaštu, ker se mi zdi, da delajo drugi dobro. Tako sem si oddahnil, ko mi ni bilo treba hoditi v Beograd na seje in se vsakikrat znova potrjevati. In ko sem se vrnil iz Beograda so me vsi v pisarni gledali, češ, ali si poklekni!? Si se prodal? Mene so poslali k Marincu, razumete, ali pa k Šetincu, nikoli zaradi mene, lahko se mi ne vem kaj zgodi, če sem jaz eno samo zvezo rabil v življenju. Kakšen pisatelj pa je za kakšno stvar rabil zvezo.

Nekoč mi je hči enega pisatelja pisala dolga pisma o tem, da vedo, kje je oče pokopan, ki je bil ubit leta 1945 v tem prvem procesu, oziroma so jih peljali na streljanje. Za druge ne vedo. Tega pisatelja, ne posebno pomembnega, a vendar pisatelja, je zadela kap na poti, ko so ga tja peljali, ker je bil že hrom, ko so ga tja peljali in so ga kar vrgli iz kamiona in ga nekje pokopali. In ona mi je trdila, da ve, kje je pokopan in da bi ga radi prekopali. Šel sem k Francu Šetincu in sem mu povedal to zgodbo, ki moram reči, da se mi je zdela malo pravljična oziroma malo takó. Rekel mi je: »Partljič, če je to res, ga lahko poiščejo in normalno pokopljejo, samo naj ne delajo iz tega kakšne politične manifestacije, sicer pa ti bom čez 14 dni odgovoril, ker se bom na pravem mestu pozanimal ali je to res ali ne. In moram reči, da mi nikoli ni odgovoril, čeprav sva bila večkrat skupaj, no, mogoče je njej direktno odgovoril. Skratka, ko sem šel tako k Šetincu, jebenti, ko sem se vrnil nazaj, so me vsi gledali, ali sem sedaj že pol Šetincev pol naš, sem se tudi tega naveličal, da sem stalno hodil po kostanj za druge, stalno sem bil na neki preizkušnji: A si še pošten? Si še? Kajti dosti mojih kolegov pisateljev je kar velik gobec, ko smo na društvu, ko pa je treba nekaj narediti, jih je mogoče pet, šest.

Ali na primer: v Beogradu so naši sprožili važne stvari, ampak, sem rekel, pojdite vsaj trije z mano. Ker so seje javne, pride ti kar 60 Srbov na sejo. Saj glasuje samo eden, ampak ustvarijo vzdušje. Pojdi z menoj! sem rekel. Fa je rekel, da ne gre preko Kolpe. Ti idi! In moram reči, da sem se tega nažrl do sem . . .

PRIREDITVE KULTURNEGA CENTRA

RAZPAD MESTOTVORNE ARHITEKTURE

V petek, 19. maja, ob 19.00 bo v domu kulture — stiskarna, predavanje z naslovom ARHITEKTURA — MESTO OBLIKOVANJA, ki ga bosta imela arhitekta Nande Korpnik in Edi Vučina. Predavanje, ki bo spremljano z barvnimi diapozitivi, naj bi odgovorilo na vprašanje, zakaj je arhitektura, kot umetnost gradnje, razpadla na med seboj neuglašene institucije in panoge (urbanizem, gradbeništvo, komunala, spomeniško varstvo, planiranje, zakonodaja . . .), ki so vse nesposobne kvalitetnega dograjevanja mesta.

Vstopnine ni!

»PLES ŽIVI V NAS«

V petek, 19. 5. se nam v domu kulture, ob 19. uri, obeta zanimiva plesna prireditev »PLES ŽIVI V NAS«. Gre za prikaz plesne dejavnosti amaterskih plesnih skupin naše občine.

V Velenju že nekaj let v okviru ZKO Velenje delujeta plesni skupini GIB in MEDIA, ki se ukvarjata s sodobnim in izraznim plesom. Obe skupini sta nastopali na raznih prireditvah v občini in izven nje, na področnih in republiških srečanjih plesnih skupin, pa tudi na »DNEVIH PLESA« v Cankarjevem domu.

V programu sodelujejo skupini GIB, MEDIA, Nina Mavec ter gostujoča skupina T4 iz Ptuja. Nastope bo ocenjevala selektorica za celjsko področje, nastopajoči pa imajo možnost, da se uvrstijo na področno oz. republiško srečanje plesnih skupin, ki bo letos v Novem mestu.

Vabimo vse, ki vas ples zanima, da si plesni večer ogledate. Skupini pa jeseni vabita k sodelovanju nove člane.

BILJANA PLATNO BELEŠE

Sodelovanje med Makedonsko Kamenico in Krajevno skupnostjo Pesje je že obrodilo sadove. Lani so to makedonsko mesto obiskali kulturniki iz Pesja, letos pa Makedonci že vračajo obisk in prihajajo z bogatim kulturnim poslanstvom. Kakšno je, bomo lahko videli v soboto, 20. maja, ob 18.00 v domu kulture v Titovem Velenju, kjer se bo s celovečernim programom glasbe, folklore in petja predstavilo tamkajšnje KUD Vera Jocić.

FILMI Z ŽIVO GLASBO

V domu kulture Velenje — stiskarna, bo v soboto, 20. maja, ob 20.00, zanimiv kulturni dogodek. V organizaciji ŠKUC — FORUM si bomo tega večera ogledali film: BRZICE IN KRISTALNA KROGLA Matjaža Weingerla z živo glasbeno spremljavo, v kateri bodo sodelovali:

Lado JAKŠA — klaviature, saksofon
Andrej TROBENTAR — glas
Matjaž Weingerl — Klavirska harfa, flavta

V drugem delu pa bomo videli film DOLINA ODMEVA prav tako avtorja Matjaža Weingerla, v katerem se prepletajo trije dejavniki narave: VODA, OGENJ in VETER. Film zasleduje misel, da se iz nasilja mestnega prometa umaknemo k naravnim izvorom, se tam oplemenitimo in se zato zmoremo vračati in vključevati v vsakdan.

OBISK V CANKARJEVEM DOMU IN V DVORANI VATROSLAV LISINSKI

Še vedno so na razpolago prosta mesta za obisk baleta GULBENKIAN iz Lizbone, dne 21. maja, ob 19.00 v Cankarjevem domu v Ljubljani. Odhod avtobusa ob 16.00. Vstopnice so odlične. Cena aranžmana 70.000 din. Tel. 853-574.

Eden najslavnejših tenorjev vseh časov GIUSEPPE DI STEFANO bo pel 31. maja ob 19.30 v veliki dvorani Vatroslav Lisinski v Zagrebu. **Njegova gostja bo sopranistka Monica CURTH in pianist Roberto NEGRI.** Na sporedu so najbolj popularne operne arije ter napolitanske pesmi in dueti.

Prijave na telefon 853-574.

Srečanje pobratenih mest

Drugič zapored Velenjčani

Od 12. do 14. maja je bil v Titovem Velenju mednarodni mladinski športni festival — srečanje 170 mladih športnikov in športnic iz partnerskih mest Esslingera iz ZR Nemčije, Schiedama iz Nizozemske in Titovega Velenja. Srečanja so tradicionalna, saj potekajo že dvajseto leto, vsakič v drugi državi. Gre za sodelovanje pri katerem sicer prevladuje šport, niso pa zanemarjena tudi ostala področja. Tako je tudi to srečanje del naših prizadevanj za tesnejše in uspešnejše stike z Evropo.

Letos se je z organizacijo spoprijela zveza telesnokulturnih organizacij občine Velenje in po zagotovilu prijateljev iz tujine svoje delo opravila zelo uspešno. V programu so prevladovala športna srečanja, gostje pa so si ogledali še znamenitosti mesta in okolice, bili v zdravilišču Topolšica, sprejel pa jih je tudi predsednik občinske skupščine Drago Šulek.

Prihodnje leto bodo gostitelji Nizozemci, ki so sodelujoče že tudi uradno povabili. Prav bi bilo, če bi se srečanja v Schiedamu udeležila močna velenjska ekipa, saj bi ob morebitni zmagi dobila v trajno last velik pozlačen prehodni pokal. Tega so namreč mladi športniki iz naše občine prvič dobili pred letom v Esslingenu, ekipni zmagovalci pa so bili tudi tokrat. Gostoljubja, ki je bilo sicer prisotno povsod, na športnih srečanjih namreč ni bilo.

REZULTATI: rokomet—moški: Velenje:Schiedam 12:11, Velenje: Esslingen 13:6, Esslingen:Schiedam 5:6; rokomet—ženske: Velenje: Schiedam 13:3, Velenje: Esslingen 18:12, Esslingen:Schiedam 8:7; nogomet: Schiedam:Velenje 2:3, Esslingen: Schiedam 2:7, Velenje:Esslingen 0:0; odbojka—ženske: Schiedam:Velenje 0:2, Esslingen:Schiedam 1:2, Velenje:Esslingen 2:0; plavanje, 50 m moški:Kadliček, Vrabič (oba TV), Turri (Esslingen); ženske: Rednak, Mijoč (obe TV), Goeneweg (Schiedam); 4 × 50 m moški: Velenje,Schiedam, Esslingen; 4 × 50 m ženske: Velenje Esslingen, Schiedam; kros—moški: Suhadolnik, Raznornik (oba TV), Ooyen (Schiedam); ženske: Djedović, Cesar, Raner (vse TV); ekipni vrstni red: 1. Velenje 25 točk, 2. Sciedam 18, 3. Esslingen 17.

Vladimir Vidmar

Bo Šoštanj tretjič prvak?

Igralci Šoštanja so pred novim velikim uspehom, tretjo osvojitvijo najboljšega v republiki. Do naslova republiških prvakov jih loči le še točka. Trenutno so namreč za točko boljši od drugouvrščenega trboveljskega Rudarja, v prednosti pa bodo tudi v sobotnem zadnjem kolu v slovenski ligi. V domači Rdeči dvorani v Titovem Velenju bodo gostili Sedmouvrščene igralce Termopola iz Škofje Loke, njihovi edini konkurenti za prvo mesto pa morajo v goste k ekipi Bakovcev, ki je trenutno na devetem mestu. Gotovo igralci Šoštanja sami vedo, da bodo morali igrati zelo zavzeto, v nobenem trenutku nasprotnika ne smejo podcenjevati, saj so letos z nekaterimi slabšimi nasprotniki igrali preveč lagodno, spomniti pa se tudi morajo, da so jih Škofjeločani že premagali v Rdeči dvorani.

Pomembno točko za osvojitev prvega mesta so igralci Šoštanja osvojili prav v prejšnjem kolu v Ljubljani, kjer so z ekipo Prul igrali neodločeno 22:22, v prvem polčasu pa so celo vodili s 13:11. Izid je ustrezal obema ekipama, gostitelji so si s točko zagotovili obstanek v republiški ligi, gostje pa so se s točko čisto približali naslovu republiškega prvaka.

Šoštanj: Gradišnik, Čater, Rozman, Ramšak 4, Stropnik, Plaskan 1, Stropnik, Požun 1, Žolger 6, R. Lesjak 6, Vrečar, Voglar 4, S. Lesjak. *(vos)*

V soboto odločitev-

Šoštanj: Termopol

V zadnji in odločilni tekmi letošnjega prvenstva se bodo rokometaši Šoštanja v soboto v Rdeči dvorani v Titovem Velenju sestali z ekipo Termopola iz Škofje Loke. Igralce Šoštanja le še točka loči od najvišjega naslova, zato uprava kluba vabi ljubitelje rokometa, da v čimvečjem številu pridejo na tekmo in z navijanjem pomagajo igralcem do tretjega republiškega naslova.

Začetek tekme bo ob 19. uri.

Denis Bola zmagala v Splitu

V Splitu je bilo izbirno tekmovanje najboljših jugoslovanskih strelcev z malokalibrskim orožjem za nastop na tekmovanju za svetovni pokal v Zagrebu. Lep uspeh je dosegla Denis Bola, ki je s pištolo zmagala pri članicah.

Tenis

Pionirska šola in tečaji

Šaleški teniški klub bo junija organiziral začetno pionirsko šolo za otroke rojene v letih 1981, 1982 in mlajše. **Prijave sprejemajo na teniških igriščih ob Jezeru v petek, 19. 5. in v ponedeljek, 22. 5., od 16. do 18. ure.** Cena za 12-urni tečaj je 150.000 dinarjev. Prijave sprejemajo tudi za začetne in nadaljevalne tečaje za starejše otroke in odrasle. Za ostalo se lahko pozanimate na telefon 856-723.

I. D.

Trim pohod na Paški Kozjak

Več kot 700 pohodnikov

Po neurju v noči iz sobote na nedeljo, 7. maja, je le malokdo pričakoval, da se bo trim pohoda na Paški Kozjak udeležilo toliko starih, malo manj mladih in mladih ljubiteljev planinske dejavnosti iz Šaleške doline. Pri gasilskem domu v Šaleku se je že zgodaj zjutraj zbirala množica občanov iz vseh koncev velenjske občine. Na trim pohod na Paški Kozjak se je odpravilo okrog 700 pohodnikov, med njimi tudi okrog 100 družin. To je bil že deseti pohod, ki sta ga skupaj organizirala ZTKO Velenje in Planinsko društvo Titovo Velenje.

Seveda na poti, na štirih kontrolnih točkah, ni manjkalo okrepčil za vse pohodnike, posebej veselo pa je bilo na cilju, kjer je komisija za propagando pripravila več športno-zabavnih igric. Nekateri so se skupaj s prijatelji,, znanci zadržali pri koči na Paškem Kozjaku ves čas, drugi pa so pot nadaljevali na Špik iin Basališče.

Zabavali se niso samo tisti, ki so sodelovali v pripravljenih igrah,, ampak so se njihovim spretnostim ali nespretnostim od srca nasmejali gledalci. Ker sta Metka in Ludvik Onuk obiskala Paški Kozjak od septembra 1988 do 7. maja letos že dvanajstkrat, sta si na osnovi zapisanih pravil »Ljubiteljev Paškega Kozjaka« prislužila še posebne nagrade. Ludvik se bo tako udeležil izleta, ki ga bo organiziralo AMD Titovo Velenje, Metka pa se bo lahko odpravila skupaj z drugimi udeleženci na dvodnevni izlet, ki ga bo pripravilo velenjsko planinsko društvo.

Trim pohod na Paški Kozjak je torej uspel, tako organizacijsko kot tudi drugače. Poleg organizatorjev imajo levji delež zaslug za prijetno preživeto nedeljo domačini Paškega Kozjaka ter »oskrba« na koči sami.

Na tej priljubljeni izletniški točki se bo letos zvrstilo še nekaj prireditev. V počastitev meseca mladosti se bodo 27. maja srečali pionirji mladinci, malo kasneje gospodarji točk Šaleške planinske poti, v počastitev letošnjega občinskega praznika in 40-letnice velenjskega planinskega društva pa bodo domačini pripravili kmečki praznik. Če prej ne, se na Paškem Kozjaku vidimo znova prihodnjo pomlad.

Julijana Hočevar

Atletika

Novi lepi uspehi

Velenjski atleti in atletinje so se v zadnjih dneh ponovno izkazali na tekmovanjih doma in v tujini. Romeo Živko se uspešno vrača na atletske steze. Po velikem uspehu na uličnem teku v Zagrebu je zmagal še v Mariboru. Tokrat na kvalifikacijskem tekmovanju za slovenski atletski pokal. V samostojnem teku je prepričljivo osvojil prvo mesto na 5.000 metrov, dosegel zelo dober čas, njegov uspeh pa je z drugim mestom dopolnil Hudournik. Živko je zmagal tudi na 1.500 metrov. Na 800 metrov je zmagal Pohar, Babičeva pa je bila prva na 800 in druga na 1.500 metrov.

Da so srednje proge najmočnejše orožje velenjskih atletov in atletinj, je potrdila Natalija Mraz, ki je zmagala na partizanski olimpiadi v Foči, Melita Rant pa je bila peta. Tako bo tudi v prihodnje, kar dokazuje odličen dosežek 13-letne Jolande Steblovnik na neuradnem srednjeevropskem prvenstvu za mlajše mladinke in mladince v italijanskem Bressanonu. Nastopilo je 13 deželnih ekip iz šestih držav, Jolanda pa je za Slovenijo priborila eno od treh posamičnih zmag. Prva je bila na 1.500 metrov in potrdila svoje velike možnosti.

Izola:Rudar 1:0 (1:0)

Jim zmanjkuje sape?

Nogometaši velenjskega Rudarja so še pred dvema ali tremi koli veljali ob Ljubljani in Muri za enega najresnejših kandidatov za osvojitev prvega mesta v republiški ligi. V krogu treh kandidatov so Velenjčani še vedno, vendar že morda s prevelikim zaostankom točk za trenutno vodilno Ljubljano. Ta je v dosedanjih 21 kolih zbrala 29 točk, dve več kot drugouvrščena Mura in štiri več kot Rudar na tretjem mestu. Verjetno pa v Rudarju še niso prenehali razmišljati o prvem mestu, tako je tudi prav, saj je do konca še kar pet kol in lahko pride do preobrata v njihovo korist. Morda bo razplet ugoden za njih že v nedeljo, saj mora Ljubljana v goste k Pohorju, Velenjčani pa bodo doma gostili zelo solidno ekipo Medvod.

Na gostovanju v Izoli so bili gostitelji boljši v prvem delu, ko so tudi povedli, v drugem so si Velenjčani nadvse prizadevali vsaj izenačiti, žal pa ni bilo strelca.

RUDAR: Cvijetković, Jalušić, Oblak, Marjanović, Muslimović (Baručić), Cvikl, Pranjić, Zirdum, Bojanović, Salija (Omić), Goršek.

(vos)

Elkroj:Vozila 0:3 (0:3)

Novo razočaranje

Elkrojevim nogometašem pomladi ne cvetijo rožice. V nedeljo so ponovno razočarali svoje navijače, saj so gladko izgubili z ekipo Vozil z 0:3. Na težkem igrišču so gostje igrali enostavno, prikazali sodoben nogomet, plod takšne igre pa so bili trije zadetki v domači mreži že v prvem polčasu. V drugem polčasu so imeli domačini sicer navidezno terensko premoč, z visokim vodstvom zadovoljni gostje pa so se uspešno branili. V naslednjem kolu bo Elkroj igral v Domžalah.

ELKROJ: Pusovnik, Ilić, Žurej, Knez, Božičević (Kolar), Rednak, Grobelšek, Hren, Remic, Marolt (Tratnik), Ermenc (Bolko).

Era Šmartno:Veržej 1:0 (1:0)

Nogometaši ERE Šmartno so dosegli novo zmago, ki bi glede na potek igre in številne priložnosti morala biti izdatnejša. Zmagoviti zadetek je v 19. minuti dosegel Bevc, kasneje so napadalci zapravili vrsto obetavnih napadov in gostje so se izvlekli z minimalnim porazom. Za vodilnim Steklarjem torej še vedno zaostajajo za dve točki, v prihodnjem kolu pa bodo gostovali pri Dravinji v Slovenskih Konjicah.

ERA Šmartno: Kronovšek, Matko, Irman, Tomažič, Skrbinek, Oblak, Korber, Fajdiga, Laznik (Malus), Rudnik (Železnik), Bevc.

Pionirke ŽRK republiške prvakinje

Je bilo prav, da so igrale dobro?

V letu, ko ženski rokometni klub Velenje slavi 15-letnico obstoja in 10-letnico neprekinjenega igranja prve ekipe v drugi zvezni ligi, dosega klub zelo dobre uspehe. Članska ekipa je v nedavno končanem prvenstvu pristala na zelo dobrem sedmem mestu, pionirke pa so pred dnevi postale republiške prvakinje. Sploh bomo o uspehih spregovorili v eni prihodnjih številk, ni pa odveč, če že danes zapišemo, da vse te uspehe dosegajo v položaju, ko se klub ubada s hudim pomanjkanjem denarja, ko so razmišljali, da bi prva ekipa pred začetkom spomladanskega dela izstopila iz druge lige, ko ne vedo ali bo denar za nadaljevanje in tudi ne ali bodo po tem uspehu starejše pionirke lahko zaigrale na državnem prvenstvu, kot predstavnice Slovenije.

Na republiškem finalu za starejše pionirke v Škofji Loki so sodelovale mlade igralke Drave iz Ptuja, Kranja, Mlinotesta iz Ajdovščine, ljubljanske Olimpije in Velenja, manjkale so le prvakinje Dolenjske. **Mlada velenjska dekleta so v polfinalu premagala Olimpijo 18:14 (11:3), v finalni tekmi pa Mlinotest s 14:8 (7:5), za tretje mesto Olimpija:Kranj 23:15. Za najboljšo igralko sklepnega turnirja so izbrali Tanjo Oder.**

Med tem je klub še na enem tekmovanju potrdil dobro delo z mladimi selekcijami. Selekcija Šaleške je bila v skupini, ki je igrala v Račah, najboljša, in se je uvrstila v republiški finale šolskih športnih društev. Premagala je selekcijo Rač z 22:6 in Ptuja (Drava) 18:8.

Šah

Na državnem prvenstvu za slepe in slabovidne v Sarajevu je zmagal Viktor Vrtačnik iz Topolšice. Nastopili so šahisti iz Slovenije, Hrvatske, Črne gore in Bosne in Hercegovine.

V. V.

RTC Golte

Tekmovanje v jadralnem letalstvu

Rekreacijsko-turistični center Golte in padalska sekcija pri šaleškem alpinističnem odseku bosta v soboto in nedeljo na Golteh pripravila odprto prvenstvo Golt in tekmovanje za pokal Merxa v jadralnem padalstvu. Prijave bodo sprejemali v Žekovcu v soboto, 20. maja, od 7. do 8.30. Prvi start bo ob 9.00, drugi ob 12.00 in tretji ob 15.00. V nedeljo ob 9. uri bo start tekmovanja za prvenstvo Merxa (disciplinska točnost), ob 12. uri pa start najboljših 20 finalistov. V soboto bo v Žekovcu goste zabaval Vlado Kalember.

Mali nogomet

Turnir v Šoštanju . . .

Klub malega nogometa Lajše bo od danes, četrtka 18. maja, do sobote pripravil velik turnir, na katerem bo nastopilo 39 ekip iz vse Slovenije. Finalno srečanje bo predvidoma v soboto ob 21. uri.

. . . in v Kokarjah

Podoben turnir v malem nogometu pripravljajo tudi športno društvo Dreta iz Kokarij, Bife Emil in občinska konferenca ZSMS Mozirje. Letos bo na vrsti drugič, namenjajo ga dnevu mladosti in spominu na Franca Strgarja, prijave pa sprejemajo do 26. maja v bifeju Emil v Kokarjah. Turnir bo 27. in 28. maja na igrišču v Kokarjah, najboljše ekipe pa poleg pokalov čakajo tudi lepe denarne nagrade.

KMN Titovo Velenje dvakrat zapored

Malonogometna ekipa Lipovega lista in KS Konovo sta organizirala prva dva turnirja v letnem delu tekmovanja pod okriljem ZTKO občine Velenje. Na prvem je ekipa KMN Titovo Velenje v finalu premagala ekipo Vegrada, na drugem pa prav tako v finalu ekipo Lipovega lista.

Igralci KMN Titovo Velenje se v tem času pripravljajo za nastop na mednarodnem turnirju v Poreču, ki bo od 29. maja do 3. junija v Poreču in je eden od kvalifikacijskih turnirjev za udeležbo na svetovnem pokalu v malem nogometu.

Zmaga nogometašev Elektro remonta

V počastitev dneva mladosti sta osnovna organizacija ZSMS RLV, tozd Jamska mehanizacija in komisija za šport in rekreacijo pri tamkajšnji osnovni organizaciji sindikata organizirali na igriščih osnovne šole Antona Aškerca in Gustava Šiliha že tradicionalni turnir v malem nogometu.

Na njem je nastopilo dvanajst ekip, zmagali pa so igralci malega nogometa Elektro remonta pred ekipo Hidravlika Škale I.

—tp—

Turnir »dobre volje«

Člani osnovne organizacije ZSMS in Kluba 81 iz Šmartnega ob Paki bodo jutri (v petek), pripravili zanimiv turnir »dobre volje«.

Na turnir so povabili sedem, dokaj zanimivih ekip iz različnih »sfer« življenja in delovanja ter s tem želeli dokazati, da tudi v kritičnih časih ljudje z različnimi pogledi in mišljenji najdejo skupne točke. Te naj bi bile mir, razumevanje in prijateljstvo. Poleg dveh domačih ekip bodo na turnirju, ki je zaprtega tipa, sodelovale še ekipa društva duhovnikov Slovenije, uredništva Mladine, kluba črnskih študentov iz Maribora, zaporov Celje in ekipo malega nogometa Aero, prav tako iz Celja.

Turnir malega nogometa bodo začeli ob 17. uri na igrišču pri osnovni šoli v Šmartnem ob Paki, prostovoljne prispevke, predvsem gledalcev, pa bodo namenili za obnovo enega od simbolov svojega kraja.

T. P.

Mislinja

Kegljanje na asfaltu

Sekcija za kegljanje na ledu in asfaltu, ki organizirano deluje v sklopu TVD Partizana Mislinja, je v soboto organizirala republiško prvenstvo v kegljanju v metu na daljavo na asfaltni ploskvi. Omenimo naj, da so se organizatorji potrudili ter zelo dobro izpeljali samo tekmovanje. Tako se je ob množici gledalcev tovrstne zvrsti športa (ta je edini v Sloveniji, drugod po Jugoslaviji ga ne gojijo), zbralo 20 tekmovalcev iz kegljaških klubov Jesenic, Žirovnice, Kranjske gore in Mislinje.

Letošnji naslov republiškega prvaka v metu na daljavo na asfaltni ploskvi je zasluženo osvojil domačin Stanko Koprivnikar z vrsto dolgih in lepih metov (76 in 85 m). Na drugo mesto se je uvrstil Jože Špolad Kranjska gora z 74. in 82. m, tretji pa je ponovno bil domačin Rudi Lubej z 71. in 55. m, četrto mesto je pripadalo Janiju Jelovčanu Kranjska gora z 65. in 43. m ter peto mesto Stanetu Mlekušu z 60. in 48. metri.

Ekipno so slavili kegljači Mislinje s skupno dolžino meta 208,05 m pred Kranjsko goro z 182,42 in Jesenicami 156,30 metra.

Silvo Jaš

Jadralno letenje

Športne značke in rekordi

V prejšnji številki Našega časa smo va spopeljali skozi osnovno šolanje jadralnega pilota. Skupaj smo dosegli mednarodno dovoljenje za jadralnega pilota in kar veselo že jadramo po vseh letališčih okoliških gričev. Skoraj vsako smreko že poznamo, dobro vemo, kje na Lomu ali Golteh »drži«, še bolje pa smo si zapomnili, kje (npr. na Razborju ali na Uršlji gori) »požira«. Rekli boste, no, ja, sedaj pa bomo cele dneve »guslali«. Že res, toda za športnega pilota je, kakor v drugih športih, trening osnova za ohranjanje vzdržljivosti. Le dobro uleten pilot je sposoben ostati tudi v najtežjih termičnih pogojih v zraku in v tem času preleteti določeno pot ali razdaljo.

Jadralci merijo svoje sposobnosti razen na tekmovanjih tudi v boju za osvajanje jadralnih športnih značk, za katere predpisuje merila FAI — mednarodna letalska organizacija ustanovljena leta 1905 in je leta 1937 uvrstila jadralstvo v svoj športni program. Poleg začetniške C značke so uvedli najprej srebrni in zlati C, leta 1950 še zlati C s tremi diamanti. Pred petimi leti pa je FAI k tem dodala še četrti diamant za polet 1000 kilometrov.

Pogoje za začetniške jadralne značke A, B, C predpisujejo nacionalni aeroklubi. Pri nas v Jugoslaviji je potrebno za športno značko A — samostojno jadrati skupaj eno uro, B — samostojno jadrati skupaj tri ure in C — samostojno jadrati skupaj pet ur.

Pri višjih športnih značkah pa so pogoji še zahtevnejši. Poglejmo si značke in pogoje za njihovo osvojitev:

Seveda je mogoče jadralne rekorde postavljati izven okvirjev jadralnih značk. Svetovne jadralske rekorde priznava in vodi posebna jadralska komisija CVSM (Commision du Vol Sans Moteur) pri FAI. razvrstila jih je v dvanajst disciplin, ločeno za enosede in dvosede, za vsak spol posebej. Seveda so bili najzanimivejši rekordi doseženi z visoko sposobnimi plastičnimi enosedi. Poglejmo si najzanimivejše do danes:

— najdaljša preletna razdalja (prosti let) 1460 km (ZRN, 1972)

— najvišja dosežena absolutna višina 14.938 m (ZDA, 1986)

— hitrost pri letenju v trikotniku s skupne dolžine stranic 100 km, 195 km/h (Avstralija, 1982)

Za primerjavo naj navedemo, da je zračna razdalja med Ljubljano in Beogradom 500 km, medcelinski polet (npr. med ZDA in Evropo) z reakcijskimi letali je na višini do 12 tisoč metrov, potovalna hitrost športnega enomotornega letala je od 130 do 160 km/h.

Kljub vse boljši opremi letal z radijskimi postajami in računalniki ostaja pilot odločilen. Samo temeljito strokovno znanje in poznavanje sposobnosti svojega letala, lastnih zmogljivosti, naravnih pogojev kot sta teren in vreme, pa še razumna odločnost in pogum vodijo k uspehu. Jadralno letenje je najmanj odvisno od sreče, čeprav pri posameznem poletu tudi nepredvidljive okoliščine lahko pripomorejo k končnemu izidu. Najboljši ali vsaj nadpoprečen je tisti pilot, ki zna spretno usklajevati vse naštete dejavnike.

AK Velenje

Kulturni drobiž iz sozda Rek

V razstavnem prostoru sozda REK je od danes, 18. maja, pa do 14. junija na ogled razstava karikatur Andreja Novaka, profesionalnega novinarja in karikaturista iz Ljubljane.

Andrej Novak je Ljubljančan, rojen leta 1935. Živi in dela v Ljubljani, zaposlen je na ljubljanski televiziji. Karikaturist je že 25 let in objavlja karikature v slovenskih in v jugoslovanskih časopisih, njegove karikature pa so bile ponatisnjene tudi v tujini. Samostojne razstave je imel v Ljubljani, v Piranski galeriji in v likovnem salonu na Ravnah na Koroškem, skupinskih razstav pa se je udeležil v Ljubljani, Beogradu, Skopju, Ribnici, Hanowru, Anconi.

Za satirično karikaturo je dobil leta 1983 najvišje slovensko priznanje — Tomšičevo nagrado.

Zajetna mapa karikatur, ki smo si jih izposodili od Andreja Novaka in sorazmerno majhen razstavni prostor našega sozda pa sta botrovala odločitvi, da smo si za posta preostalih karikatur izposodili še razstavni prostor Društva šaleških likovnikov.

In v Mayerjevi vili v Šoštanju bo nocoj, 18. maja, ob 19. uri tudi svečana otvoritev razstave.

O Andreju Novaku in njegovih karikaturah je JOŽE HUDEČEK, Novakov mladostni prijatelj med drugim zapisal: »Nam, ki poznamo Andreja Novaka takorekoč od vekomaj, iz tistih davnih let skupnega srečnega otroštva, nam, dečkom starega mesta, se zdi, da je njegova pripoved in izpoved, njegova narisana poezija in narisan humor — da je vse to obstojalo že davno prej, preden je avtor ustvaril.

V nekaterih izmed nas je tisto, že zdavnaj izgubljeno — ali celo pozabljeno — otroštvo še vedno ostalo živo in eden izmed teh, ki so v svojem najglobljem bistvu še vedno ostali »dečki starega mesta«, ki imajo drugim v vsakem trenutku neizmerno mnogo povedati, je tudi Andrej Novak. V njem še vedno živita smeh in poezija nekdanjih dni na ulica starega mesta in zato človek včasih razmišlja, ali je Andrej bolj pesnik — ali le bolj humorist. Vsekakor ni dobre poezije brez humorja in ni humorja, v katerem bi poezije ne bilo. Novakov humor je pač tiste plemenite vrste, ob kateri se človek najprej nasmeje, potem pa ostane še dolgo časa zamišljen. Nad seboj!«

Tatjana Hudomalj

O N I K

REDNI KINO VELENJE

Četrtek, 18. 5. ob 18. in 20. uri ter petek, 19. 5. ob 10., 18. in 20. uri SOLARNI BOJEVNIKI — ameriški, znanstveno-fantastični. Vloge: Richard Jordan, Jami Gertz.

Sobota in nedelja, 20. in 21. 5. ob 18. in 20. uri ter ponedeljek, 22. 5. BABY BOOM — ameriški, komedija. Vloga: Diane Keaton ob 10. uri.

Ponedeljek, 22. 5. ob 18. in 20. uri MUHA II. — ameriški, grozljivka (VIDEO). Vloga: Jeff Goldblum.

Torek, 23. 5. ob 18. in 20. uri ter sreda, 24. 5. ob 10., 18. in 20. uri DVA BEGUNCA IN FRKLJA — francoski, komedija. Vloga: Gerard Depardie.

NOČNI KINO V REDNEM KINU

Četrtek, petek in nedelja, 18., 19. in 21. 5. ob 22. uri GLAVNA (ŠEFICA) ZA SEKS — ameriški, trda erotika.

Sobota in ponedeljek, 20. in 22. 5. ob 22. uri NENA II. DEL — ameriški, trda erotika (VIDEO). Vloga: Raven Tom Byrow.

KINO DOM KULTURE

Četrtek, 18. 5. ob 20. uri BABY BOOM — ameriški, komedija — CIKLUS KOMEDIJ.

Ponedeljek, 22. 5. ob 20. uri DOZOREVANJE (ALL THE RIGHT MOVES) — ameriški — CIKLUS FILMOV TOMA CRUISEA.

KINO ŠOŠTANJ

Sobota, 20. 5. ob 20. uri NOČNI KINO: GLAVNA (ŠEFICA) ZA SEKS — ameriški, trda erotika.

Nedelja, 21. 5. ob 19. uri SOLARNI BOJEVNIKI — ameriški, znanstveno-fantastični

Ponedeljek, 22. 5. ob 19. uri BABY BOOM — ameriški, komedija.

KINO ŠMARTNO OB PAKI

Petek, 19. 5. ob 20. uri BABY BOOM — ameriški, komedija. Nedelja, 21. 5. ob 20. uri.

NOČNI KINO: GLAVNA (ŠEFICA) ZA SEKS — ameriški, trda erotika.

Torek, 23. 5. ob 20. uri SOLARNI BOJEVNIKI — ameriški, znanstveno-fantastični.

Dopolnilo k razpisu **JAVNE DRAŽBE DO ERA TOK KMETIJSTVO ŠOŠTANJ**, objavljene v tedniku Naš čas št. 17 dne 11. maja

Potrdilo (kopijo) o vplačani varščini morajo ponudniki poslati skupaj s pismeno izjavo, da sprejmejo vse razpisne pogoje v zaprti kuverti na naslov:
DO ERA, TITOVO VELENJE, Prešernova 10, z oznako: javna dražba za prodajo stanovanjske hiše, najkasneje do 25/5-1989.

Radio Velenje

Oddajamo na ultrakratkovalovnem območju, na frekvencah 88,9 (oddajnik Velenje) in 97,2 megaherca (oddajnik Plešivec).

Naročila za vaše čestitke in pozdrave, reklame, obvestila, sprejemamo na upravi Centra za informiranje, propagando in založništvo, na Foitovi 10 v Titovem Velenju. Vse informacije dobite po telefonu 855 450.

PETEK, 19. MAJA: 15.00 Začetek sporeda; 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.30 Dogodki in odmevi (Prenos osrednje informativne oddaje Radia Ljubljane); 16.10 Ekologi imajo besedo; 16.20 Za konec tedna; 16.30 Iz delegatskih klopi; 16.45 Nagradna igra; 17.00 Vaše Čestitke in pozdravi; 17.30 **V imenu Sove** (oddaja, ki jo pripravlja Šaleški študentski klub); 18.00 Vi izbirate, mi vrtimo.

NEDELJA, 21. MAJA: 11.00 Začetek sporeda; 11.15 Od Hude luknje do Rinke; 11.25 Kdaj, kje, kaj; 11.30 Z mikrofonom med vami; 12.00 Beseda potrošnika (naš gost bo znova predstavnik Ere, zato bomo kramljali predvsem o njihovih trgovinah); 12.30 Konec opoldanskega javljanja; 14.45 Vaše čestitke in pozdravi.

PONEDELJEK, 22. MAJA: 15.00 Začetek sporeda; 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.30 Dogodki in odmevi; 16.05 Minute z domačimi ansambli; 16.25 Kdaj, kje, kaj; 16.30 Obiskali smo; 17.00 Ponedeljkov šport na Radiu Velenje; 17.30 Mladi mladim; 18.00 Lestvica Radia Velenje.

SREDA, 24. MAJA: 15.00 Začetek sporeda; 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.30 Dogodki in odmevi; 16.20 Kdaj, kje, kaj; 16.30 Naša krajevna skupnost; 17.00 **Vi in mi** (oddaja v živo, ki jo bomo posvetili dnevu mladosti — v pogovoru boste lahko sodelovali po telefonu 855 963); 18.00 Novosti na področju zabavne glasbe.

era
titovo velenje

Salon Sodobna oprema vabi do 31. maja

na prodajno razstavno akcijo sodobnih, večnamenskih sedežnih garnitur Mebla.

Zagotovite si udobno počutje in popolno sprostitev v krogu domačih.

Era in Meblo vas pričakujeta s svojimi ugodnimi prodajnimi pogoji.

MEBLO

VIDEO ČUK
VIDEOTEKA ČUK
Stari trg 11
izposoja najnovejših filmov in videorecorderjev

GALERIJA KOLAR

PRODAJA OLJNIH SLIK, GRAFIK IN SKULPTUR

Bahunek, Berthold, Baljka, Borčić, Černe, Dragulj, Jagodič, Lacković-Croata, Lavrenčič, Mihelič, Milič iz Mačve, Pečko, Rotar, Šigna, Šlavec, Stojanović, Trsnikar, Tutta, Veličković, Žec

Odprto:
Torek - petek 9.00-12.30 / 15.30-19.00
Sobota 9.00-12.30
Ponedeljek zaprto

GALERIJA KOLAR, ŠOLSKA ULICA 5, 62380 SLOVENJ GRADEC, JUGOSLAVIJA, TELEFON (3862) 062 844 044

V GRAJSKEM HRAMU NA VELENJSKEM GRADU
NOVA VIDEOTEKA!!

VIDEO SONČEK
Pri „ROKU" - Titovo Velenje
Tel.: (063) 854-627, 855-999

Včeraj 1400 filmov, danes že 1600 filmov, resnično izjemna ponudba videokaset za vsak okus!

Postanite tudi vi član VIDEA SONČEK, članarine ni, ugodnosti so velike. Vse cene rastejo, VIDEO SONČEK pa je cene znižal.

IZPOSOJNINA ZA DVA FILMA JE 2.000 din na dan!

***VIDEO SONČEK** vas vabi v Grajski hram, lepo vas bodo postregli, vi pa izkoristite res ugodno ponudbo.*

Video Sonček vas pričakuje vsak dan od 9. do 18. ure, ob ponedeljkih pa od 15. do 18. ure.

OBČINSKA RAZISKOVALNA SKUPNOST VELENJE
SAVINJSKO ŠALEŠKA GOSPODARSKA ZBORNICA

RAZPISUJETA

sofinanciranje modelov ustanavljanja novih malih podjetij vseh oblik lastnine (mešano, družbeno, zasebno).
Model mora izhajati iz konkretnega primera in zajemati:
pogodbo za ustanovitev
statut podjetja
model poslovanja
model podjetniškega načrta

Skupna vrednost predvidenih sredstev je 36 mio din in ORS ter SŠGZ sta solastnika modelov v % udeležbe pri pokrivanju stroškov izdelave.

Informacije dobijo kandidati na SŠGZ, Trg mladosti 6, tel: 856-920.

LESTVICA VIDEOTEKE M4

LESTVICA VIDEOTEKE M 4
1. MANIAC COP
2. PLAYBOY
3. THE LIVE
4. EVIL OLTAR
5. MOVING
6. BLOODSTONE
7. ELVIRA

Vidoteka M 4 je vsak dan odprta od 13. do 19. ure, ob sobotah pa od 9. do 13. ure ČLANARINE NI. Na tri enkratno izposojene kasete četrta brezplačna. **In novost Videoteka M 4**: enkrat v tednu brezplačno izposojanje videokaset (število izbranih kaset neomejeno). **LOTERIJA M 4.**

Predavanje **NEVARNOSTI NA DUHOVNI POTI** bo v sredo, 24. maja, ob 18. uri v Stiskarni Doma kulture v Titovem Velenju. Predavali bosta KATARINA VELIKONJA in BARBARA ŠKOBERNE iz Ljubljane.

ADEG MARKT KRAUT v bližini cerkve PLIBERK

S tem kuponom dobite
ALVORADA »GASTRO« KAVA 1 kg 47.80

S tem kuponom dobite

— UKW — Stereo/MW
— na omrežje in baterije
— 2 zvočnika
— električni priključek
220

ŽIVILA
TEKSTIL
HI-FI URE
IGRAČE
DISKONTNA PONUDBA

VEDNO NAJUGODNEJŠA MENJAVA DINARJA

REK Termoelektrarne Šoštanj n. sol. o.
Šoštanj

DO TERMOELEKTRARNE ŠOŠTANJ
Delavski svet DSSS

Delavski svet DSSS ponovno objavlja prosta dela in naloge

RAČUNOVODJA PROIZVODNJE
pod naslednjimi pogoji:

1. VII. ali VI. stopnja strokovne izobrazbe ekonomske smeri
2. 3 ali 5 let delovnih izkušenj.

Pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite v roku 15 dni od dneva objave na naslov:

DO TERMOELEKTRARNE ŠOŠTANJ
Ivo Lole Ribarja 18
63325 ŠOŠTANJ

Prijavljene kandidate bomo o izbiri pisno obvestili v 8 dneh po sklepu delavskega sveta DSSS.

KLJUČAVNIČARSTVO
Jevšnik Viktor
Selo 14, Titovo Velenje
063/856-834

Ključavničarstvo Jevšnik

Ključavničarstvo Jevšnik Viktor se je močno uveljavilo s **kvalitetnimi izdelki** na domačem trgu, v zadnjem času se predstavlja s svojo ponudbo tudi v tujini.

Poleg že uveljavljenih drobnih kovinskih predmetov, serijske proizvodnje za avtomobilsko industrijo, rezervoarjev za olje, bojlerjev za centralno kurjavo in večjih konstrukcij, vlagajo sredstva tudi v razvoj.

Inovacijo, postajo za dekontaminizacijo, ki so jo izdelali leta 1986 za potrebe civilne zaščite, prav tako razvijajo v skladu s potrebami.

Inovacijski izdelek, postaja za dekontaminacijo pred delavnico.

Obiščite KLJUČAVNIČARSTVO JEVŠNIK in sami se prepričajte o hitri in kvalitetni ponudbi!

Mali oglasi

ROLETE IN ŽALUZIJE v več barvah izdelujemo in vgrajujemo. Telefon 063-24-296.

PRODAM ŠANK BAR in dva stolčka iz masivnega lesa, klubsko mizico in goveji koži (4,40 m²), rjavi. Telefon 853-229.

V TITOVEM VELENJU ALI OKOLICI išče zakonski par stanovanje. Pripravljena sta pomagati pri delu, plačata po dogovoru. Telefon 858-494.

VIDEORECORDER TEHNIC, nov, prodam. Telefon 858-514.

INŠTRUKTORICO ANGLEŠKEGA JEZIKA za poučevanje predšolske deklice 3 × tedensko želimo. Naslov oddajte na upravi tednika Naš čas.

DVA PRAŠIČA, težka okrog 120 kg, prodamo. Telefon 776-365.

ZASTAVO 101, letnik 1986, 19.000 km, dobro ohranjeno, garažirano prodam. Telefon 853-231 interna 216, popoldan 855-039.

MLADO KRAVO, 8 mesecev brejo in dosuševalnik »Vihar« za seno prodam. Telefon 857-219 zvečer, Šibanc, Spodnja Črnova.

KOZE MOLZNICE s samičkami za pleme in psa, nemškega ovčarja, prodam (po izbiri). Ogled od 13. do 15. ure, Arnače 11.

ZASTAVO 126 P, star 6 mesecev, ugodno prodam, prodam tudi Zastavo 126, letnik 1984. Telefon 062-845-097 ali 855-296, od 13. do 14. ure, Jure.

FEROTERM PEČ za centralno, prodam. Jožefa Teran, Florjan 290, Šoštanj.

OSEBNI AVTO LADA 1300 S, letnik 1983, prevoženih 49.200 km, prodam. Informacije po 18. uri, po telefonu 858-013.

STARJEŠO HIŠO V PODKRAJU, z malo zemlje, prodam. Telefon 888-134.

DIRKALNO KOLO SENJOR in motor za čoln Tomos 4,5 prodam 50 % ceneje. Telefon 857-416.

VRTNO HIŠICO »kinte kunte« prodam. Telefon 854-529, popoldan.

SOBO ODDAM, pogoj, predplačilo 6 mesecev, pisne ponudbe pošljite na upravo Našega časa pod šifro »JUNIJ 1989«.

MALO RABLJEN DVOSED ugodno prodam. Telefon 857-286.

KUPIM TELETA, STAREGA 7 do 15 dni. Telefon 882-453.

OMARO ZA PREDSOBO 1,5 × 2,20, dve omari za dnevno 1 m × 1,7, dva prednja amortizerja za Golf, blatnik prednji desni — za Golf, prodam. Informacije po telefonu 857-945, popoldne.

WARTBURG KARAVAN, neregistriran, letnik 1977, uvožen električni sokovnik AEG, otroško posteljo z jogijem ter moško in žensko kolo ugodno prodam. Telefon 881-007.

STROKOVNA MONTAŽA AVTO ARMIRNIH NAPRAV. Garancija! Informacije po telefonu 778-072, popoldan.

MARIJA ŠPEGEL IZ MUTE obvešča, da prodaja nesnice, rjave, stare 2 meseca in 2 × cepljene. Ugodna cena velja 3 dni po oglasu. Telefon 062-873-202.

OTROŠKI VOZIČEK HAUCK in stajico prodam. Telefon 857-415 dopoldne ali po 19. uri.

AUDI 80, dobro ohranjen, rezervne dele za Golfa ter Škodo 120 LS, letnik 1982, prodam. Telefon 858-134.

JUGO 55 A, julij 1987, prevoženih 10.000 km, bele barve, prodam. Telefon 854-441.

AUDI 100, letnik 1970, registriran, vozen, telefon 881-146.

PREDŠOTOR ZA KAMP PRIKOLICO IMV 350, nov, nerabljen, prodam za 80 % tovarniške cene. Zebec, Cankarjeva 2 B ali telefon v službi 856-626.

ZASTAVO 101 PRODAM, letnik 1979, registrirano do marca 1990. Telefon 712-752, popoldan.

VW KOMBI, starejši letnik, s kamp opremo, prodam. Telefon 855-194

MLADO DEKLE NUJNO IŠČE SOBO v Titovem Velenju ali bližnji okolici. Ponudbe sporočite po telefonu 855-301.

SKRINJO GORENJE PRODAM ZS 210. Telefon popoldan 858-313.

NEMŠKE OVČARJE z rodovnikom prodam (odličnih staršev). Informacije po telefonu 858-417.

VIDEO RECORDER FISHER FVH — P5100 S in konjsko kožo, prodam. Telefon 853-119.

BARVNI TV GORENJE (mariner) star 5 mesecev, v garanciji, prodam za 15 % niže od cene novega televizorja. Informacije po telefonu 856-768.

R-4 TL, letnik 1983, ugodno prodam, Topolšica 86, Danilo Gregorc. Telefon dopoldan od 7. do 8. ure 881-111-175.

R 4, letnik 1985, prodam. Informacije po tel. 31-390, popoldan.

STROKOVNA SLUŽBA OBČINSKIH SKUPNOSTI ZA ZAPOSLOVANJE TITOVO VELENJE

Objave potreb po delavcih v občinah Velenje in Mozirje

DELOVNA ORGANIZACIJA	POKLIC IZ ŠIFRANTA	PROSTA DELA IN NALOGE	DEL. IZK.	NČ DČ	ROK P.	OD	ŠTEV. DEL.
OBČINA VELENJE							
GORENJE SERVIS	dipl. ing. elektrotehnike	višji tehnolog za področje investicij in vzdrževanja	4	nč	9	4.000.000	1
SKUPŠČINA OBČINE — SODNIK ZA PREKRŠKE	upravni tehnik ali administrativni manipul.	strojepiska zapisnikar	2	nč	8	2.500.000	1
GORENJE SERVIS	avtoelektričar	samostojni vzdrževalec	5	nč	8	2.200.000	1
JOŽE ČEPLAK — ČISTILNI S.	poklicna šola	čistilec	x	nč	8	1.500.000	2
OBČINA MOZIRJE							
GORENJE GLIN NAZARJE	živilski tehnik	skladiščnik živil	2	nč	8	2.350.000	1
GORENJE GLIN NAZARJE	administrativni tehnik	administrator II	6m	dč	8	1.800.000	1
ELKROJ TOZD KONFEKCIJA	ing. konfekcije ali konfekcijski tehnik	vodenje proizvodnje	3	nč	8	3.400.000	1
POPRAVEK OBJAVE Z DNE 11/5-1989							
GORENJE ELEKTRONIKA ŠP	dipl. ing. elektrotehnike elektronike ali ing. ele.	vodja sektorja tehnologije					

CELJSKI POMLADANSKI SEJEM

PRIDITE,

SKUPAJ BOMO IZBRALI!
človek in letni oddih, hiša in okolje, avto in vzdrževanje, jugoslovanska trgovinska oprema, borza rabljenih strojev in opreme, drugi obrtni izdelki in storitve

BIO SEJEM

ZA TVOJE IN MOJE ZDRAVJE

zdrava prehrana, čebelarski izdelki, zdravilna zelišča, tradicionalna komplementarna medicina, naravna zdravilišča, kozmetika, literatura . . .

Dvorana Golovec
Celje, 20.—28. 5. 89

Svet šole TOZD OSNOVNIH ŠOL BRATOV MRAVLJAKOV, Vrnjačke Banje 10, Titovo Velenje objavlja razpis za imenovanje

— pomočnika ravnatelja šole.

Za pomočnika ravnatelja, je lahko imenovan kandidat, ki izpolnjuje pogoje iz 96. člena zakona o osnovni šoli ter ima vsaj tri leta delovnih izkušenj v vzgojnoizobraževalnem delu in opravljen strokovni izpit.

Drugi pogoji za imenovanje so kandidatove strokovne in organizacijske sposobnosti ter aktiven in pozitiven odnos do pridobitev socialistične revolcije in NOB ter do razvoja demokracije in delegatskega sistema.

Izbrani kandidat bo imenovan za mandatno obdobje od 10. 08. 1989 do 10. 08. 1993.
Rok za prijavo je 20 dni od dneva objave, o izbiri pa bodo kandidati prejeli obvestilo v 30 dneh po imenovanju.
Vloga naj bo v zaprti kuverti ter z oznako »za razpisno komisijo«.

ČGP DELO
Podružnica Celje
Gregorčičeva 6
išče **raznašalce** za raznašanje časopisa DELO v Titovem Velenju.
Informacije na ČGP DELO, Podružnica Celje, Gregorčičeva 6 ali po telefonu 21-628.

DELAVCU, ki bi po službi pomagal na kmetiji in zna upravljati s kmetijskimi stroji nudim hrano in stanovanje. Tel. 882-802.

DOBRO OHRANJENO KOSILNICO znamke JURIS prodam. Anton Blazinšek, Pristova 18, Dobrna, tel. 855-123.

AVTO SAMARA, letnik 1987, 15.000 km, prodam. Tel. 882-370.

PRODAM OBJEKT 5 × 8 m, v bližini Titovega Velenja, z vso dokumentacijo za gradnjo hiše. Lokacija primerna za obrtnika. Plačllo delno na obroke. Informacije, Splitska ul. 13, Titovo Velenje.

TRAKTOR STAYER 18 KS, prodam. Šentilj pri Mislinji, po domače pri Martinu.

Tam, kjer si ti,
ni sonca, ne luči,
le tvoj nasmeh in tvoja pesem
še v srcih nam živi.
Nihče ne ve,
kako zelo zelo boli,
ko zavemo se,
da več te ni.

ZAHVALA

ob boleči in nenadni izgubi naše najdražje in ljube mame ter starike

Milke Vovk

Drenovčeve mame iz Hrastovca
(24. 9. 1914—10. 5. 1989)

je v naših srcih nastala praznina, ki je nihče ne more zapolniti.
Iskrena hvala g. duhovniku Jožetu Hrastniku ter osebju Zdravstvenega centra Velenje za pomoč v zadnjih trenutkih življenja. Hvala za občutene besede slovesa Toniju Tajnšku in Slavku Pocajtu, hvala g. duhovnikoma Marjanu Veterniku in Izidorju Pečovniku za opravljen obred. Iz srca se zahvaljujemo za pomoč Avberškovim, Korenovim, Hedi Silovšek in vsem sosedom. Hvala pevcem za zapete žalostinke.
Zahvaljujemo se vsem, ki ste nam pisno ali ustno izrekli sožalje in se poslovili od nje.

Z žalostjo v srcu

VSI NJENI

ZAHVALA

Ob deseti obletnici smrti našega sina in brata

Matjaža

se zahvaljujemo učiteljskemu zboru, učencem in bivšim sošolcem osnovne šole Veljka Vlahoviča za cvetje in lučko. Hvala vsem, ki se ga radi spominjate.

Družina Nardin

Dežurstva

Dežurni zdravnik:
Četrtek, 18. maja — dnevni dežurni dr. Kočevar, nočni dežurni dr. Zupančič
Petek, 19. maja — dnevni dežurni dr. Mijin, nočni dežurni dr. S. Popov
Soboto, 20. maja in nedeljo, 21. maja — glavni dežurni dr. Kikec, notranji dežurni dr. Zupančič
Ponedeljek, 22. maja — dnevni dežurni dr. Šmonkar, nočni dežurni dr. D. Vrabič
Torek, 23. maja — dnevni dežurni dr. Žuber, nočni dežurni dr. O. Renko
Sredo, 24. maja — dnevni dežurni dr. Renko Viviana, nočni dežurni dr. Kočevar

Dežurni zobozdravnik:
V nedeljo, 21. maja je dežurna zobozdravnica dr. Eta Rogan, od 8. do 12. ure v dežurni zobni ambulanti zdravstvenega doma Velenje.

Dežurni veterinar na veterinarski postaji v Šoštanju:
Od 19. maja do 26. maja je dežurni dipl. veterinar Franc Blatnik, Stanetova 47, telefon: 857-875.

ZAHVALA

Ob tragični smrti dragega moža, očeta, starega očeta, brata, strica in tasta

Antona Kešpreta

iz Lokovice

Se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem za darovano cvetje in spremstvo na zadnji poti. Zahvaljujemo se govornikom tovarišem Ledineku, Zaleznikovi, Vovku, godbi Zarja Šoštanj, pevskemu zboru Lokovica ter duhovniku za opravljen obred.

Žalujoči vsi njegovi.

Ah, minila bolečina je tvoja,
ti in mi, trpeli smo s teboj
in mnenjša od ljubezni naše
bila bolezen tvoja je.

ZAHVALA

vsem, ki ste našega dragega moža, očeta, starega očeta

Martina Vrabiča

kmeta iz Skornega pri Šoštanju

dne 14. maja 1989 pospremili k zadnjemu počitku. Zahvaljujemo se vsem darovalcem cvetja za izrečena sožalja ter za plačane maše. Zahvala velja tudi vsem sosedom za vsestransko pomoč, še posebej družinama Skornšek in Pirečnik ter govornikom in pevcem. Naša posebna zahvala velja kaplanu Janku Kvartiču za večkratne obiske na domu in za pogrebni obred. Zahvaljujemo se tudi njegovemu zdravniku dr. Pirtovšku. Težko je najti izraz zahvale, a vendar še enkrat hvala vsem, ki ste nam na kakršenkoli način pomagali.

Žalujoči: žena, otroci Martin, Marta, Romana, Anica in Darinka z družinami ter bratje in sestre.

Znova v Rotovnikovi jami v Skornem pri Šoštanju

Urejen podzemni biser

Šaleške doline

»Pravljična dvorana v Skornem, senzacija sredi Šaleške doline« smo zapisali pred štirimi leti. Pri Rotovnikovih so gradili hišo, ne na ravnem, ampak v hribu in pri odstreljevanju kamenja se je nenadoma pred njimi odprla odprtina.

»Kar malce nam je sapo zaprlo, ko je pred nami zazijala luknja,« pripoveduje danes Jure Rotovnik in doda: **»Tedaj smo se šalili, da bomo morda odkrili Postojnsko jamo.«** Tisti hip Jure seveda ni vedel, da se bodo te besede uresničile. Niso sicer odkrili Postojnske jame, so pa odkrili skupaj s topolškimi jamarji daleč naokoli najlepšo jamo, sicer veliko manjšo od znane postojnske, pa vendar kljub temu privlačno naravno znamenitost.

Kako jamo poimenovati? S tem se niso dolgo ubadali. **»Rotovnikova jama naj bo,«** so dejali in tako je tudi ostalo.

Uradno so jo odprli med letošnjimi prvomajskimi prazniki in menda smo prav mi bili prvi uradni obiskovalci. Pa še nekaj je bilo krivo, da smo znova odšli k Rotovnikovim. Ko nas je Jure prvič povabil, skupaj s Slavkom Hostnikom, topolškim jamarjem v Skorno na ogled te nove senzacije, seveda še ni bili nič urejeno: ne dostop, vanjo si lahko prišel skozi zelo tesno, pretesno odprtino, ni bila osvetljena — skratka, če si hotel priti v njeno srce, je bilo treba ponekod tudi po vseh štirih. Pa sem takrat plazenje v njeno notranjost prepustil sodelavcu Borisu. No, pa saj veste, kako je, če se začneš po vseh štirih plaziti skozi zelo tesen rov in te začne nekaj stiskati, stiskati . . . Pa sem ostal zunaj, . . . za vsak slučaj.

Jure je bil kar malce razočaran, da tedaj nisem bil za senzacije. Obljubil pa mi je, da bo naju z Borisom povabil takoj, ko bodo jamo turistično uredili, kot je takrat dejal.

Tokrat je bilo povsem drugače.

Steber — ena izmed privlačnosti jame

»Če imate domišljijo, (pa tudi brez nje), lahko marsikaj vidite,« pravi Jure Rotovnik

Ni bila potrebna čelada, ne delovna obleka, ne svetilo, tokrat smo vanjo lahko stopili v mašni obleki, kot temu radi rečemo. Jure pa je znova skupaj s Slavkom Hostnikom navdušeno (pa ta beseda niti ne pove dovolj) predstavljal lepote njegove jame. Ne hvali se sicer, da je njegova, on je samo upravitelj jame. **»Če bi bila moja, bi jo bil lahko že zdavnaj prodal,«** je tokrat povedal. Da prav ste prebrali, ko so bile pred nedavnim v našem mestu rokometašice s spremstvom iz italijanskega Sassarija, so jih gostitelji popeljali tudi v Skorno in eden izmed gostov je bil tako navdušen nad lepotami jame, da jo je hotel pol kar odkupiti. Stopimo sedaj skupaj z Juretom in Slavkom v jamo. Jure je bil dober vodič in razlagalec. Kmalu po prvih korakih se ustavimo pri zidani plošči, na kateri je pisala letnica 1980, ko so jamo odkrili.

Nadaljujemo pot po jami dolgi približno 76 m. Vzpnemo se po stopnicah in pridemo v njeno, kot Jure stalno ponavlja, pravljično dvorano. Pritrdili smo mu. Zapišemo Juretove besede: **»Biser te jame sta dva kapniška stebra,** ki sta združena stalagnit in stalaktit, posebnost so aragonitni minerali ali ježki; ti so le še v dveh jamah v **Sloveniji v Kamniški jami in Ravenski jami nad Cerknim.«** Ni treba imeti veliko domišljije in v tej pravljični znamenitosti, dvorani veliki približno 10-krat 10 metrov lahko še marsikaj vidiš razne figurice: mater z otrokom, za nekatere je to Marija z Jezusom je povedal Jure, vidite lahko tudi goloba, psička . . . Zdi pa se, da je Jure najbolj ponosen na figuro utrujenega rudarja. Pri urejevanju jame mu je namreč pomagalo veliko sodelavcev iz Rudnika in Jure je dal temu kapniku ime Ubogi rudar, ki na svojih ramah nosi ali drži težo svoje jame. Ob tem Jure tudi pove, da so mu pri urejevanju jame poleg njegove delovne organizacije pomagali tudi drugi (da topolški jamarji je seveda razumljivo), tudi republiška oziroma občinska kulturna skupnost.

V Juretu se je tako vzdramila odkrivalska žilica, da gotovo ne misli prenehati z odkrivanjem. Pravljična dvorana se končuje z malim krakom, ki po Juretu da slutiti, da Skornski svet skriva še razne znamenitosti. Odkrivanje pa je sedaj seveda za vsak meter jame dražje. Ne glede na to ali bo Jure skupaj z jamarji še kaj odkril v Skornskem hribu, je že sedanja jama takšna znamenitost, ki bo gotovo pritegnila veliko obiskovalcev. Res, vredno si jo je ogledati. Čeprav so jo vso letošnjo zimo do majskih praznikov dokončno urejevali, jo je v tem času obiskalo kar 800 obiskovalcev. Pri Juretu lahko tudi posedete, v ta namen je uredil primeren prostor, dobite lepe razglednice, značke. Doslej je Jure za ogled jame pobiral le prostovoljne prispevke, ker so pa časi taki, da je vse dražje, da se vse nenehno draži, ima Jure z jamo kar precej stroškov. Konec koncev v njej gori več kot 20 svetil, reflektorjev.

Torej v Skornem, tam kjer gredo Paka, železnica in cesta vštric, malce pred železniškim predorom je Juretova domačija, skozi pritlične prostore pa vhod v pravljično Rotovnikovo jamo. **»Pridite si jo ogledat,«** vas vabi Jure Rotovnik.

S. Vovk
B. Zakošek

Kam pelje pot?

Usposabljanje pripadnikov TO

Na Slemenu so se obogatili z znanjem

Občinski štab Teritorialne obrambe občine Velenje nadaljujejo načrtovano usposabljanje pripadnikov različnih enot teritorialne obrambe. Prejšnji teden je pripravil takšno urjenje v centru obrambnega usposabljanja na Slemenu za pripadnike enote ognjena podpora TO. Osnovni namen slednjega je bilo pripadnike še bolj usposobiti z vojaško-strokovnim znanjem in preveriti njihovo usposobljenost. Poleg urjenja strelskih sposobnosti so se tokrat preizkušali še v streljanju s kolektivnim orožjem, to je z minometom 82 mm. Z omenjenim orožjem so pripadniki streljali na vojaškem strelišču Poček pri Postojni. Doseženi rezultati — tako pri streljanju z osebnim kot s kolektivnim orožjem so bili zelo dobri.

Sicer pa so udeleženci tega kot tudi na vseh prejšnjih usposabljanjih precej pozornosti namenili krepitvi prijateljstva in tovarištva med pripadniki in njihovimi predpostavljenimi ter krepili pripadnost enoti. Čeprav teritorialci na Slemenu med urjenjem niso imeli veliko prostega časa, so tega kljub temu koristno uporabili. Igrali so šah, gledali TV program, ob večerih pa so zbrali ob tabornem ognju in ob spremljavi harmonike zapeli.

Ob nepopisnem in živahnem razpoloženju med pripadniki, smo se prepričali tudi sami, ob našem obisku na Slemenu. O urjenju in počutju enote ognjena podpora TO nam je komandir čete rezervni kapetan **Anton Planinc** povedal: »Med pripadniki je za takšno usposabljanje izredno zanimanje. Njihova resnost in odgovornost sta resnično veliki, kar je eden od pogojev za delo s kolektivnim orožjem, kot je minomet. Da morajo delati vse kot eden se fantje dobro zavedajo. Usposabljanje je nujno, saj je med drugim treba znanje nenehno dopolnjevati. Vse načrtovane aktivnosti smo povsem uresničili. K prijetnemu razpoloženju pa je pripomoglo še lepo vreme. Ob tem pa naj omenim tudi dobro že tradicionalno sodelovanje s krajevno skupnostjo Zavodnje.

Sicer pa nam je tudi občinski štab Teritorialne obrambe tokrat omogočil takšne delovne pogoje, da smo se na urjenju lahko v celoti posvetili strokovno vojaškemu delu. Naša enota je tako povsem usposobljena za vse tiste naloge, ki jih je dolžna izpolnjevati.«

B. Mugerle

Anton Planinc: »Poslušnost in zalaganje sta vrlini naše enote«

Delo z minometi je odgovorno in natančno

Vlomilci ne trkajo

Žal je med nami vse več takšnih, ki bi radi brez dela lagodno in dobro živeli. Na račun drugih seveda! V časopisih so vsepogostejše novice o raznoraznih vlomih, tudi v stanovanja. Teh je še posebej veliko v času daljše odsotnosti stanovalcev, ob praznikih in dopustih.

Žal tudi pri nas ni čisto nič drugače in kot vse kaže so letos vlomi v stanovanja že »na pohodu«. V času prvomajskih praznikov so doslej še neznani storilci odnesli iz stanovanja na Kardeljevem trgu denar in različne predmete vredne okoli 70 milijonov dinarjev. Kar pomislimo, koliko časa je treba delati za ta denar in storimo več za varnost stanovanja

V želji, da bi omejili naraščajoče število vlomov v stanovanja je izdelal republiški sekretariat za notranje zadeve posebne napotke za varovanje doma. Upoštevajte jih!

ZAVARUJMO VHODNA VRATA Z DOBRO KLJUČAVNICO

Naj nam ne bo žal denarja, ko kupujemo ključavnico. Ta naj bo zares sodobna in kvalitetna. Še bolje pa je namestiti dve, različnih konstrukcij, pa tudi varovalna verižica, ki jo je mogoče namestiti tudi potem, ko zapusti stanovanje zadnji uporabnik, ne bo odveč. Pa še na nekaj moramo biti pozorni. Ključavnice se po približno sedmih letih močno izrabijo in niso več zanesljive. Zato jih je priporočljivo zamenjati. Vedeti pa je tudi dobro, da so vrata, ki jih zaklenemo od znotraj varnejša, če pustimo ključ v ključavnici.

Velik izziv predstavljajo za vlomolca navzven štrleči deli cilindričnih ključavnic, saj je preko njih resnično enostavno priti v stanovanje. Zavarujmo jih z varnostnimi rozetami ali še bolje, s širokim varnostnim okovjem.

Seveda pa nam tudi najboljše ključavnice ne bodo pomagale, če vrat ne bomo zaklepali. Ne bodimo naivni in nikar ne mislimo, da vlomilci ne poznajo krajev, kamor radi odlagamo ključe. Na podbojih, podpredpražnikih jih bodo vsekakor našli!

SMO NA DOPUSTU

Mnogi se posebej potrudijo, da bi vsi, ki jih iščejo, vedeli, da so odsotni. Na vratih pustijo celo zapis, da so na dopustu. Ali pa pustijo stalno puščene roloje, dvignjene predpražnike, polne poštne nabiralnike . . . Vse to so znamenja dolgoprstnežem, da lahko gredo brez bojazni v »akcijo«. Prav gotovo imamo kakšnega soseda, ki bi v času naše odstotnosti popazil na stanovanje in poskrbel, da ne bo znamenj, ki bi vlomilcem »povedala«, da nas ni doma.

PREPRIČAJTE SE, KOGA PUŠČATE V STANOVANJE

Vlomilec lahko pride v vaše stanovanje kot delavec, ki mora kaj popraviti, kot prodajalec . . . Prepričajte se torej, koga puščate v stanovanje. Nikoli ne bo odveč, če zahtevate, da vam pokaže osebno izkaznico. Pozorni pa bodite tudi, kadar neznanci sprašujejo po sosedih — morda preverjajo, kako dolgo bodo odsotni oziroma, če so res odsotni. Zapomnite si jih in če se le da, zapišite številko avtomobila.

NE HRANIMO DENARJA DOMA

Nikar ne mislite, da delamo reklamo bankam, ko priporočamo, da ne hranite večjih zneskov denarja doma. Vlomilci v stanovanja so zelo izkušeni in hitro bodo odkrili vaša skrivališča. V času daljše odsotnosti pa skrbno shranite tudi zlatnino in druge drage predmete.

POSEBEJ ZAVARUJMO PRITLIČNE PROSTORE

Zapahnimo pritlična, nadsvetlobna, kletna okna in gražna vrata z notranje strani. V okolici hiše ne puščajmo lestev, na okna pa namestimo rešetke z razmahom do 15 cm. Delavci republiškega sekretariata za notranje zadeve priporočajo, da zaklenemo vrata, tudi, ko smo doma, kdo je pred vrati pa preverimo z domofonom.

NAREDITE SI SEZNAM DRAGOCENOSTI

Pri varovanju hiše oziroma stanovanja pa bo dobrodošla tudi varnostna naprava. Dobijo se tudi že na našem tržišču.

Vedeti pa moramo, da smo lahko kljub še tolikšni skrbi za varnost našega doma, žrtve vlomilcev. Predmete, ki so nam ukradli pa bomo silno težko dobili nazaj, če o njih nimamo nobenih podatkov. Prav zaradi tega priporočajo delavci organov za notranje zadeve, da naredimo sezname vseh vrednejših predmetov, ki jih imamo v stanovanju in te sezname opremimo tudi s številkami (če jih seveda imajo, lahko pa jih tudi sami označimo — seveda ne zelo vidno).

Bodimo torej previdni, vedno ko zapuščamo stanovanje, pozornejši pa tudi, ko se okoli sosedovega potika kašna sumljiva oseba. S skupnimi močmi, bomo dolgoprstnežem uspešneje stopili na prste.

M. Zakošek